

INNOCENTIUS XII

PAPA CCXLVI

Ab anno MDCXCI ad annum MDCC

INNOCENTIUS XII, Neapolitanus, Antonius Pignatellus antea vocatus, ducis Mineruini filius, S. R. E. presbyter cardinalis tituli S. Pancratii, episcopus Aletinus, postea archiepiscopus Neapolitanus, summus Pontifex electus fuit die XII iulii MDCXCI, coronatus vero die XV eiusdem mensis; creavitque cardinales XXIX. Vixit annos LXXXV, menses VI, dies XIV; in pontificatu autem annos IX, menses II, dies XV. Obiit die XXVII septembris, sepultusque fuit in basilicâ Vaticanâ. Vacavit Sedes mensem I, dies XXVI.

Editae fuerunt regulae Cancellariae die XIII iulii, et publicatae die XXI eiusdem mensis. Haec tamen hic omittuntur, quia sunt fere similes illis aliorum Pontificum.

I.

*Conceduntur privilegia et indulta dapiferis ultimi conclavis*¹.

¹ Similia privilegia concessa fuere ab Alexandro VIII constit. edit. MDCLXXXIX, die 6 decembris, pontif. I; et a Clemente XI constit. edit. MDCC, die 13 decembris, pontif. I.

Innocentius Papa XII,

URBIS.

Motu proprio, etc. Nos volentes (*reliqua ut in Clementis X constit. editâ MDCLXX, die XIV iunii, pontif. I*).

Fiat A.

Datum Romae apud S. Petrum, idibus iulii, anno I.

Dat. die 15 iulii 1691, pontif. anno I.

Nomina eminentissimorum dominorum cardinalium et dapiferorum sunt haec quae sequuntur.

ANTONIUS PIGNATELLUS, nunc INNOCENTIUS XII, Neapolitanus, ...¹

EPISCOPI.

Alderanus episcopus Ostiensis sacri collegii decanus cardinalis Cybo, Ianuensis; Ioseph Scandriglia sacerdos Terracinensis.

Flavius episcopus Portuensis S. R. E. cardinalis Chisius archipresbyter basilicae Lateranensis et signaturae iustitiae praefectus, Senensis; marchio Laurentius Montorius, Romanus.

Iacobus episcopus Tusculanus S. R. E. cardinalis Fransonus, Ianuensis; Antonius Posterna clericus Albanensis.

Palutius Albertonus episcopus Sabinensis cardinalis de Alteriis S. R. E. camerarius, Romanus; Mutius de Maximis, Romanus.

¹ Deesse videtur nomen dapiferi (R. T.).

An. C. 1691

INNOCENTIUS XII PP.

169 An. C. 1691

Emmanuel Theodosius episcopus Albanensis S. R. E. cardinalis Bullionus, Gallus; abbas... de Guenegaud, Parisiensis.

PRESBYTERI XLVIII.

Franciscus tituli S. Mariae in Viâ, prior presbyterorum, S. R. E. cardinalis Moidalchini, Viterbiensis; Dominicus Grippo clericus a Bosco, nullius dioecesis, provinciae Sarnitanae.

Carolus tituli S. Laurentii in Lucina S. R. E. cardinalis Barberinus, archipresbyter basilicae S. Petri, Romanus; Gregorius de Gregoriis Iustinianus eques Hierosolymitanus, Romanus.

Gregorius tituli S. Marci S. R. E. cardinalis Barbadicus episcopus Patavinus, Venetus; Franciscus Morus a Ponte Affia.

Ioannes Nicolaus tituli S. Mariae Transpontinae S. R. E. cardinalis de Comitibus, episcopus Anconitanus, Romanus; abbas Hyppolitus Maldentius, clericus Foroliviensis.

Iulius tituli S. Praxedis S. R. E. cardinalis Spinula episcopus Lucensis, Ianuensis, abbas Ioseph Berthacbinus, Firmanus.

Ioannes tituli Ss. Viti et Modesti S. R. E. cardinalis Delphinus, patriarcha Aquileiensis, Venetus; ...¹

Nicolaus tituli S. Callixti S. R. E. cardinalis Acciaiulus, Florentinus; abbas Ubaldinus de Ubaldinis, Florentinus.

Gaspar tituli S. Mariae in Transtiberim S. R. E. cardinalis de Carpineo, sanctissimi domini nostri vicarius generalis, Romanus; abbas Nicolaus de Archangelis, Balneoregiensis.

Caesar tituli Ss. Trinitatis in Monte Pincio S. R. E. cardinalis Destraeus, Gallus; marchio Sfortia a Penna, clericus.

Petrus tituli S. Eusebii S. R. E. cardinalis Bonsius, archiepiscopus Narbonensis, Florentinus; Alexander Arduinus Sabbatinus, archidiaconus Pisarenensis.

Frater Vincentius Mariae Ordinis Praedicatorum tituli S. Sixti S. R. E. cardinalis Ursinus, archiepiscopus Beneventanus, Romanus; Ioannes Baptista Sansimeonis, Romanus.

¹ Deest nomen dapiferi (R. T.).

Bull. Rom. — Vol. XX

Federicus tituli S. Anastasiae S. R. E. cardinalis Columna, Perusinus; abbas Petrus Antonius Venturi, clericus Camerinensis.

Franciscus tituli S. Matthaei in Merulana S. R. E. cardinalis Nerlius, Florentinus; comes Antonius Baffi de Nepis, clericus Assisiensis.

Hieronymus tituli S. Silvestri in Capite S. R. E. cardinalis Marescottus, Romanus; Antonius Gabriellus, Romanus.

Fabritius tituli S. Chrysogoni S. R. E. cardinalis Spada, Romanus; Antonius Felix Sacracinellus Urbevetanus, eques S. Stephani.

Frater Philippus Thomas Huvad Ordinis Praedicatorum tituli S. Mariae super Minervam S. R. E. cardinalis de Norfolkia, archipresbyter S. Mariae Maioris, Anglus; Ioseph Antonius Calabretus, Squillacensis.

Ioannes Baptista Spinula tituli S. Caeciliae S. R. E. cardinalis S. Caeciliae nuncupatus, Ianuensis; Franciscus Ioannes Sfortia, Cremonensis.

Franciscus tituli S. Stephani in Caelio Monte S. R. E. cardinalis Bonvisus, Lucensis; Ioannes Pasquinus Giuntini, sacerdos Lucensis.

Savius tituli S. Petri in Vincula S. R. E. cardinalis Millinus, episcopus Urbevetanus, Romanus; Ioannes Franciscus Gonzales, Madriti, Toletanae dioecesis.

Fridericus tituli S. Alexii S. R. E. cardinalis Vicecomes, archiepiscopus Mediolani, Mediolanensis; abbas Franciscus Belcredus, Mediolanensis.

Frater Raymundus Ordinis Praedicatorum tituli S. Mariae Angelorum S. R. E. cardinalis Capisuccus, Romanus; Petrus Paulus de Fabiis, Romanus.

Frater Laurentius Brancatius Ordinis Minorum Conventualium tituli basilicae Sanctorum XII Apostolorum S. R. E. cardinalis Laurea nuncupatus; ...¹

Iacobus tituli S. Mariae in Aracaeli S. R. E. cardinalis de Angelis, Pisanus; comes Alexander Franciscus Gallettus Pisanus, eiusdem civitatis ecclesiae primitialis canonicus.

Opius tituli S. Martini in Montibus S. R. E. cardinalis Pallavicinus, episcopus Spoletanae

¹ Deest nomen dapiferi (R. T.).

nus, Ianuensis; Nicolaus de Libertis Leodiensis, Pisanus.

Marcellus tituli S. Priscæ S. R. E. cardinalis Duratius episcopus Carpentoratensis, Ianuensis; abbas Paulus Gregorius de Ferraris, Ianuensis.

Marcus Antonius Barbadicus tituli S. Susannæ S. R. E. cardinalis S. Susannæ nuncupatus, episcopus Montis Falisci, Venetus; comes Philippus Rinaldus a Turri, Albensis, in Pedemontio.

Carolus tituli S. Augustini S. R. E. cardinalis Cicérus, episcopus Comi, Comensis; Ioannes Antonius Cicérus, Venetus.

Leopoldus tituli S. Hieronymi Illyricorum S. R. E. cardinalis Kollonitz, episcopus Collocensis et Bacchiensis, Germanus; Franciscus Medicina Testonus, clericus Mediolanensis.

Stephanus S. R. E. cardinalis Le Camus, episcopus Gratianopolitanus, Gallus; Gaspar Villalobos, Hispanus, Toletanæ diocesis.

Ioannes tituli S. Petri in Monteaureo S. R. E. cardinalis Goëssensis episcopus Gurgensis, Germanus; Ioseph Bartolus de Perini, Romanus.

Petrus Matthæus tituli S. Marcelli S. R. E. cardinalis Petruccius, episcopus Æsii, Æsinus; Iacobus Ripantus, Æsinus.

Frater Petrus Ordinis B. Mariæ de Mercede redemptionis captivorum tituli S. Crucis in Hierusalem S. R. E. cardinalis de Salazar, episcopus Cordubensis, Hispanus; Ignatius Palmequide Zespedes, eques S. Iacobi, Hispanus de Guadalaxara, Toletanus.

Ioannes Casimirus tituli S. Ioannis ante Portam Latinam S. R. E. cardinalis Denhoffensis, episcopus Caesariensis, Polonus; abbas Ioannes Baptista Barbavarius, Faventinus.

Frater Ioseph Saens Ordinis S. Benedicti tituli S. Balbinæ S. R. E. cardinalis de Aguirre, Hispanus; Gabriel a Mesa e Cavarrubias, Madriti, Toletanæ diocesis.

Leander tituli Ss. Nerei et Achillei S. R. E. cardinalis Colloredus, sanctissimi domini nostri poenitentiaris maior, Foroliviensis; abbas Franciscus Xaverius Guicciardus Rhetus, clericus Comensis diocesis.

Fortunatus tituli Ss. Ioannis et Pauli S. R. E. cardinalis Carafa, episcopus Ayersanus, Neapolitanus; abbas Dominicus Todrus, Neapolitanus.

Bandinus tituli S. Thomæ in Parione S. R. E. cardinalis Pancratius, Florentinus; Franciscus Caeciavillanus, clericus ab Appignano diocesis Praenestinae.

Iacobus tituli Ss. Marcellini et Petri S. R. E. cardinalis Cantelmus archiepiscopus Neapoli, Neapolitanus; abbas Ioannes Baptista Eleosanus, civitatis Castellæ, I. U. D.

Ferdinandus tituli S. Clementis S. R. E. cardinalis de Abdua, Mediolanensis; abbas Ioannes Dominicus Massa, Mediolanensis, I. U. D.

Tussanus S. Agnetis Extra Moenia S. R. E. cardinalis Fourbin de Janson episcopus Bellocensis, Gallus; comes Paulus Æmilii Roncallus de Fluminibus, clericus Assiensis.

Ioannes Baptista tituli S. Laurentii in Pane et Perna S. R. E. cardinalis Rubinus, episcopus Vicentinus, Venetus; Ioseph Romangilius Ferrariensis, clericus coniugatus.

Franciscus tituli S. Mariæ de Populo S. R. E. cardinalis Iudice, Neapolitanus; abbas Scanius Blasi, Romanus.

Ioannes Baptista tituli S. Bernardi S. R. E. cardinalis Costagutus, Romanus; Franciscus Ravenna.

DIACONI XV.

Urhanus S. Mariæ in Vialata primus diaconus S. R. E. cardinalis Sacchetti, episcopus Viterbiensis, Florentinus; Ioannes Bernardus Galesius, clericus Finasiensis, in curia advocatus.

Ioannes Franciscus S. Nicolai in Carcere Tulliano S. R. E. cardinalis Ginettus, archiepiscopus Firmanus, Romanus; Felix Bonafides clericus coniugatus Firmanus.

Benedictus S. Agathæ S. R. E. cardinalis Pamphylus, signaturæ gratiæ praefectus, Romanus; Caesar Cecala, Messanensis.

Dominicus Maria S. Eustachii S. R. E. cardinalis Cursius, episcopus Ariminensis, Florentinus; abbas Ioannes Gregorius Boëtius sacerdos Ariminensis.

Ioannes Franciscus S. Caesarei S. R. E. cardinalis Nigronus, episcopus Faventinus,

Ianuensis; abbas Dominicus Ursaya a Bosco, nullius diocesis, provinciae Salernitanae.

Fulvius Ss. Cosmæ et Damiani S. R. E. cardinalis Astallius, Romanus; abbas Ioannes Petrochius, canonicus cathedralis Reatinae, iuris utriusque et sacrae theologiae doctor.

Franciscus Maria S. Mariæ in Domnica S. R. E. cardinalis Medices, Florentinus; frater Rutilius Sandenorius eques Hierosolymanus, Senensis.

Raynaldus S. Mariæ de Scala S. R. E. cardinalis Estensis, Mutinensis; comes Robertus Fontana quondam comitis Reguli, Mutinensis.

Petrus S. Laurentii in Damaso cardinalis Ottobonus S. R. E. vicecancellarius, Venetus; Iacobus Tassius, Regiensis.

Carolus S. Mariæ in Cosmedin S. R. E. cardinalis Bichius, Senensis; Antonius Fantucci, Bononiensis.

Ioseph Renatus S. Georgii S. R. E. cardinalis Imperialis, Ianuensis; abbas Desiderius Spretus, Romanus.

Aloysius S. Mariæ in Porticu S. R. E. cardinalis Homodeus, Mediolanensis; Simeon Paëttinus, clericus coniugatus Firmanus.

Ioannes Franciscus S. Hadriani S. R. E. cardinalis Albanus, Urbinas; abbas Camillus Rasponus, Ravennatensis, I. U. D.

Barberinus S. Angeli in Foro Piscium S. R. E. cardinalis Franciscus nuncupatus, Romanus; marchio Carolus de Rubeis, Romanus.

De Alteriis S. Mariæ in Aquiro S. R. E. cardinalis Laurentius nuncupatus, Romanus; abbas Petrus Sanctus Bussius, Romanus.

II.

*Conceduntur privilegia et gratiæ con-
clavistis postremi conclaris*¹.

¹ Similia privilegia concessa fuerunt ab Alexandro VIII in constit. ed. MDCLXXIX, die 4 decembris, pontif. 1; et a Clemente XI in constit. edit. MDCC, die 13 decembris, pontif. 1.

Innocentius Papa XII,

URBIS.

Motu proprio, etc., volentes. (*Reliqua
videre est in Clementis X constit. edit.
MDCLXX, maii XXVIII, pontif. 1.*

Fiat A.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, idibus iulii, anno 1.

Dat. die 15 iulii 1691, pontif. anno 1.

*Nomina autem ipsorum conclavistarum
sunt haec quae sequuntur, etc.*

Reverendissimus dominus frater Ioseph Eusanius Aquilanus, episcopus Porphyriensis, sacrista; abbas Petrus Sanctes de Fontibus presbyter Camerinus, abbas Dominicus Cappellus presbyter Asculanus canonicus insignis basilicae S. Mariæ Transtiberim, Candidus Cassina presbyter Novocomensis, canonicus praedictae insignis basilicae S. Mariæ Transtiberim, Iustinianus Chiapponius de Rossena presbyter Regiensis perpetuus clericus beneficiatus basilicae Principis Apostolorum de Urbe, Bernardinus Portus presbyter Bononiensis perpetuus beneficiatus basilicae Lateranensis, magistri caeremoniarum; abbas Guido Passioneus clericus Forosempronensis, sacri collegii secretarius; Faustinus Crispoldus clericus Perusinus, abbas Ioannes de Camporealibus presbyter Interamnensis, Ioannes Franciscus Agliaudus de Saviliano, clericus Taurinensis diocesis, nostri dum cardinalatus honore fugebamur; marchio Claudius Pallavicinus clericus Parmensis, Ioannes Nisez clericus Durbutensis Leodiensis diocesis, Ioannes Baptista Mazzarinus clericus Ariminensis, Alderani Ostiensis Cybo; Ioannes Mancinus presbyter a Palumbaria Sabinensis diocesis perpetuus beneficiatus basilicae Lateranensis, Augustinus Lottus laicus Romanus, Dominicus Archangeli clericus Senensis, Flavii Portuensis Chisii; comes Raymundus Ranutius de Marsciano clericus Urbevitanus, Thomas Hyacinthus Sangiorgius presbyter e Saxoferrato Nucerinæ diocesis, Nicolaus Carpius laicus Ianuarius, Iacobi Tusculani

Fransoni; frater Ugo Ferrettus Ordinis sancti Ioannis Hierosolymitani Anconitanus, Pomponius Lenzi presbyter Maceratensis, perpetuus beneficiatus collegiatae S. Mariae in Vialata; Alexander Tiburtius clericus coniugatus a S. Pio Sabinensis dioecesis, Palatii Sabinensis de Alteriis; abbas Melchior de Polignac clericus Aniciensis, Carolus de Serto clericus Parisinus, Carolus Regnault laicus Rothomagensis, Emmanuel Theodosii Albanensis Bullioni, venerabilium fratrum nostrorum episcoporum S.R.E. cardinalium; Severinus Lazarellus presbyter a S. Severino in Piceno, Ferdinandus de Valentibus clericus a Trebia Spoletinae dioecesis, Carolus Salandra laicus Romanus, Francisci tituli S. Mariae in Via Mardalchini; abbas Ioannes Cecius clericus abbatiae Sublacensis nullius dioecesis perpetuus beneficiatus basilicae Principis Apostolorum de Urbe, Antonius de Comitibus clericus Camerinensis, Ioannes Baptista Blancus laicus Pisanus, Caroli tituli S. Laurentii in Lucina Barberini; Ludovicus Campo-Samperius clericus Patavinus, Carolus Franciscus Ignatius Hoffmann laicus Silesius Vratislaviensis, Gregorii tituli S. Marci Barbadi; abbas Ioseph de Annibaldensibus a Molaria clericus Romanus, Ioseph Giacchius presbyter a Montesicuro Anconitanae dioecesis, Flaminus Peregrinus laicus de Polo Tiburtinae dioecesis, Ioannis Nicolai tituli S. Mariae Transpontinae de Comitibus; Paulus Luatellus archidiaconus Aquileiensis de S. Daniele Foroiulii, Gaspar Minorellus laicus Patavinus, Ioannis tituli Ss. Viti et Modesti Delphini; Thomas Marchianus presbyter Florentinus, Bartholomaeus Rocchus laicus Bononiensis, Nicolai tituli S. Callixti Acciajoli; Alexander Bonaventura presbyter Urbinateus eiusdem metropolitanae ecclesiae praepositus, Petrus Franciscus Giampè clericus de Fabriano Camerinensis dioecesis, Gasparis tituli S. Mariae Transtiberim de Carpineo; Ioseph de la Tramouille de Noirmontier abbas B. M. de Insula Dei presbyter Parisinus, Olyvrius Cervinus Nipon de la Forest clericus Chorisopitensis, Ioannes de la Chaise clericus Parisinus, Caesaris

SS. Trinitatis in Monte Pincio de Estrées; Lucianus Borzon clericus Parisinus, Ludovicus Manden laicus Lemovicensis, Iacobus Prache laicus Bellovacensis, Petri tituli S. Eusebii Bonsii; abbas Paulus Farèlla, commendator Ss. Mauritii et Lazari presbyter Muranus, Nuntius de Bavariis clericus Triventinus, Ioannes Baptista Bassius laicus Romanus, fratris Vincentii tituli S. Xisti Ursini; Ioseph Maria Francischinus presbyter de Massa Firmana dioecesis, Ioannes Iacobus Blattman laicus de Zugh Constantiensis, Barnabas Rafaldus clericus de Monte Apponum Firmana dioecesis, Federici tituli S. Anastasiae Columnae; Ioannes Baptista Gagnus presbyter Foroliviensis, Ioannes Nardier laicus Burgundus, Francisci tituli S. Matthaei in Merulana Nerlii; Dominicus de Benedictis a Trebia Spoletanae dioecesis perpetuus clericus beneficiatus insignis collegiatae ecclesiae S. Laurentii in Damaso de Urbe, Roggerius Selvaggius clericus a Monte Caveoso Matheranae dioecesis, Hieronymi tituli S. Silvestri in Capite Casanate; Galeatius Campana presbyter e Castro Parrani Urbevetae dioecesis, Ioseph Ambrosius laicus Romanus, Galeatii tituli Ss. Quirici et Iulitae Marescotti; abbas Angelus Ferratinus presbyter Amerinus, Gregorius Lucidus presbyter de Terra Staphili Auximane dioecesis, Fabritii tituli S. Chrysogoni Spadae; Ioannes Baptista Novellus laicus Romanus, Franciscus Leporus a Castro Pici, presbyter Aquinatensis dioecesis et archipresbyter collegiatae Ss. Petri et Pauli Carmaniola, Franciscus Cleton laicus e Dabia in Anglia, fratris Philippi Thomae Huvad tituli S. Mariae super Minervam de Norfolcia; Antonius Piersantes clericus de Matelica Camerinensis dioecesis, Timotheus Augustinellus laicus Perusinus, Iacobus Papacinus laicus Bononiensis, Ioannis Baptistae tituli S. Caeciliae Spinula; Franciscus Merenda a Lugano presbyter Novocomensis dioecesis, Sebastianus Perottus ab Ateste laicus Patavinus, Francisci tituli S. Stephani in Monte Caelio Bonvisii; Maphaeus Coppinius laicus Florentinus, Savi tituli S. Petri in Vincula Melini; Ioannes de Lambis cle-

ricus Ravennatensis, Iacobus Franciscus Placentinus presbyter Ticinensis, Franciscus Pezzanus laicus Mediolanensis, Federici tituli S. Alexii Vicecomitis; Ioseph Fulchignonus presbyter Romanus, Ioseph Massaius a Liburno laicus Pisanus, fratris Laurentii Brancati basilicae Ss. XII Apostolorum de Laurea; Antonius Franciscus de Palmerinis clericus Pisanus, Victorius Galiardus presbyter Romanus, Ioseph Tarus laicus Mediolanensis, Iacobi tituli S. Mariae in Araceli de Angelis; Ioannes Andreas Siquilinus clericus dioecesis Montisalti, Ioannes Georgius Hensel laicus Saxo, Opii tituli sancti Martini in Montibus Pallavicini; Carolus Ioseph Massiminus presbyter dioecesis Montis Regalis in Pedemontio, Ioseph Lopes clericus Ulyssiponensis, Marcelli tituli S. Priscae Duratii; Lucas Cornelius presbyter Venetus, Victor Felix Concius presbyter Tudertinus, Marci Antonii tituli S. Susannae Barbadi; Ioannes Simon Fransonus presbyter de Locarno canonicus ecclesiae cathedralis civitatis Comensis, Felix Antonius de Rubeis laicus Fanensis, Caroli tituli S. Augustini Ciceri; Ignatius Christophorus Guarient a Raal Austriacus laicus Viennensis, Ioannes Baptista Mariottus clericus Romanus, Leopoldi tituli S. Hieronymi Illyricorum Kollonitz; Michael Antonius Baudrand clericus Parisinus, prior S. Martini de Roboribus in Cornotensi dioecesi, Gaspar Magnon presbyter Gratianopolitanus, canonicus ecclesiae cathedralis eiusdem civitatis Gratianopolitanae, Stephani le Camus; Petrus Palatius Brixiensis, Ioannes Ludgero Storf clericus Monasteriensis, Ioannes Franciscus Hember Silesius laicus Olomucensis dioecesis, Ioannis tituli S. Petri in Monte Aureo Goessen; Mutius Sinibaldus clericus Auximanus, Blasius de Clementibus laicus Spoletinus, Petri Matthaei tituli S. Marcelli Petrucci; Bernardus Blasquez presbyter Cordubensis, Christophorus Pardus Zaragoza presbyter Malacensis dioecesis, fratris Petri tituli S. Crucis in Hierusalem de Salazar; Iacobus Fucillard presbyter Caenomanensis dioecesis, Blasius Matthaenus laicus Ariminensis dioecesis, Ioannis Casimiri tituli san-

cti Ioannis ante Portam Latinam d'Enhoff; Ioseph Ochoa eques Ordinis S. Iacobi de Spata laicus e civitate S. Dominici Calaguritanae dioecesis, Bartholomaeus Bellingius clericus Montis Regalis in Pedemontio, Ioseph Maria Peregrinus clericus Bononiensis, fratris Iosephi tituli S. Balbinae de Aguirre; Antonius Honuphrius de Martinis presbyter Romanus, Michael Magantius clericus abbatiae S. Hilarii nullius dioecesis provinciae Ravennatensis, Leandri tituli Ss. Nerei et Achillei Colloredi; Vincentius Antonius Capoccius presbyter Licensis dioecesis, Ioannes Franciscus Nicosia clericus Hieracensis dioecesis, Dominicus Tartalionus laicus Neapolitanus, Fortunati tituli Ss. Ioannis et Pauli Carafae; Antonius de Rubeis presbyter Aquitensis, Dominicus Vasellus laicus Pistoriensis dioecesis, Bandini tituli S. Thomae in Parione Panciatici; Antonius de Simeonibus a Messapia presbyter Brundusinae dioecesis, Iacobi tituli Ss. Marcellini et Petri Cantelmi; Nicolaus Tardinus presbyter Bononiensis, Vincentius Bigordus laicus Florentinus, Ferdinandi tituli S. Clementis de Abdua; Mathias de Charlan clericus dioecesis Baiocensis, Tussani tituli S. Agnetis Extra Moenia de Janson de Fourbin; Solon Cambellus clericus coniugatus Spoletinus, Iacobus Beccarius laicus Ariminensis, Ioannis Baptistae tituli S. Laurentii in Pane et Perna Rubini; abbas Paulus Aemilius Mondellius presbyter Tranensis, Dominicus Faldorius laicus Florentinus, Francisci tituli S. Mariae de Populo Iudice; Humanus Micichellus a Farnesio presbyter Aquaependentis dioecesis, Isidorus Buccius a Zagarolo Praenestinae dioecesis, Ioannis Baptistae tituli S. Bernardi Costaguti, presbyterorum S. R. E. cardinalium: Ioannes Baptista Martellus clericus Firmanus, Ioseph Venantius laicus Spoletinus, Ioannes Baptista Belletanus laicus Venetus, Urbani S. Mariae in Vialata Sacchetti; Franciscus Antonius Palutius presbyter Sabinensis, Manutius Nicolaus laicus de Capradosso abbatiae SS. Salvatoris Maioris nullius dioecesis, Ioannis Francisci S. Nicolai in Carcere Tulliano Ginetti; Ioannes Palmegianus de Pinna Billorum pres-

byter Feretranae dioecesis, Ascanius Bartoccinus clericus de Marscia Perusinae dioecesis, Ioseph Biscinus clericus Romanus, Benedicti S. Agathae Pamphili; Gregorius Muscatellus clericus Viterbiensis, Lucas Antonius Masinus laicus Florentinus, Dominici Mariae S. Eustachii Cursii; comes Caesar Alexander Machivellus presbyter Imolensis, Dominicus Bergerius laicus Romanus, Ioannis Francisci S. Caesarei Nigroni; frater Scipio Cicala Ordinis S. Ioannis Hierosolymitani clericus Messanensis, Vincentius de Floribus presbyter Civitatis Ducalis, eiusdem cathedralis ecclesiae praepositus, Franciscus Gaius laicus Romanus, Fulvii Ss. Cosmae et Damiani Astalli; marchio Alexander Capponius clericus coniugatus Florentinus, Petrus Andreas Forzonius laicus Florentinus, Ioseph Bonellus clericus Camerinensis, Francisci Mariae S. Mariae in Domnica Medices; comes Banutius de Marsciano presbyter Romanus basilicae Principis Apostolorum de Urbe, Ioseph Bussetus clericus Regiensis, Ioannes Baptista Ferrarius laicus Mutinensis, Raynaldi S. Mariae de Scala Estensis; Iulius Tassus presbyter Regiensis dioecesis canonicus collegiatae S. Nicolai in Carcere Tulliano de Urbe, Dominicus de Simonibus laicus a Trebia Spoletinae dioecesis, Laurentius Metteler laicus Pisaurensis, Petri S. Laurentii in Damaso Ottoboni; Dominicus Libanus clericus Orinus, Natales Ancaranus laicus Faventinus, Caroli S. Mariae in Cosmedin Dichii; abbas Felix Nigronus clericus Ianuensis, Matthaues Herculanus clericus dioecesis Montisalti, Iosephi Renati S. Georgii Imperialis; Iacobus Antonius de Pretis presbyter Urbinas, Franciscus de Magistris laicus Romanus, Aloysii S. Mariae in Porticu Homodei; Fabius de abbatibus Oliverius clericus Pisaurensis, Christophorus Antonius Severus clericus Feretranae dioecesis, Ioannis Francisci S. Adriani Albani; Pompeius Tortius clericus Hortanus, Antonius Simonettus laicus Romanus, Francisci S. Angeli in Foro Piscium Barberini; marchio Ioannes Baptista de Drago laicus Romanus, Thomas Lucarellus laicus Romanus, Laurentii S. Marinae in Aquiro de Alteriis, diaconum

S. R. E. cardinalium¹ nuncupatorum: abbas Ioseph Zaffontius presbyter Senensis canonicus insignis basilicae S. Mariae Transtiberim de Urbe, Alexander Petrillus clericus Lucensis, bonae memoriae Iulii tituli S. Praxedis Spinulae nuncupati defuncti; Leonardus Calamarius presbyter Romanus, archipresbyter collegiatae S. Luciae de Tinta de Urbe, Eustachius Becanius clericus Leodiensis, Christophorus Alexandrinus clericus Viterbiensis, bonae memoriae fratris Raymundi tituli S. Mariae Angelorum Capisucchii nuncupati defuncti: frater Paulinus de Bernardinis Ordinis Praedicatorum Lucensis; frater magister Felicianus Corellus de Fulgineo Ordinis eremitarum S. Augustini, subsacrista; Ioseph Michael de Rubeis clericus Senensis, cum praedicto reverendissimo episcopo Porphyriensi sacrista; Petrus Orlundus presbyter Romanus, cum dicto secretario sacri collegii; Henricus Tillon Clivensis clericus Coloniensis dioecesis, cum eodem secretario sacri collegii; abbas Ludovicus Piccinus clericus Aesinus, custos fontis et aquarum conclavis; Ioannes Baptista Fossonbronus Aretinus, Angelus Modius de Caesis Spoletinae dioecesis²; Marius Cecchinus de Licciana Sarzanensis dioecesis, chirurgus; Petrus Corsius Romanus, aromatarius; Gregorius Moriconus Lucensis, Paulus Matthaues ab Ereto Sabinensis, eius auxiliatores; Gerardus Wolff Coloniensis, Nicolaus Martinus Pistoriensis, barbitonsores; Paulus Ioseph Manuccius ab Aquasparta Tudertinae dioecesis, Paulus Devillaqua a Monticello Tiburtinae dioecesis, eorum auxiliatores; Stephanus Baldus faber lignarius, Gaspar Rinaldus faber caementarius, Antonius Nicolaus Ferratinus a S. Genesio Camerinensis dioecesis, famulus magistrorum caeremoniarum, Alexander Silvanus, Ambrosius Rosarius, Andreas Campus, Andreas Fallarinus, Angelus Messiconus, Antonius Baroldus, Antonius Crovellonus, Antonius Sella, Antonius Cantonus, Bartholomaeus Butius, Bartholomaeus Onginus, Bernardinus Cambronus, Carolus Marinus, Dominicus

¹ Edit. Main. legit *cardinalis* (n. t.).

² Forsan deest *medici physici* (n. t.).

Gionsius, Donatus Augustinus, Franciscus Catenaccius, Franciscus Caitius, Franciscus Gonella, Iacobus Corrazza, Iacobus Tonginus, Iacobus Digiolus, Iacobus Soliva, Ioannes Cordus, Ioannes Panesius, Ioannes Nobilis, Ioannes Antonius Bianchinus, Ioannes Baptista Blondus, Ioannes Baptista Ceccarellus, Ioannes Dominicus Zonus, Ioannes Iacobus Soria, Ioannes Maria Bergotus, Martinus Vaninius, Paulus Carpantius, Raphael Campus, Sanctes Martianus, Thomas Mancinus, scopatores conclavis.

III.

Promulgatur canonizatio S. Caietani Thienaei Clericorum Regularium institutoris und cum indulgentiis in eius festo¹.

Innocentius Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Extordim.

Rationi congruit et convenit aequitati, ut ea, quae Romani Pontificis provida deliberatione ac venerabilium fratrum suorum S. R. E. cardinalium, necnon patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum nunc² in Romanam Curiam commorantium unanimi consilio decreta, definita et statuta fuerunt, licet ipsius superveniente obitu litterae apostolicae desuper confectae non fuerunt³, suum debitum consequantur effectum.

Qua de causa hic beatorum Sanctorum albo adscriptus fuerit a Clemente X.

§ 1. Dudum siquidem felicitis recordationis Clemens Papa X, praedecessor noster, pie secum animo revolvens, inter alia divinae largitatis beneficia illud esse perenne, quod ad eradicanda falsorum dogmatum zizania, quae in Ecclesiae

¹ Beatus declaratus fuit ab Urbano VIII, die 7 octobris, MDCXXIX; Sanctus vero a Clemente X, die 12 aprilis, MDCLXXI, pontif. 1; alias canonizationes vide in Clementis X const. edit. MDCLXXI, die 12 aprilis, pontif. 1, et in constit. sequenti huius Pontificis.

² Potius lege *tunc* (n. t.).

³ Aptius lege *fuerint* (n. t.).

florentis agro inimicus homo iugiter superseminare non cessat, caelestis paterfamilias statis temporibus dignos operarios miserit, qui imminente malo occurrerent et succrescentem perniciosam sectam amoverent, ac inter ceteros anteacto saeculo, quo impius haeresiarcha et religiosae militiae desertor Lutherus aliive sacrilegi sectarii Sanctae Sedis et Romani Pontificis dignitatem exauctorare, Ordines regulares eliminare, relaxatam cleri disciplinam criminari, usumque et venerationem sacramentorum obliterare temerario conatu sategebant, fuisse divina providentia excitatum spiritum fidelis servi sui Caietani Thienaei, qui ad eorumdem novatorum confusionem aliud suave et tot tantisque asseclis receptum religionis usum apostolica auctoritate in ipso Vaticano templo confirmatum instituit, quo clerici regulares, sub eiusdem Romani Pontificis et praefatae Sedis Sanctae immediata subiectione et speciali protectione suscepti, tribus substantialibus votis emissa, apostolicam vivendi formam, omnium rerum temporalium et vel ipsa emendandi cura posthabita, imitentur, collapsam cleri et morum disciplinam instaurarent, ac venerationem et frequentiam sacramentorum insigni pietatis et devotionis foenore una cum eleganti ecclesiarum nitore restituerent; ex processibus itidem iam absolutis idem praedecessor plenariam certitudinem assequutus, beatum virum, huius voti cum suis alumnis compotem effectum, illibatae vitae tenorem ad extremum usque spiritum perduxisse, atque ex heroicis virtutibus, quibus cumulatus, et insignibus miraculis, quibus in vita et post mortem clarificatus fuerat, gloriose cum eo in caelis regnare cuius honorem in terris zelatus fuerat: solemniter eundem inter Sanctos Confessores adscripsit,

illiusque vitam, virtutes et miracula, necnon actorum seriem ad maiorem Dei gloriam et christifidelium aedificationem summam recensere decreverat. Quod cum nec ipse, nec similis recordationis Innocentius Papa XI et Alexander Papa VIII eius successores, nostri autem praedecessores, morte praeventi, hactenus peregerant, ne tam pia et exemplaris memoria unquam oblitteretur, sed apostolica roborata testimonio sincere et veridice conservetur in aevum, sequentem narrationem praesentibus litteris duximus committendam.

§ 2. Natus est beatus Caietanus Vicentiae, clara Venetae ditionis civitate, circa annum reparatae salutis MCDLXXX, parentibus comite Gaspare Thienaeo et Maria Porto ambobus genere praeclearis; quem mox ut enixa est mater, Deiparae Virgini obtulit commendavitque. Cuius vota benigne suscipere ipsa Deipara visa est, eum semper in posterum specialibus favoribus munerans, ipseque vicissim, ut matrem illam tenerrimo quodam affectu saepe compellans, ad eius patrocinium in arduis omnibus confugiebat. Pietati a primis annis addictus, orationi, elemosynis, aliisque piis operibus animum instruebat, cunctorum oculos in se rapiens mirum in modum, adeo ut ex tunc sanctus ab omnibus nuncuparetur.

§ 3. Aliis studiis emensis, pontificii et caesarii iuris prudentiae operam dedit, fuitque utriusque lauream Patavii insignitus. Quique adhuc puer in extruendis aris sacrisque imaginibus exornandis totus fuerat, postmodum adolescens, ut oppidanorum commodo ac pietati serio prospiceret, beatae Mariae Magdalenae aedem unam cum germano fratre in proprio Thienaeorum pago, quem Rampazum dicunt, a fundamentis extruxit, censuque ad sacra facienda dotavit. Adeo animarum sitiebat salutem, ut eam ob rem

etiam corporum male habentium servilio se in nosocomiis manciparet, ac per istiusmodi charitatis officia aegros ad patientiam, Dei amorem, peccatorum suorum expiationem, ac supernae patriae desiderium excitabat, nihil intactum relinquens, quo Deo animas lucrifaceret, dictus propterea venator animarum. Hinc novum Vicentiae nosocomium erexit; hinc Venetias, confessarii monitu, e cuius ore nutuque pendebat, ire contendit ad magni, ut vocant, incurabilium valetudinarii curam suscipiendam. Hinc Romae ac Neapoli, quò, successu temporis, contigit perrexisse, eodem animo ac eam solitudine tenebatur, ut nimirum corporum simul et animarum saluti consultum iret, infirmorum calamitatem utrinque leniens. Quo factum est, ut, grassante Venetiis pestilentia, eam contagione laborantibus propriis ipse manibus inservire ac vilissima quaeque munia prompto animo aggredi non formidaret.

§ 4. Romam inde profectus, et recordandae memoriae Iulio Papa II etiam praedecessori nostro in primis carus, inter protonotarios, ut vocant, participantibus adscitus est; verum postea, saecularium rerum pertaesus, abdicatisque omnibus, ad sodalium Divini Amoris, quod eo tempore solidae pietatis fama celebre in Urbe erat, aufugiens, in eo adscribi suppliciter petiit. Voti compos factus, mirum est quantum in virtutum omnium aemulatione ceteros antecelleret. Inde sacris initiatus, et in patriam post aliquot dies reversus, conceptum caelitus ignem in eam visus est intulisse, nihil magis cupiens, quam ut eodem civium corda succenderet. Etenim, relicta paternam domo, ad aegrotantium publicum hospitale divertit, atque inter infimae plebis homines in oratorio divi Hieronymi, quod postea a Divino Amore

1 Edit. Main. legit *campos* (R. T.).

Ingressus sodalium Divini Amoris.

voluit dictum, mutuato nomine a Romano illo cui ipse primum nomen dederat, cuique hoc aggregandum curavit, alterius spiritum in alterum transfundere satagebat, id semper habens in votis ut lapsos fidelium mores, qua verbo, qua exemplo, corrigeret, atque animos ad Dei amorem inflammaret. Prae ceteris id assequutus est ut sacramentorum frequentem usum in sodales primum, dehinc in alios ferventiore spiritu induceret, magno cum eorum compendio¹, qui, elutis animae sordibus, ad caeleste epulum accedebant, quod propriis ipse manibus saepe illis ministrans, identidem ad eiusdem amorem ac sitim ignitis plane colloquiis lacrymarum vi ac² suspiriis intendebat.

§ 5. Verum Romam reversus, inito cum similis memoriae Paulo IV, etiam praedecessore nostro, tunc in minoribus constituto Ioanne Petro Caraffa nuncupato et episcopo Theatino, consilio, de restituendo ad pristinam formam clero cogitare coepit. Quare, illo adiutore accitisque duobus aliis eximiae pietatis viris ex praefata Divini Amoris de Urbe sodalitate, Bonifacio nempe a Colle nobili Alexandrino, et Paulo consiliario Romano, clericorum regularium Ordinem ad Ecclesiae primitivae normam instituit, seu potius instauravit, qui videlicet, ad eorum morem quibus cor unum et anima una fuisse legitur, abdicatam rerum omnium temporalium curam, ipsaque emendicandi sollicitudine, ex solis elemosynis sponte oblati viverent, Deique omnipotentis misericordiam expectarent; atque ita pristinam illam apostolicam vivendi formam ex integro redditam, magno cum ecclesiastici nominis foenore, haeticorumque illud temere deprimentium rubore, hic Dei servus in orbem postliminio revocavit, armavitque aposto-

1 Vide an legendum *gaudio* vel simile (R. T.).

2 Edit. Main. legit *as* pro *ac* (R. T.).

lica auctoritate tribus substantialibus votis, legibus et institutis statuit decorique clericorum oppido consentaneis, eiusdem memoriae Clemente Papa VII, pariter praedecessore nostro, approbante, ipsoque Dei servo unam cum sociis in Vaticano templo hanc regulam publice profitente. Quam quidem vivendi formam visa est non semel divina providentia, rebus in arcto positis, miraculis comprobasse, cavitque sedulo Caietanus ne quid unquam ea detrimenti caperet, praesertim cum oblatos ultro Neapoli fundos ac census constantissime recusavit, et¹ obiectans Domini verba: *Respicite volatilia caeli; non serunt, neque metunt, neque congregant in horrea, et Pater vester caelestis pascit illa.*

§ 6. Ut autem praecleara servi Dei virtus non in prosperis solum exerceatur, sed in adversis etiam probaretur, tunc prae ceteris eximia eius aequanimitas enituit, cum in immani illa Urbis direptione a militibus deprehensus, creditusque ut olim, divitiis abundare, ut eas proderet saevissime tortus, eam tormentorum vim miram animi tranquillitate ac mansuetudine perpessus est; eoque tandem in teterrimum carcerem cum sociis detruso, accidit, ut quadam die caentem cum ipsis laudes alternatim laetiori voce, ac si in odeo essent, audiret Hispanorum quidam tribunus, qui profecto tantam demiratus alacritatem, tantamque in perferendis malis constantiam, illico, ut relaxarentur, atque in sui gratiam liberi dimitterentur, a commilitonibus suis enixe petiit, obtinuitque. Vinculis exsoluti, ad Tyberis ripam tendunt incerti animi quò potissimum transmitterent; cumque comitatum et pecuniam non haberent, adfuit divina providentia vel ipsos aggressores interne movens ad stipem ultro itinerisque viaticum erogan-

1 Partic. *et* redundat vel legendum *ei* (R. T.).

Nativitas et pueritia Caietani.

Adolescentia.

Servi Dei virtus.

dum. Inde venientes ad Ostia Tyberina, Venetum oratorem auspicato offenderunt in patriam solventem, a quo benigne excepti et liberaliter habiti, Venetias tandem obtinuerunt.

Neapoli Jo-
mum fuerunt.

§ 7. Ibi per annos aliquot Dei famulus commoratus, admirandae paupertatis et caelestis plane vitae famam diffudit; cumque interim exemplares hos clericos habendi desiderio flagrans Neapolitana civitas, interposita eiusdem Clementis VII praedecessoris auctoritate, id egisset ut illuc migrare ac domicilium figere per obedientiam arctarentur, perfectioni et muneri Caietanus eligitur, ac novae illius domus praepositus postea pronuntiatur.

Flamma divi-
nao charitatis.

§ 8. Porro, ut tanti viri virtutes egregiae innotescant, praestat eas ultra superius delibatas summatim percurrere, quo per viam salutis incedentibus esse valeant exemplo. Ea in primis divinae charitatis flammam, quam iamdudum in praefato Divini Amoris sodalicio conceperat, aestuabat, ut intra pectoris sinum contineri cor eius non sustineret; hinc iuges lacrymae, suspiria, gemitus, exstases, tanti ardoris indicia. Hinc, ut omnes eadem flamma succenderet, discurrebat huc illuc in similitudinem fulguris coruscantis, atque ut amicum praesulem, ob negotiorum copiam quibus destinebatur sacrum quotidie facere omittentem, moneret, Romam advolat vel aestuante canicula, pioque officio functus, Neapolim illico rediit.

Zelus catholi-
cau fidei.

§ 9. Catholicae fidei zelo et ad haereticorum confusionem Ordinem clericorum regularium instituit, ac plura haeresum monstra, earumque latebras sedulam inquisitione non semel detexit ac profligavit, eiusdemque fidei ardore absumptus creditur interiisse, cum Tridentinam Synodum a coeptis desistere et ulterius non progredi tunc videret.

§ 10. Orationi ita addictus erat, ut, quidquid a domesticis negotiis atque animarum procuranda salute temporis aut otii superesset, orationi aut meditationi daret, mane matutinas preces maturius antevertens¹ ac vespere ad multam noctem orans ante aram maximam elevatam in Deum mente transigeret, divinam rem facturus, totus in lacrymas effundebatur, seque eo ministerio indignum reputans, magnae Matris, cuius erat obsequentissimus, opem implorabat, ut vivificum Agnum eam qua decebat devotione susciperet, concipiens dulcissimo quodam mentis obtutu adesse inibi Deiparam, quae lectissimum Filium pronam ac munificam manu porrigeret.

Orationes.

§ 11. Inter sanctos, quos patronos ob specialem cuiusque praerogativam atque ad imitandum sibi proposuerat, maiori colebat affectu in primis Petrum apostolorum principem, suae Congregationis patrem et antesignanum, cui propterea ex sui praescripto nominatim vota solemniter a clericis regularibus nuncupantur, Andream item apostolum et Lucam evangelistam ob ardens in eisdem desiderium crucis,² tesseram voluit suum Ordinem insigniri, Franciscum etiam Assisinate, ob idem crucis consortium atque ob paupertatis amorem, praecipuo quodam cultu venerabatur.

Cultus erga
quosdam san-
ctos.

§ 12. Spe in Deum erecta, sollicitudinem omnem proiciebat in eum, ut propterea unicum hanc in Deo fiduciam Ordini suo pro latifundo dederit; totusque erat in regni caelestis inquisitione, animarum sollicitudine, verbi Dei praedicatione, sacramentorum sedula administratione, divini cultus nitore, exactaque sacrorum rituum observantia; quantum³ quidem peculiare studium suis

Studium pro
sola regno cae-
lesti.

- 1 Edit. Main. legit *antevertentes* (R. T.).
- 2 Videtur deesse *qua* vel *cuius* (R. T.).
- 3 Forsan *quorum* pro *quantum* (R. T.).

demandavit, et eiusdem Clementis VII praedecessoris iussu breviarii romani reformationem, una cum praefato, tunc in minoribus constituto, Ioanne Petro Carafa sodali suo, aggressus est, quae postea novis curis absoluta in romano breviario vulgata est.

Asperitas.

§ 13. Corpus afflicto integras quandoque noctes insumebat, ferream catenam et flagris illud diverberando, cibus illi vulgaris et parcus, ac saepissime solius¹ panis et aqua, somnus brevis et in stramentitia culcitra, cuius decubitus etiam in ultimam aegritudine ad extremum usque sustinuit, tametsi medicus, in illa decumbentem nimium laborare advertens, admissus fuisset ut aliam molliorem admitteret: cui Caietanus: « Mene, inquit, tam molliter emori? atque in cinere et cilicio mori debeo et volo ».

In lingua et
oculis modera-
tio.

§ 14. Oculos et linguam ita compescuit, ut integros dies silentio praeteriret, et illos semper humi defixos teneret; nec ullis unquam illecebris potuit animus eius vinci, aut curiositate molliri: quo factum est, ut, si quando praenobiles matronae eum alloqui vellet, prope accedere non auderent, ni omnino femineo cultu seposito, exteriorem corporis habitum ad christianae humilitatis ac modestiae leges componerent; quippe angelicam eius puritatem, gravitatem ac modestiam oris reverebantur; itaque singulare in eo fuit ut adventantes mire raperet ad virginitatis amorem ac coelibem in coenobii vitam capessendam. Quique a diuturnis et inveteratis carnalium cogitationum stimulis vexabantur, ab illis se protinus² agnoscebant, ubi primum Dei³ servo se commendare ex corde aggressi

¹ Vel heic lege *solus*, vel paulo post *aquae pro aqua* (R. T.).

² Videtur deesse *verbum liberari* (R. T.).

³ Pessime edit. Main. legit *Deo* (R. T.).

sunt, aut eius alloquio vel praesentia frui concessum erat. Quare tria mulierum monasteria Neapoli excitavit; alterum sacrarum virginum sub arctissima Capuccinorum regulam, alterum feminarum, quae pudicitiae iacturam aliquando passae ad portus¹ salutis per poenitentiam post naufragium confugiebant, et tertium monialium S. Mariae de Sapientia nuncupatum, institutrice Maria Carafa praefati Pauli praedecessoris sorore, a quo illius regimen servo Dei, eiusque Ordini peculiari iure commissum fuit.

Humilitas.

§ 15. Humilitate, dimissione animi ac vilissimam sui aestimatione insignis, fratres et agnatos, qui magno cum comitatu et pompa Neapolim ad ipsum invisendum perrexerant, ne alloqui aut de vultu quidem excipere voluit, quippe qui ob Christi amorem mundo et pompis iamdudum valedixisset; non alio nomine aut titulo se epistolis obsignabat, quam *Caietani presbyteri miser peccatoris*; abiectissima quaeque ministeria vel saeculo degens capessivit, et quamvis primus Ordinis parens foret, eius tamen regimen assumere non est passus, sed memorato tunc in minoribus constituto Ioanni Petro Carafae cessit. Defectus corporis ad confusionem pandebat, animi vero dotes atque a Deo accepta dona pro viribus occultabat. Quod si quando charitate extimulante quicquam rarum vel insolitum suis a Deo precibus impetraret, sanctorum potius intercessionibus vel lipsanis², aut orationis virtuti tribuebat.

Aliae virtutes.

§ 16. Denique obedientiam, paupertate, moderatione animi in adversis, providentiam ceterisque virtutibus ita eluxit, ut constans fuerit multorum opinio illum

¹ Aptius lege *portum* (R. T.).

² Vide Ducange: *Lipsana* (λειψανα), numero multitudinis, reliquiae sanctorum (R. T.).

sublimioris sanctitatis gradum attingisse et consuetas metas praelervolasse.

Obitus.

§ 17. Quibus virtutibus cumulatus, ac laboribus, vigiliis, aerumnis, iugique sui corporis excruciatione fractus, multoque magis morbo et animi moerore correptus, quod, acta per eos¹ in seditionem plebe, graviter Deum offendi cerneret, quodque Tridentinum Concilium, in quo maxime fidebat, interruptum videret, spe sua frustratus, et ad extremum usque, integris tamen sensibus et vigore animi, perductus, Ecclesiae sacramentis summam pietate ac spirituali gaudio reffectus, et veniam a confratribus suis, quos nunquam offenderat, deprecatus, in Crucifixi Redemptoris complexu piissime obiit Neapoli die VII augusti MDXLVII. Qua die populares illi tumultus ipsius intercessione, ut creditur, sedati sunt.

Exequiae.

§ 18. Ad corporis in ecclesia omnium votis et solatio expositi venerationem ingens populi multitudo confluit, quae iamdiu conceptam sanctitatis opinionem multiplici testabatur veneratione, manuum pedumque deosculatione, ac lacrymis, quas optimi apud Deum intercessoris iactura ultra erumpentes traherat. Fama itaque sanctitatis, quae in vita invaluerat, gloriosus² et longe lateque post obitum diffusa mirum in modum percubuit, non traditione solum et memoriam eius singularium virtutum, sed excellentiam miraculorum, signorum et gratiarum, quibus in vita et post mortem mirificavit Dominus Sanctum suum.

Sanavit cross fractum.

Cuiusdam enim ex religiosis Beati instituto addictis crus alterum ex gravi lapsu sic fuerat effractum, ut medicus, quia adhibita varia remediorum genera³ nihil proficere noverat, extremum illius secandi consilium iniisset; sed cum bea-

¹ Addendum dies (R. T.).

² Forsan gloriosius (R. T.).

³ Male edit. Main. legit genere (R. T.).

tus vir, ut in posterum diem sectio differretur rogasset, noctu decumbentem adit⁴, ac fasciis detractis, in genua procidens, aegrum, ut una secum orationi operam daret, admonuit; eaque breviter absolutam, signo crucis vulnus signavit et osculatus est; et illo rursus obligato, discessit. Reversus mane medicus interrogatum aegrum doloris omnis expertem audivit, et luxatum crus, solutis fasciis, perinde integrum reperit, solidumque, ac si nunquam afflicto fractumque fuisset: vix tanti vulneris remanente vestigio.

Comes Georgius Trivulzius viginti dierum febre eò fuerat adductus, ut nec cibum, nec aliud quidpiam, quod reficiendae naturae ingereretur, retinere minusque deglutire valeret, pulsuque amisso, a medicis morti proximus fuerat proclamatus: sed ab uxore beato Caietano comendatus parum iusculi suscipit retinuitque, et post brevissimam quietem a febre et morbo convaluit incolumis.

Helena Gritta nobilis Veneta, per duos fere menses febre continuam magnisque angoribus oppressa, iacebat immobilis, deficiente loquela, ac prorsus desperata a medicis salute; sed intimo cordis affectu ope Caietani implorata, membrorum vigori et sanitati statim restituitur.

Petrus Francus, qui articulari sinistri brachii dolore molestissimo decem annos laboraverat, quadam die vehementius solito excruciatu ad ecclesiam clericorum regularium confugit, ibique ante Beati imaginem enixas preces effudit, nec mora sedatur decumanus dolor, et brachium pristinam sanitate donatur.

Franciscus Virga Mediolanensis lethali febre decumbens, mortique proximus, admonitus fuit ut Caietani opem imploraret; quod ubi peregit, propulsari

⁴ Aptius lege adit (R. T.).

Virum a gravi modo liberat.

Item multo rem.

Brachii doloru disticit.

Item lethalem febrem.

propellique vi quadam a tergo sensit, ut e lecto exiliret¹; paruit impulsui surrexitque nullam moram incolumis ac si nunquam decubisset.

Necnon In- gnam morbum.

Duodecim annos comitali morbo laboraverat Vienna Musca Vicentina, eam quidem vi ut viginti quatuor horarum spatio vel ter miserabiliter caderet, et miserabilius binas ternasque horas, singulis vicibus, sensibus destituta iaceret. Vovit orationem dominicam et salutationem angelicam ante imaginem Beati se quotidie recitaturam; votum excepit illico salus; et die quadam post duos menses oblita votum persolvere, rediit illico morbus, sed iterum recessit, cum amplius e memoriam non exciderit datam fidem liberare.

Ulcerem in palato sanavit.

Catharina Buranella Veneta tres annos excruciatu fuerat pessimo quodam ulcere in superiori parte palati, carne ad nares usque perforata, adeo ut cum misera biberet vinum per nares excurreret; invocata ex corde ope Caietani, eiusque imagine naribus et corrupto ori admota, somnum cepit, ac mane expectata omni se morbo liberam invenit.

Dolorem in toto corpore extinxit.

Dignamerita Catotia Veneta, quae tredecim annos aqua intercute laboraverat, vehementi cruciatu correpta, et ceu sibi forent ossa comminuta, seu luxata, nullo modo meliori se valens, invocato quadam nocte beato Thienaeo, qui sibi radiis circumfusis apparuerat, repente surrexit, omni levata dolore, et integrae incolumitati restituta.

Malignum spiritum e corpore eiecit.

Iuliam Crottam puellulam Mediolanensem invaserat et miserandum in modum vexabat malignus spiritus, qui, exorcismis iussus abscedere, se in ecclesiam S. Antonii ante imaginem beati Caietani abiturum respondit; quo cum fuisset perducta puella, malignus spiritus edito a parentibus voto exire adactus concus-

¹ Edit. Main. legit exiliret (R. T.).

sam illam, peneque exanimem, prout in sui discessu indicium futurum praenunciaverat, ter Beatum nominans reliquit.

§ 19. Hinc sanctitatis famam iuxta ac populorum devotione in dies ubique percrescentibus, cum opportuni processus apostolicam auctoritate confecti, ac, post eorumdem relationem pia memoriae Urbano VIII similiter praedecessori nostro a tribus causarum palatii apostolici auditoribus factam in Congregatione tunc Sacris Ritibus praepositorum S. R. E. cardinalium, de eiusdem Urbani praedecessoris mandato, citato etiam et audito promotore fidei, ad relationem bonae memoriae Antonii tunc S. Mariae in Aquiro diaconi cardinalis Barberini nuncupati, per plures sessiones acerrime discussi fuissent, et cognito primum super validitate dictorum processuum, deinde super virtutibus heroicis, et demum super miraculis in vita et post mortem dicti servi Dei ab Altissimo patris, iidem cardinales unanimi consensu decrevisse tuto posse, quandocumque Romano Pontifici placuisset, ad solemnem canonizationem praefati servi Dei deveniri, ac pro parte clarae memoriae Ferdinandi II tunc Romanorum regis in imperatorem electi et Ludovici XIII tunc Francorum regis christianissimi, necnon tunc in humanis agentis ducis et Reipublicae Venetorum, aliorumque christianorum principum, ac etiam tunc existentis praepositi generalis et Congregationis clericorum regularium Theatinorum nuncupatorum fuisset eidem Urbano praedecessori humiliter supplicatum, ut interim, donec ad solemnem illius canonizationem deveniret, idem servus Dei Caietanus Thienaeus Beatus nuncupari, atque officium et missa de eo ut infra celebrari valerent: idem Urbanus praedecessor, piis

Exam'natis examinaudi, a Congregatione definitum fuit, procedi posse ad canonizationem.

praefatorum votis huiusmodi et supplicationibus annuens, de eorumdem cardinalium consilio, ut ipse Dei servus in posterum Beatus nuncupari, atque ab omnibus clericis regularibus ubique existentibus officium de communi Confessoris non Pontificis in die eius obitus recitari et missa celebrari iuxta brevium et missalis romani rubricas, etiam per sacerdotes regulares et saeculares ad eorum ecclesias confluentes, in civitate vero Vicentia, ubi natus fuerat, et Neapolitana, ubi sacrum eius corpus requiescit, in omnibus ecclesiis tam saecularium quam regularium missa et officium, ut supra, celebrari et recitari valeret, ac pro tunc decurrente anno dicti praepositi generalis et clerici solemnem beatificationem cum officio et missa in die eis benevisâ hinc Romae in ecclesia B. Andreae de Valle, necnon alii ad illam confluentes, celebrare libere et licite possent, per suas in forma Brevis desuper die vii octobris MDCXXIX expeditas litteras, licentiam et facultatem concessit.

§ 20. Verum editis deinde novis decretis eiusdem Urbani praedecessoris, siluit causa, donec super eius re assumptione a felicis recordationis Clemente Papa X etiam praedecessore nostro signata fuisset commissio; confectisque novis processibus super iis quae post indultam venerationem supervenerant, praevia memoratae Congregationis declaratione emissâ die xxix novembris MDCLVII quod de percrebescentiâ famae venerationis et cultus erga praefatum beatum virum concludenter constabat, in Congregatione coram eodem Clemente X praedecessore die xi novembris MDCLXX habitâ, referente bonae memoriae Federico nunc¹ tituli S. Petri ad Vincula presbytero cardinali Sfortia nun-

¹ Potius lege tunc (R. T.).

cupato, idem Clemens praedecessor, de venerabilium fratrum nostrorum, tunc suorum, S. R. E. cardinalium iisdem sacris ritibus praepositorum consilio, de praefatorum processuum relevantiâ constare pronuntiavit, et ex novem tunc propositis et discussis miraculis, tria tamquam concludentissime probata et supra naturae creatae vires patrata approbavit.

Primum siquidem processus Licien-sis, sanationis Franciscæ de Core a cancro exorto in volâ manus sinistrae mox exulcerato, gangraenâ invaso et in sphacelum converso cum brachii et partium cordi adiacentium infestatione, nil prorsus iuvantibus humanis remediis, frustulorumque putridae carnis inde factâ erosione ponderis unciarum quinque absque ullo infirmae dolore, itaut chirurgus sequenti mane vellet ei manum abscindere et brachium ussione curare; sed praecedenti nocte, unctâ manu oleo lampadis B. Caietani, cui sese toto corde commendaverat, postmodum se sanam et incolumem, manumque, iam emortuam et foetentem, vivificatam absque ullo cicatricis signo comperiit, non absque omnium admiratione.

Secundum, quod est quartum ex eodem processu, Iosepho Aiello¹, qui, cum quatuordecim annorum spatio laborasset cancro exulcerato, lupâ nuncupato, et² sinistra coxendicis parte posteriori, qui tribus digitis distans a genu incipiebat et ad inguinem extendebatur, quatuor digitis in latitudinem progrediens et tribus in profunditatem, carnem ipsam erodens et depascens, putridus insuper ac foetens, invocata ope Beati, unctâque coxendice oleo lampadis ante ipsius aram ardentis, sanus et incolumis visus fuit absque ullo cicatricis vestigio, pelle

¹ Potius lege Iosephi Aielli (R. T.).

² Videtur legendum in pro cl (R. T.).

siquidem extensâ et aequatâ, naturali insuper colore praeditâ, ac si tali morbo nunquam invasus fuisset.

Tertium denique, quod est primum processus Romani, Nicolai filii ducis Gasparis Caffarelli, qui, febri malignâ correptus, convulsione cum intensione et extensione manuum, pedum et trunci totius corporis instar sirenis, thoracis musculis convulsis, absque loquela, aliisque infirmitatibus et symptomatibus lethaliibus oppressus, viribus consumptis, et a medicis proclamatus veluti eademmet nocte vigesimanonâ suae infirmitatis moriturus, emisso tandem voto dicto Beato, qui illi radiis et splendoribus circumfusus apparuit, statim et incontemti sanus, incolumis et robustus compertus est, cum omnimodâ virium recuperatione, aequae ac si huiusmodi morbis nunquam laborasset, medicis exterisque illud admirantibus, et Deum mirabilem in servo suo collaudantibus.

Quapropter eadem Congregatio, accitis iterum consultoribus, censuit unanimi voto, sic annuente eodem Clemente praedecessore, posse quodcumque ad solemnem dicti Beati canonizationem iuxta ritum dictae sanctae Romanae Ecclesiae ac sacrorum canonum decreta tuto deveniri, eumque cum Deo regnantem definiri, universali Ecclesiae colendum et venerandum proponi.

§ 21. Accedentibus itaque carissimum in Christo¹ nostrorum, tunc suorum, Leopoldi Romanorum regis in imperatorem electi, Caroli Hispaniarum regis catholici et Mariannae reginae viduae eius matris, necnon tunc in humanis agentis ducis et Reipublicae Venetorum, ac bonae memoriae Ferdinandi Mariae, dum vixit, utriusque Bavariae ducis, sacri Romani Imperii principis electoris²,

¹ Deest vox filiorum (R. T.).

² Edit. Main. legit electoralis (R. T.).

et Adelaidis eius coniugis, aliorumque principum christianorum, necnon tunc existentis praepositi generalis clericorum regularium nomine totius Ordinis, ac demum civitatis Neapolitanae praecipuis (postquam praefatus bonae memoriae Antonius tunc episcopus Praenestinus cardinalis Barberinus nuncupatus, vice similis memoriae Martii episcopi Portuensis cardinalis Ginetti nuncupati, memoratae Congregationis praefecti, morbo tunc detenti, summam processus, suamque et aliorum suorum collegarum dictae S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum sententiam, cui ceteri in eodem consistorio praesentes cardinales unanimi adhaeserunt suffragio, retulerat, et in sequenti publico consistorio, quo, praeter cardinales praefatos, etiam supradicti patriarchae, archiepiscopi, episcopi in Urbe commorantes, ac dilecti filii Romane Curiae praelati, ipsiusque Clementis praedecessoris familiares convenerant, dilectus etiam filius magister Marcellus Severolus, nostrae, tunc suae, consistorialis aulae advocatus, de Beati viri vitâ, virtutibus et miraculis dixerat, ac praefatorum Leopoldi Romanorum regis in imperatorem electi, Caroli Hispaniarum regis catholici, tunc in humanis agentis ducis, et Reipublicae Venetorum, et Ordinis clericorum regularium supplices preces instauraverat), idem Clemens praedecessor eiusmodi preces perlibenter excepit, quibus supremi sanctitatis honores beato viro expetebantur; et sicut gavisus summo opere fuit excitatum eidem triumphum animadvertere in obsequiis principum et in veneratione populorum, ita iure merito fore confidit ut imitari non pigeret quem celebrare delectabat.

§ 22. Quia tamen in maximi momenti negotio illius erat exploranda voluntas, qui Sanctorum principatum tenet, omnes

Opera pia in-
dicta fuerunt.

idecirco et singulos hortatus fuit ex animo ut precationibus, ieiuniis, eleemosynis, ceterisque eximiae pietatis operibus, difficillimam illam ad investigationem auxilium eidem de sancto comparare contenderent, sine quo impervia sunt mortalium oculis consilia divinitatis; qui etiam sententiam praefatorum venerabilium fratrum nostrorum, tunc suorum, S. R. E. cardinalium, necnon patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum omnium tunc in Urbe commorantium ad rem in terris caelestem consultissime decernendam exquisivit, qui in sequenti consistorio semipublico ad hunc effectum indicto, praesentibus etiam nostris, tunc suis, et Sedis Apostolicae notariis, et causarum palatii apostolici auditoribus, ex iis quae ab eo proposita et ex processu relata fuerunt, ad solemnem canonizationem beati Caietani posse procedi, publicis suffragiis censuerunt.

Canonizatio
dicti sancti cum
aliis quatuor a
Clemente X ce-
lebrata.

§ 23. Quorum unanimi sensu audito, cum nihil aliud desideraretur eorum, quae ex sanctorum patrum auctoritate, sacrorumque canonum institutis, praefata S. R. E. consuetudine, ac novorum decretorum praescripto agenda et observanda erant, idem Clemens praedecessor aperiens os sum in benedictione, et gratias agens divinae clementiae, quod tantam suo servo gratiam contulisset, solemni illius canonizationi¹ peragendae dominicam secundam post Pascham, nempe² duodecimam tunc immediate sequentis mensis aprilis anni reparatae salutis MDCLXXI ac primi pontificatus sui, designavit. Qua adveniente, in sacrosancta beati Petri apostolorum principis basilica, quò solemni ritu cum venerabilibus fratribus nostris, tunc suis, eiusdem S. R. E. cardinalibus, patriarchis, archiepiscopis et episcopis, et dilectis fi-

¹ Edit. Main. legit *canonizatione* (R. T.).

² Deest vox *diem* (R. T.).

liis dictae Romanae Curiae praelatis, officialibus et familiaribus suis, clero saeculari et regulari, ac maxima populi frequentia mane convenerat, iteratis primo, secundo et tertio pro canonizationis decreto instantiis per venerabilem fratrem nostrum Palutium episcopum Sabinensem tunc basilicae Duodecim Apostolorum presbyterum cardinalem de Alteriis nuncupatum, nomine praefatorum Leopoldi Romanorum regis in imperatorem electi, Caroli Hispaniarum regis catholici, et tunc existentis ducis et Reipublicae Venetorum, post sacros hymnos, litanias, aliasque preces, ac post Spiritus Sancti gratiam rite imploratam, ad honorem sanctae et individuae Trinitatis, ad exaltationem fidei catholicae, et christianae religionis augmentum, auctoritate domini nostri Iesu Christi, beatorum apostolorum Petri et Pauli, ac sua, matura deliberatione praehabitata, ac divina ope saepius implorata, ac de praefatorum S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum tunc in Urbe existentium consilio, beatum Caietanum, unà cum beatis Francisco Borgia, Philippo Benitio, Ludovico Bertrando, et Rosa de S. Maria, Sanctum esse decrevit et definivit, ac Sanctorum catalogo adscripsit, statuens ab Ecclesia universali quolibet anno die VII augusti memoriam eiusdem inter sanctos Confessores non Pontifices recoli debere. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

§ 24. His peractis, Deum Patrem aeternum, regemque Christum dominum Patris sempiternum Filium, ac Sanctum Paraclitum Spiritum, unum Deum, unumque Dominum, laudibus et confessionibus veneratus, sacroque hymno *Te Deum* solemniter decantato, peculiari oratione etiam per beati Caietani merita precatus fuit, atque ad altare beati Petri apostoli

Indulgentia plenaria in ipsa die canonizationis et alia septem annorum et totidem quadrannarum in eius festo concessa.

cum eiusdem beati Caietani commemoratione celebravit, omnibusque christifidelibus inibi praesentibus plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem concessit. Visitantibus autem quotannis, in die festo eiusdem sancti Caietani, sepulchrum in quo eius corpus requiescit, septem annos et totidem quadragenas de iniunctis eis aut aliàs quomodolibet debitis poenitentibus misericorditer in Domino relaxavit in formam Ecclesiae consuetam.

Declaratur verissima esse relata omnia ab hoc Pontifice.

§ 25. Ne autem de decreto, definitione, adscriptione, statuto, concessione, relaxatione, aliisque praemissis, ex eo quod super illis ipsius Clementis praedecessoris litterae confectae non fuerint, valeat quomodolibet haesitari, volumus et apostolicam auctoritatem decernimus, quod decretum, definitio, adscriptio, statutum, concessio, relaxatio, aliaque praemissa a dicta die XII aprilis anni MDCLXXI suum consequantur effectum, ac si super illis ipsius Clementis praedecessoris litterae sub datum eiusdem diei confectae fuissent, prout superius enarratur; quodque praesentes litterae, ad probandum plene decretum, definitionem, adscriptionem, statutum, concessionem et relaxationem, aliaque praemissa, ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Clausulae.

§ 26. Ceterum, quia difficile foret praesentes nostras litteras ad singula loca, ubi opus¹ esset, deferri, volumus ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici notarii subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur si essent exhibitae vel ostensae.

Sanctio pontificalis.

§ 27. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrorum² volun-

¹ Edit. Main. legit *onus pro opus* (R. T.).

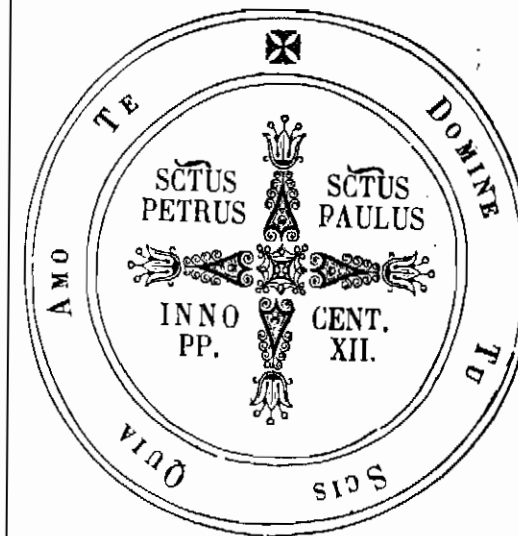
² Edit. Main. legit *nostrarum* (R. T.).

tatis et decreti infringere, eique ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicae MDCXCI, idibus iulii, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 15 iulii 1690, pontif. anno I.

✠ EGO INNOCENTIUS
CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS.

- † Ego Alderanus episcopus Ostiensis cardinalis Cybo.
- † Ego Flavius episcopus Portuensis cardinalis Chisius.
- † Ego Iacobus episcopus Tusculanensis cardinalis Fransonus.
- † Ego Palutius episcopus Sabinensis cardinalis de Alteriis S. R. E. camerarius.
- † Ego F. tituli S. Mariae in Via presbyter cardinalis Maidalebinus.
- † Ego Carolus tituli S. Laurentii in Lucina presbyter cardinalis Barberinus.
- † Ego Nicolaus tituli S. Calixti presbyter cardinalis Acciaiolus.
- † Ego Gaspar tituli S. Mariae Transtiberim presbyter cardinalis Carpineus.
- † Ego Caesar tituli SS. Trinitatis in Monte Pincio presbyter cardinalis d'Estrées.

- † Ego Franciscus tituli S. Matthaei in Merulana presbyter cardinalis Nerlius.
- † Ego Hieronymus tituli S. Silvestri in Capite presbyter cardinalis Casanate.
- † Ego Galeatus tituli Ss. Quirici et Iulittae presbyter cardinalis Marescottus.
- † Ego Fabritius tituli S. Chrisogoni presbyter cardinalis Spada.
- † Ego pater Thomas Howardus tituli S. Mariae super Minervam presbyter cardinalis de Norfolkia.
- † Ego Ioannes Baptista tituli S. Caeciliae presbyter cardinalis Spinula.
- † Ego Savus tituli S. Petri in Vincula presbyter cardinalis Millinus.
- † Ego Laurentius basilicae Duodecim Apostolorum presbyter cardinalis de Laurea.
- † Ego Iacobus tituli S. Mariae in Araceli presbyter cardinalis de Angelis.
- † Ego Ioannes tituli S. Petri in Monteaureo presbyter cardinalis de Gaessen.
- † Ego P. M. tituli S. Marcelli presbyter cardinalis Petruccius.
- † Ego Ioseph Saens tituli S. Balbinae presbyter cardinalis de Aguirre.
- † Ego Leander tituli Ss. Nerei et Achillei presbyter cardinalis Colloredus magnus poenitentiarius.
- † Ego F. tituli Ss. Ioannis et Pauli presbyter cardinalis Carafa.
- † Ego Bandinus tituli S. Thomae in Parione presbyter cardinalis Panciaticus.
- † Ego F. tituli S. Clementis presbyter cardinalis de Abdua.
- † Ego Tassanus tituli S. Agnetis Extra Moenia presbyter cardinalis de Janson de Fourbin.
- † Ego Ioannes Baptista tituli S. Laurentii in Pane et Perna presbyter cardinalis Rubinus.
- † Ego Ioannes Baptista tituli S. Bernardi presbyter cardinalis Costagutus.
- † Ego Flavius Ss. Cosmae et Damiani diaconus cardinalis Astallius.
- † Ego Petrus tituli S. Laurentii in Damaso cardinalis diaconus Ottobonus S. R. E. vicecancellarius.
- † Ego Carolus S. Mariae in Cosmedin diaconus cardinalis Bichius.

- † Ego Aloysius S. Mariae in Porticu diaconus cardinalis Homodeus.
- † Ego Ioannes Franciscus S. Adriani diaconus cardinalis Albanus.
- † Ego Franciscus S. Angeli in Foro Piscium cardinalis Barberinus.
- † Ego Laurentius S. M. in Aquiro diaconus cardinalis de Alteriis.

IV.

Promulgatur canonizatio S. Ioannis de deo unâ cum indulgentiâ in eius festo¹.

Innocentius episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Rationi congruit et convenit aequitati, ut ea, quae Romani Pontificis providâ deliberatione ac venerabilium fratrum suorum S. R. E. cardinalium, necnon patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum tunc in Romanâ Curia commemorantium unanimi consilio decreta, definita et statuta fuerunt, licet ipsius superveniente obitu litterae apostolicae desuper confectae non fuerint, suum debitum consequantur effectum.

§ 1. Dudum siquidem felicis recordationis Alexander Papa VIII praedecessor noster piâ securâ meditatione perpendit, quod Romana catholica Ecclesia, quae supra fundamentum apostolorum et prophetarum ipso summo angulari lapide Christo Iesu aedificata a Deo Patre misericordiarum perennibus gratiae caelestis benedictionibus cumulatur, sicut tot documentorum est munita praesidiis, ita sanctorum virorum in dies confirmatur exemplis, quae cum ad pietatem ma-

¹ Beatus declaratus fuit ab Urbano VIII die 21 septembris MDCXXX; Sanctus vero ab Alexandro VIII die 16 octobris MDCXC, pontif. II; alias canonizationes vide in constitutione praecedenti et sequenti.

Exordium.

Dicitur beatus S. uclorum albo ad scriptus fuerat ab Alexandro VIII.

gnopere moveant, divinae mos est providentiae, iuxta locorum et temporum opportunitates, suos electos servos ad eximiae sanctitatis gradum sublimare, ut fideles, exemplaria haec intuentes, habeant simul quid venerentur et imitentur, ad venerationem obsequiose demissi, strenue ad imitationem erecti. Cumque heroicarum virtutum praesertim vero ignitae charitatis exemplar insigne prodiderit B. Ioannes de Deo nuncupatus, qui eandem Ecclesiam novâ etiam prole secundavit fratrum hospitalitatis et infirmis inservientium longe lateque per orbem diffusorum et eximia pietatis opera erga infirmos in eorum hospitalibus degentes praeclaro animarum corporumque profectu exercentium, acquum idem Alexander praedecessor existimans ut sancti huius viri memoriam veneraretur Ecclesia, cuius vita et mors in conspectu Domini et hominum fuit virtutibus et miraculis pretiosa, ad eius solemnem canonizationem processit; utque christifidelium studia excitaret ad imitationem, sic eius virtutes et miracula summatim exponere suoque comprobare testimonio secum ipse decreverat; id quod cum morte praeventus praestare nequiverit, idcirco nos praesentibus litteris declarare statuimus.

§ 2. Natus est itaque beatus Ioannes ex catholicis piisque parentibus anno reparatae salutis MDCXCV in oppido Montis Maioris Iunioris (*Monte Mor il nuovo*) nuncupati regni Lusitanae.

§ 3. Paulo quidem laxiorem vivendirationem a principio inierat; at, cum primum divinâ operante virtute aggressus est revocare se et compescere, magnae profecto sanctitatis exhibere specimen coepit, ac iam ab ipso sanctioris vitae rudimento consummatum aliquid perfectumque visus est attingisse. Ob auditam praedicationem verbi Dei sic fuit

ad meliora conversus, ut potius veterem in se hominem deponere decreverit, seque penitus ad apostolicae vitae praescriptum normamque formare. Totus igitur ad Deum conversus, et in Patre misericordiarum vehementer confidens, non dubitavit erecto ac alacri corde ingredi vias Domini et quascumque difficultates ex eiusdem Dei amore feliciter superare. Quod ut expeditius perageret, et perfectionem a veritate ipsâ promissam opere assequeretur, eiusdem consilium illud sequutus: *Vade, vende quae habes, et da pauperibus*, cuncta, quae possidebat, divendidit, pecuniamque exinde redactam pauperibus, qui carcerum paedore misere tenebantur, distribuit. Tum salutaris poenitentiae sacramento veteribus animae maculis extersis, illustre sanctioris propositi documentum non sine praeclarâ sui victoriâ in apertum prodidit. Ut enim in renovatione sui spiritus prioris vitae labes abolere cupiebat, publico in foro, in magnâ populi frequentia, in virum alterum mutatus, horrido prorsus capillo squallens et hirtus comparuit, atque ibi coeno involutus, os humi deiiciens, ac dolens, et lacrymis ubertim diffluens, nudatumque pectus saxo identidem tundens, misericordiam et peccatorum veniam a Deo toto mentis affectu et cordis contritione deprecabatur. Tanta spectaculum pietatis multis in diversa trahentibus, maxima demum (ut fieri solet) pars in deterius excepit, et qui tanto christianae poenitentiae tyrocinio celebrandus fuisset, ceu demens ostentui habetur, congeminationisque clamoribus, probriis, lapidibus, verberibus, variisque iniuriis ibidem, et in carcere quo amentium turba conicitur, graviter afficitur. At vir Dei in Domino sperans non infirmatus, sed istis opprobriis et tribulationibus spectaculum factus, divinâ charitate magis

Elus natus.

Primordia sanctitatis.

exarsit, internoque exultans gaudio, non timuit quid faceret sibi homo, et omnia aequo animo ferens cum Apostolo gloriabatur in tribulationibus, sciens quod tribulatio patientiam operatur, et patientia probationem, praeclareque intelligens haudquaquam esse mirandum, si, quae iudice Deo sapientia fuerit, ea stultitia reputetur apud homines, ex quibus, qui spiritum mundi huius habent, vere insensati vitam quidem iustorum aestimant insaniam, sed hi computati sunt inter filios Dei et inter sanctos sors illorum est.

Charitas erga proximum, quae de causa hospitum aegrotantium instituit.

§ 4. Tamquam aurum igitur Ioannes in camino tribulationis probatus, cum firmus ac constans in Dei pietate perstisset, mox purior accingitur ad currendam viam Domini; et, postquam variis pietatis operibus se exercuerat, illam prae ceteris vivendi rationem assumpsit, qua animarum simul et corporum salutem prospiceret. Aegritudinibus itaque et morbis pauperum christifidelium curandis totus intentus, domum suppellectiliorum elemosynis instructam in civitate Granatensi conduxit, quod pauperes infirmos, quotquot obvios sibi inveniebat vel in via languentes vel fame frigoreve pereuntes, propriis humeris deferebat, stipem vicatim et ostiatim die noctuque non intermisso labore emendicabat, ac quae duabus sportis et ollis recollecta propriis itidem humeris gestaverat, inter pauperes et infirmos, prout cuiusque exigebat necessitas, distribuebat. Cum primum domum perveniebat, invisebat omnes, nec prius in privatam se recipiebat quietem, quam publice aegrotantium commoditati abunde consulisset, si quid deesset diligenter exquirens, et, quidquid opus erat, pie et provide ministrans; aegrotis ipse medebatur, illisque assistebat, cibum propriis manibus inferens, sordes

purgans, lectulos versans ac sternens, frigescentes igne, famelicos cibo, nudos vestibus refocillans, moerentes confortans, nauseantes exquisitis condimentis reficiens, omnes denique proprio sinu amplexuque confovrens, quasi optaret omnes intra sua viscera recondere. Aucto aegrotantium hospitum ingenti numero, opus inceptum, in Domino confidens, non intermisit, quinimo maius valetudinarium instituere non dubitavit, illudque omni pharmacorum opumque apparatu instructum voluit. Illuc ipse per se et alios, quos interim eiusdem instituti socios admiserat, pauperum et miserorum agmina, et quotquot commiseranda paupertas necessaria febribus reliquisque morbis medicamenta adhibere non sineret, colligere, eosque iisdem pietatis operibus recreare charitate in dies ferventiori continuavit. At quia eximia haec proximorum dilectio non eò solum tendebat ut a languoribus corporis sanarentur, sed potissimum ut animarum salute proficerent, eos salutaribus Ecclesiae sacramentis muniri et refocillari, piisque hortamentis et opportunis sermonibus disponere et confirmare satagebat, avide animarum corporumque incolumitatem anhelans. Nec fervens Ioannis charitas intra limites nosocomii coarctatur, sed ad externos etiam pauperes, honestos praesertim et verecundos, quos secretis elemosynis sublevabat, et mulieres summam egestate pressas, quibus, ne propterea in peccandi discrimen traherentur, provide et opportune succurrebat, abunde diffunditur.

§ 5. Quanta autem effundebatur beneficentia et misericordia erga pauperes, tanta saeviebat abstinentia et asperitate contra se ipsum. Semel in die cibo et quidem parcissimo utebatur, quem sibi eo libentius detrahebat, quo affluentius

Abstinentia et asperitas.

distribueret in egenos, impendens virtuti quod subtrahebat voluptati, ut fieret reflectio pauperis abstinentia ieiunantis. Erat ei vestis vix ad genu demissa, villosa et apprime rudis, quae simul corpus tegetet et affligeret, et ipsam etiam subuculam carens; capite, pedibus, tibiisque denudatis diu noctuque, licet temporum iniuriis semper expositus extremo frigore algeret seu ardenti calore aestuaret, huc illuc, quod pietatis opera eum impellebant, incedebat. Brevis ei lectulus erat, et qui vel nudo solo vix asperitate concederet, brevior adhuc quem in eo carpebat somnus, diuturnis vigiliis multoque interpellatus dolore, carnemque, ut spiritui magis magisque obsequentem redderet, cilicio, ferrea cuspide rigisque seris contextam, nec non funiculis, vepribus, flagris, aliisque durae verberationis instrumentis domabat. Sic itaque castigans corpus suum et in servitutem redigens, meruit illud integrum et a noxiis delectationibus eo usque custodire, ut castitatis ipsius candore ne suspicionis quidem maculam merito admittere possit.

Cora de aliena honestate.

§ 6. Nec propria virtute contentus, sed imitatus Salvatorem qui venerat vocare peccatores, enixam et indefessam curam adhibuit ut omni conatu carnis concupiscentiam a proximis huiusmodi vitio apprime inquinatis exterminaret. Statis diebus quasi venabundus lupanaria ingrediebatur, ut meretrices a daemonis servitute vindicaret, illas hortationibus, precibus, lacrymisque detrahente studebat ab impudicitia, ac pro ipsarum conversione Deo enixas preces fundebat; ubi vero ista non proficiebant, aequalem futuro meretricis lucro pecuniam offerebat, ut a flagitiis perpetrando vel ita se coercerent. Cumque confideret in Domino, vacua non fuit spes eius, nec labor sine fructu, pluri-

bus ex illis perditis et deviis animabus ad bonam frugem et viam salutis reductis. Nec dissimiles fuerunt eius curae, ut indigentibus mulieribus, honestis viduis praesertim et virginibus, clam alimenta subministraret, oblato ad laborem exercitio, ne otium in pudicitiam honestatemque peccandi ansam iniiceret.

§ 7. Ad obediendi obsequium expectatus semper et paratissimus extitit; non solum enim abnegavit semetipsum ut evangelicae legis praecepta servaret, sed hominum etiam voci obedivit ut acciperet benedictionem a Domino. Quare cum ad certam disciplinae normam suum institutum conformasset, ei, qui ex omnibus erat moderator electus, omnia voluntatis arbitria, omnia mentis suae sensa submiserat, nihil, quod ei non probaretur, amplectens, nihil, quod demandatum ab eo foret, detrectans. Cum in lethalem morbum incidisset, a nobili piaque matrona enixe rogatus, ut pateretur se in eius domum, ubi commodius curari posset, transferri, plane restitit, se ritu pauperum atque ad sanctae normam paupertatis emori omnino velle respondens; interea rei conscius factus archiepiscopus Granatensis, illi in obedientiae legem praecipit ut matronae votis extemplo obsequatur; nihil cunctatus Ioannes, uti obedientiae filius, archiepiscopi mandato venerabundus statim obtemperavit. Quam quidem obedientiae virtutem adeo est amplexus ut non modo superioribus suis obsequenter obediret, verum etiam, si quid pueri ipsi ob Dei amorem iussissent, exequi non detrectaret.

§ 8. Orandi studium divinarumque rerum contemplatio in Ioanne mirifice excelluit. Cum brevissimum esset tempus quod quieti appendebat, provolutus

1 Edit. Main. legit solus (R. T.).

2 Edit. Main. legit institutum (R. T.).

Obedientia.

Orationes.

in genua, profusis suavissime lacrymis, modo ore supplicans, modo mente contemplans, noctes pene traducebat insonnes. Rosarii exercitium aliaque in B. Virginem pietatis obsequia erant illi in deliciis, ita ut, inter ipsa quae ad pauperum subsidium vel solatium obibat ministeria, non raro totus in precibus effusus ac in Dei contemplatione defixus videretur. Hinc placuit Altissimo, qui inquirentibus se remunerator est ac mirabilis in sanctis suis, Ioannis ortum, vitam, obitum et quae ipsum obitum subsequuta sunt tempora variis iudiciis illustrare.

In alia oritur innotuit apl. n. dor et solitas tempore.

§ 9. Ortum quippe fuisse puerum in sortem Domini sublimer electum, insuetus splendor super eius domo refulgens, sonitusque aeris campani sua sponte emissus, ab ipso eius nativitate instanti non obscure praenunciavit. Inter divinae charitatis flammam vivere assuetus, terreno absumi non valuit incendio, e quo dexteram Omnipotentis illaesus exivit. Cum enim maximum in regio Granatensi valetudinario excitatum fuisset incendium et universa civitas accurrisset, ut non tam aedificii quam infirmorum consuleret praeservationi advolavit etiam Ioannes, ad officia charitatis semper paratus, ceterisque incendii voracitate detentis, impavidus prosiliit in ignem, huc illuc discurrens, quousque tum infirmos humeris exportatos, tum lectulos e fenestris proiectos, ab igne vendicavit: sed iam in immensum succrescentibus et corpus undequaque ambientibus flammis circumventus, cum per dimidiam horam ab omnium oculis ereptus communi moerore deploraretur, e medio igne redux incolumis, omnes gaudio simul et admiratione complevit, in schola charitatis edocens segniores in eum fuisse ignem qui foris usserat, quam qui intus accenderat.

Obitus pius et mirabilis.

§ 10. Iam vero humanae vitae spatium feliciter emensum, et tempus resolutionis suae instans, non minus pius et felix obitus die VIII martii anno salutis MDL terminavit. Lecto enim infirmatus decumbens, omnibus Ecclesiae sacramentis ab ipsomet Granatensi praesule rite sancteque refectus, assistentes omnes dimisit, viribusque in extrema vitae periodo licet destitutus, propriis indutus vestibus, interim e lectulo prosiiliens, ac provolutus in genua, manu et corde imaginem Salvatoris crucifixi, quem fervide vivens dilexerat, perstringens, inclinato ad eius pedes capite, obiit in osculo Domini, quem etiam mortuus tenuit nec dimisit, ac in eadem corporis constitutione ab iisdem assistentibus ad eum paulo post redeuntibus repertus, sex circiter horas quousque inde motus fuisset, mirabiliter permansit, odorem mire fragrantem diffundens.

Funera.

§ 11. Illuc universa civitas Granatensis, rei novitate vulgata, ut eum sic consistentem et suaveolentem admiraretur, confluit; eademque et finitimi etiam populi eminentem de sanctitate Ioannis conceptam opinionem eximio funere propalarunt. Optimates subivere feretrum, quod religiosi omnes, confraternitates, totus clerus longa serie praecedebant; universa vero civitas, etiam cum togatis armatisque rectoribus, aliisque qui advenerant, devoto moerore et luctuosus laudibus sequebantur. Corpus ad ecclesiam Victoriae nuncupatam delatum, ut a confluentis undique multitudinis manibus eriperetur, statim fuit sepulcro reconditum, aliis adhuc precarios globulos feretro admoventibus, aliis frustra arcae, ut tamquam Sancti reliquias asservarent, subripiantibus.

Mulier contacto eius baculo peperit.

§ 12. Cum Ioannis tamen funere sanctitatis fama non interiiit, sed in dies mirabi-

1 Forsan eademque (R. T.).

liter excrevit gratis, signis et miraculis, quibus omnipotens Deus venerationem populorum erga suum fidelem servum dignatus est provovere. Mulier ob inversum penitus foetum uteri doloribus premebatur gravissimis, sed baculo¹ quo vir Dei vivens utebatur contacto, expeditam illico prolem emisit, omni prorsus levata dolore. Eundem proinde baculum, parturientium laboribus futurum levamen, consulens in posterum fidelium pietas, non sine similibus gratiarum impetratione, in ecclesia Corporis Christi asservavit. Febres itidem et vermium affectiones exigua terrae portio a patria domo desumpta haud raro disiecit. Sebastiana Gomez crures ulcere putrido, magno, corrosivo et caloso ad octo menses indoluerat, nihilque proficientibus quae applicabantur medicamentis, et prorsus destituta a chirurgo affirmante illud esse insanabile et indigere validioribus diuturnisque medicaminibus, quibus etiam difficillime curari posset, ad Ioannis opes confugit, cui cum voto se devinxisset, nullo adhibito medicamento evasit incolumis. Savina Baptista quatuor annorum puella oculorum e nimio maligni humoris illapsu usum plane perdidit: haec, cum primum eius genitrix illam, si ad pristinum visum restitueretur, religiosus beati Ioannis insignibus induere spondit, statim oculorum usum omnino sanum recuperavit. Philippa Araiz quatuor pariter annorum puella ex febre et immoderata per os et nares sanguinis effusione pene animam agebat, sed statim ut exiguum pulveris e domo Ioannis acceptum naribus Philippae admotum fuit, sanguis et vita stetit. Aestuabat acerrima febre Beatrix Catebre de Gama pene sexagenaria, sicque mensem exegerat, sensuum omnium, spatio decem et octo dierum,

1 Edit. Main. legit baculi (R. T.).

expers, non sine summo vitae discrimine, desperantibus illius salutem medicis. Cum vix aegrotantis collo portioncula terrae domus servi Dei appensa fuisset, illa ad deperditos sensus revocata est, ac deinde absque aliqua medicamentorum ope convaluit.

Praedictae virtutes heroicae et miracula de more approbata fuere.

§ 13. Quapropter, cum excrecente fama sanctitatis huius eximii viri Ioannis de Deo opportuni processus auctoritate apostolica confecti, hique primum a tribus causarum palatii apostolici auditoribus examinati, et subinde, distincta eorum per dictos auditores edita relatione, in Congregatione tunc sacris ritibus praepositorum S. R. E. cardinalium per plures sessiones discussi, ac recognita illorum validitate virtutes heroicae eiusdem famuli Dei et miracula ab Altissimo per eius intercessionem, ante et post felicem ipsius in Domino obdormitionem patrata, approbata fuissent, dictaque Congregatio, bonae memoriae Petro Maria S. Georgii tunc diacono cardinali Burghesio nuncupato referente, unanimiter decrevisset, tuto posse, quodcumque Romano Pontifici placuisset, ad solemnem memorati Ioannis de Deo canonizationem procedi, et interim nuncupari Beatum, missamque et officium de eo celebrari et recitari: pia memoriae Urbanus VIII, praedecessor noster, precibus clarae memoriae Ferdinandi II, tunc Romanorum regis in imperatorem electi, et Philippi IV pariter tunc Hispaniarum regis catholici, et Isabellae eius coniugis, aliorumque principum, necnon tunc existentium maioris et confratrum Congregationis ipsius beati viri Ioannis Dei, sibi super hoc porrectis annuere volens, de supradictorum cardinalium sacris ritibus praepositorum consilio, ut idem Dei famulus in posterum Beatus nuncupari, et de eo ab omnibus dictae eius Congregationis regularibus quotan-

nis in die commemorationis eius obitus officium recitari et missa celebrari de communi Confessorum non Pontificum ritu duplici maiori per annum iuxta rubricas breviarii et missalis romani, et quoad missam etiam ab aliis regularibus et saecularibus sacerdotibus ad illorum ecclesiam confluentibus, in civitate vero Granatensi, in ecclesia tamen ubi sacrum illius corpus requiescebat, et in supradicto oppido Montis Maioris Junioris (*Monte Mor il nuovo* vulgariter nuncupatur) ubi is Dei servus natus est, in omnibus ecclesiis tam saecularium quam regularium, officium et missa ritu duplici maiori recitari et celebrari valerent, per suas in formam Brevis desuper die XXI septembris MDCXXX expeditas litteras indulserat.

Sub Clemente IX ad discussionem relevantiam devenit fuit.

§ 14. Cumque postmodum, signata a recolendae memoriae Clemente Papa IX similiter praedecessore nostro commissione re assumptionis causae canonizationis huius servi Dei in statu et terminis in quibus post illius beatificationem reperiebatur, novae litterae remissoriales pro confectione processuum super iis, quae in urbe Neapoli, Granatae et Madriti supervenerant, expeditae fuissent, et processuum inde confectorum validitate subinde probata, in Congregatione die IX februarii MDCLXXV habita, ad discussionem relevantiae devenit fuisset, tandem similis memoriae Innocentius Papa XI, etiam praedecessor noster, auditis dilecti filii nostri, tunc sui, Gasparis tituli S. Mariae Transtiberim, tunc S. Silvestri de Capite presbyteri et cardinalis Carpinei nuncupati relatione et consultorum sententia, ac venerabilium fratrum nostrorum tunc suorum S. R. E. cardinalium iisdem sacris ritibus praepositorum suffragiis, duo ex pluribus miraculis post concessam, ut supra, venerationem a Deo editis in antedicta Con-

gregatione mature discussis, iuxta processum, alterum Neapolitanum, alterum Romanum, probaret, primum videlicet instantaneae sanationis Ioannis de Marino cruribus et tibiis impotentis et attracti spatio septennii, et secundum instantaneae sanationis Isabellae Arcelli a bubonibus, peticulis et carbunculis in humeris absque cicatricibus: quibus sic stantibus, et absolutis omnibus quae novissima decreta dicti Urbani praedecessoris exigebant, idem Innocentius praedecessor subinde, nempe die XII iunii MDCLXXXIX, declaraverat, tuto posse quandocumque procedi ad solemnem praefati B. Ioannis de Deo canonizationem iuxta S. R. E. ritum et sacrorum canonum decreta, illumque cum Deo regnantem in gloria Sanctorum catalogo universali cultu venerandum adiungi.

§ 15. Interim vero eodem Innocentio praedecessore viam universae carnis ingressu, ultimam manu huic canonizationis negotio nondum admotam, cum aliae preces dicto Alexandro, praefati Innocentii successori, nostro autem praedecessori, a carissimis in Christo filiis nostris Leopoldo Romanorum rege in imperatorem electo, Carolo Hispaniarum rege catholico, et Petro Lusitaniae et Ioanne Poloniae regibus illustribus, ac denique ab universo eiusdem beati viri religioso coetu porrectae fuissent, ac subinde venerabilis frater noster Flavius episcopus Portuensis S. R. E. cardinalis Chisius nuncupatus, vice venerabilis etiam fratris nostri Alderani episcopi Ostiensis S. R. E. cardinalis Cybo nuncupati praefatae Congregationis praefecti morbo tunc detenti, in consistorio ipsius Alexandri praedecessoris secreto summam processum, suamque et aliorum collegarum suorum dictorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum sententiam exposuisset, ceterique in eodem consi-

Preces et suffragia Alexandri VIII pro canonizatione oblata fuere.

storio praesentes cardinales ei unanimi suffragio adhaesissent; et postea in alio publico consistorio, quo, praeter cardinales praefatos, etiam supradicti patriarchae, archiepiscopi et episcopi in Urbe commorantes, ac dilecti filii Romanae Curiae praelati, ipsiusque Alexandri praedecessoris familiares convenerant, dilectus etiam filius magister Dominicus Taurusius, nostrae, tunc suae, consistorialis aulae advocatus, de vita, virtutibus et miraculis dicti beati Ioannis de Deo dixisset, atque nomine principum et religiosorum praefatorum supplices deprecationes pro eiusdem canonizatione detulisset: dictus Alexander eas deprecationes effuso cum exultantis animi sensu excepit; et attendens quod Ecclesiae catholicae gloria etiam in numero et excellentia Sanctorum, qui illam illustrarunt, sit reposita, gavisus summopere fuit ab eximiis praedicti et aliorum beatorum virtutibus meritisque in eodem consistorio relatis praestantissimum sibi praebere argumentum eiusdem Ecclesiae gloriam amplificandi, firmam praesertim in spem adductus fore ut fideles tunc eius supremae custodiae commissi ad tam praeclara sequenda vestigia vehementer excitarentur.

Indictae fuerant poenitentiae.

§ 16. Ut autem difficillimum opus rite conficere valeret, a memoratis fidelibus, iuxta praescriptas iam a se salutes poenitentias, pia ferventiaque nuncupari vota impense in Domino flagitavit, ut supernorum luminum Pater, caligantis humanitatis velo rescisso, divinum beneplacitum, sine praevia cuius intelligentia infirma fuisset quaelibet deliberatio, notum sibi aperte faceret et manifestum. Quin etiam, ad omnes accuratissimi iudicis partes implendas, antequam super re tam magni momenti decerneret, advocavit in consilium praefatos venerabiles fratres nostros, tunc suos,

S. R. E. cardinales, necnon patriarchas, archiepiscopos et episcopos tunc in Urbe commorantes, qui postmodum in consistorio semipublico ad hunc effectum indicto, praesentibus etiam nostris, tunc suis, et Sedis Apostolicae notariis et causarum palatii apostolici auditoribus, ex iis quae ab eo proposita et ex processu relata fuerant, beatum Ioannem de Deo canonizandum esse apertis suffragiis unanimiter censuerunt.

§ 17. Quibus sic peractis, cum nihil aliud desideraretur eorum quae ex sanctorum patrum auctoritate, sacrorum canonum decretis, praefatae S. R. E. antiqua consuetudine, ac novorum decretorum praescripto agenda et observanda erant, idem Alexander praedecessor, XVII kalendas novembris anno praeterito MDCXC, pontificatus sui II, in sacrosanta beati Petri apostolorum principis basilica, quo solemniter cum venerabilibus fratribus nostris, tunc suis, S. R. E. cardinalibus, patriarchis, archiepiscopis, episcopis et dilectis filiis dictae Romanae Curiae praelatis, officialibus et familiaribus suis, clero saeculari et regulari, ac maxima populi frequentia mane convenerat, iteratis primo, secundo et tertio pro canonizationis decreto petitionibus per dilectum filium nostrum, tunc suum, Petrum S. Laurentii in Damaso cardinalem Ottobonum nuncupatum, nomine praefatorum Leopoldi Romanorum regis in imperatorem electi et Caroli Hispaniarum regis catholici, post sacros hymnos, litanias, aliasque preces, et post Spiritus Sancti gratiam rite imploratam, ad honorem sanctissimae et individuae Trinitatis, ad exaltationem fidei catholicae et christianae religionis augmentum, auctoritate Domini nostri Iesu Christi, beatorum apostolorum Pe-

Canonizatio B. Ioannis, allegata quae auctor ab Alexandro VIII celebrata fuit.

¹ Vocem tertio addimus, ex loc. parall. supra pag. 184 b (R. T.).

tri et Pauli, ac sua, maturâ deliberatione præhabita, et divinâ ope saepius implorata, ac de præfatorum S.R.E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum tunc in Urbe existentium consilio, beatum Ioannem de Deo, unâ cum beatis Laurentio Iustiniâno, Ioanne a Capistrano, Ioanne a S. Facundo et Paschale Baylon, Sanctum esse decrevit et definivit, ac Sanctorum catalogo adscripsit, statuens ab universali Ecclesiâ quolibet anno die viii martii memoriam ipsius inter sanctos Confessores non Pontifices piâ devotione recoli debere. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Concessa fuit die anniversaria indulgentia septem annorum et totidem quadragenarum.

§ 18. Eademque auctoritate omnibus utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, qui annis singulis, in die festo eiusdem sancti Ioannis, ad sepulchrum, in quo eius corpus requiescit, visitandum accessissent, septem annos et totidem quadragenas de iniunctis eis aut aliâs quomodolibet debitis poenitentis misericorditer in Domino relaxavit in formâ Ecclesiæ consuetâ. Postremo Deum Patrem æternum, regemque gloriæ Christum Dominum Patris sempiterni Filium, et Sanctum Paraclitum Spiritum, unum Deum, unumque Dominum, laudibus et confessionibus veneratus, sacroque hymno *Te Deum* decantato, peculiari oratione etiam per dicti beati Ioannis merita precatus fuit, atque missæ ad altare B. Petri apostoli cum eiusdem beati Ioannis commemoratione a venerabili fratre nostro, tunc suo, Palutio episcopo Sabinensi S. R. E. cardinali de Alteriis nuncupato solemnî ritu celebratæ interfuit, omnibusque christifidelibus tunc presentibus plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem concessit. Iustum itaque et æquum idem Alexander existimabat dare gloriam, honorem et

benedictionem viventi in sæcula sæculorum, qui iustum hunc sic deduxit per vias rectas et honestavit in laboribus suis, ut esset sanctus et immaculatus coram ipso, divinâque misericordiâ illiusque meritis fretus sperabat confidentius, ut idem iustus, qui in hoc mundo cor suum tradiderat ad vigilandum diluculo ad Dominum qui fecerat illum, in conspectu Altissimi pro christianæ reipublicæ necessitatibus deprecaretur, et flagella divinæ iracundiæ, quæ pro eorum peccatis mortales meruissent, averteret.

§ 19. Ne autem de decreto, definitione adscriptione, statuto, relaxatione, concessione, voluntate, aliisque præmissis, pro eo quod super illis ipsius Alexandri prædecessoris litteræ, eius super veniente obitu, confectæ non fuerant, valeat quomodolibet hæsitari: volumus et apostolicâ auctoritate decernimus, quod decretum, definitio, adscriptio, statutum, relaxatio, concessio, voluntas, aliæque præmissa, a dicto die xvii kalendas novembris suum consequantur effectum, ac si super illis ipsius Alexandri prædecessoris litteræ sub datum eiusdem diei confectæ fuissent, prout superius enarratur; quodque præsentis litteræ, ad probandum plene decretum, definitionem, adscriptionem, statutum, relaxationem, concessionem, voluntatem, aliæque præmissa, ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

§ 20. Ceterum, quia difficile foret præsentis nostras litteras ad singula loca, ubi opus esset, deferri, volumus ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici notarii subscriptis, et sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiasticâ constitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur si essent exhibitæ vel ostensæ.

Relata omnia verissima declarantur ab hoc Pontifice.

Fides transcriptorum.

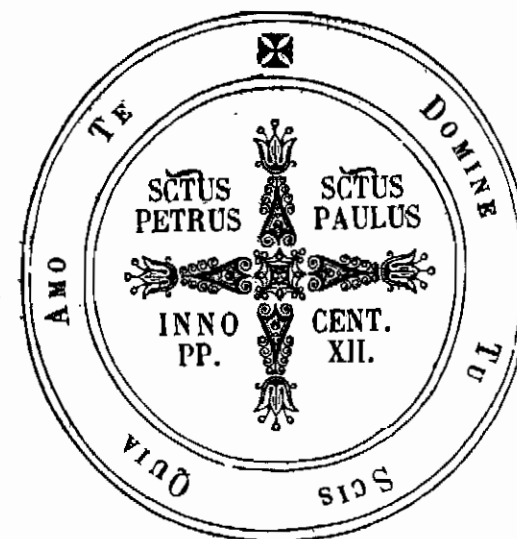
Sanctio postal.

§ 21. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrorum voluntatis et decreti infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romæ, apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ MDCXCI, ibidus Iulii, pontif. nostri anno I.

Dat. die 15 Iulii 1691, pontif. anno I.

✠ EGO INNOCENTIUS
CATHOLICÆ ECCLESIAE EPISCOPUS.

† Ego Alderanus episcopus Ostiensis cardinalis Cybo.

† Ego Iacobus episcopus Tusculanensis cardinalis Franzonus.

† Ego Petrus episcopus Sabinensis cardinalis de Alteriis S.R.E. camerarius.

† Ego F. tituli S. Mariæ in Via presbyter cardinalis Maidalchinus.

† Ego Carolus tituli S. Laurentii in Lucina presbyter cardinalis Barberinus.

†

† Ego Gaspar tituli S. Mariæ Transtiberim presbyter cardinalis Carpineus.

† Ego Franciscus tituli S. Matthæi in Merulana presbyter cardinalis Nerlius.

† Ego Hieronymus tituli S. Silvestri in Capite presbyter cardinalis Casanate.

† Ego Galeatius tituli Ss. Quirici et Iulittæ presbyter cardinalis Marescottus.

† Ego F. tituli S. Chrysogoni presbyter cardinalis Spada.

† Ego Ioannes Baptista tituli S. Caeciliæ presbyter cardinalis Spinula.

† Ego Savus tituli S. Petri in Vincula presbyter cardinalis Millinus.

† Ego Marcus Antonius Barbadius tituli S. Susannæ presbyter cardinalis S. Susannæ.

† Ego Ioannes tituli S. Petri in Monteaureo presbyter cardinalis de Gaessen.

† Ego Ioseph Saens tituli S. Balbinæ presbyter cardinalis de Aguirre.

† Ego Leander tituli Ss. Nerei et Achillei presbyter cardinalis Colloredus magnus poenitentiarius.

†

† Ego Bandinus tituli S. Thomae in Parione presbyter cardinalis Panciaticus.

† Ego F. tituli S. Clementis presbyter cardinalis de Abdua.

† Ego Tussanus tituli S. Agnetis Extra Moenia presbyter cardinalis de Janson de Fourbin

† Ego Franciscus tituli S. Mariae de Populo presbyter cardinalis Iudice.

† Ego Ioannes Baptista tituli S. Bernardi presbyter cardinalis Costagutus.

†

†

† Ego Urbanus S. Mariae in Vialata diaconus cardinalis Sacchettus.

†

† Ego Benedictus S. Agathae diaconus cardinalis Pamphilus.

†

†

†

†

† Ego Petrus tituli S. Laurentii in Damaso cardinalis diaconus Ottobonus S.R.E. vicecancellarius.

† Ego Carolus S. Mariae in Cosmedin diaconus cardinalis Bichius.

†

† Ego Aloysius S. Mariae in Porticu diaconus cardinalis Homodeus.

† Ego Ioannes Franciscus S. Adriani diaconus cardinalis Albanus.

†

† Ego Laurentius S. M. in Aquiro diaconus cardinalis de Alteriis.

V.

Promulgatur canonizatio S. Ioannis a S. Facundo Ordinis eremitarum S. Augustini, unâ cum indulgentiâ in eius festo¹.

¹ Permissum fuit eius officium et missa a Clemente VIII, die 19 iunii mcci; Sanctus vero

Innocentius episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Rationi congruit et convenit aequitati, ut ea, quae Romani Pontificis providâ deliberatione ac venerabilium fratrum suorum S.R.E. cardinalium, necnon patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum tunc in Romanâ Curia commorantium unanimi consilio decreta definita et statuta fuerunt, licet, ipsius superveniente obitu, litterae apostolicae desuper confectae non fuerint, suum debitum consequantur effectum.

§ 1. Dudum siquidem felicitis recordationis Alexander Papa VIII, praedecessor noster, piâ secum consideratione pendens, quod gloriosus in maiestate suâ unigenitus Aeterni Patris filius Christus dominus et redemptor noster, qui omnes homines vult salvos fieri, et veniens in hunc mundum pacem evangelizavit, e caelorum summitate prospiciens conditionis humanae dignitatem, satis nunquam deploratâ miseriam, cui primi parentis culpa dedit initium, deformatam, criminumque tenebris obscuratam, infabili semper dispositione providit ut suis apte temporibus exurgerent viri sanctitate conspicui, qui hominibus senescente mundo in peiora ruentibus adiutrices manus porrigerent et gliscentium vitiorum spinas de Ecclesiae vineâ evellerent, ac tamquam lucernae inter effusas peccatorum tenebras viam ad caelestem patriam commonstrarent; et hinc, dum Hispania, partim mahumetae perfidiae et saracena tyrannidis pertinacibus adhuc reliquiis occupata, partim frigescente charitate praepotentibus ac pluribus dirae praesertim simultatis vitiis languebat oppressa, ad declaratus fuit ab Alexandro VIII, die 16 octobris mdcxc, pontif. i. Alias canonizationes vide in constitutione antecedenti et sequenti.

Exordium.

Qua de causâ hic beatus Sanctorum albo adscriptus fuerit ab Alexandro VIII.

illuminandas obtenebratas peccatorum mentes eosque revocandos ad viam salutis et pacis, Ioannis de S: Facundo nuncupati spiritum suscitavit, qui in tempore iracundiae factus reconciliatio, ac aemulatus charismata meliora, ore simul et opere doceret quantâ erga Deum aestuaret charitate, quantâ in proximum dilectione, quantoque contra vitia et dissidia afficeretur odio, factus contra ea declamator acerrimus: iustum proinde idem Alexander praedecessoratus, ut eximium hunc virum virtutibus et miraculis praeclarum, quem coronâ expressâ signo sanctitatis Dominus redimiverat in caelis, sanctorum etiam laureâ coronaret in terris, operi iamdiu pertractatae canonizationis ultimam manum admovit, servatis tamen servandis, et praeviis legitimis processibus, quorum summam, iuxta memorati praedecessoris praedestinationem, ad perpetuam rei memoriam et christifidelium aedificationem, hisce apostolicis litteris duximus recensendam ut sequitur.

Eius nâvitas et puertia.

§ 2. In oppido S. Facundi, vulgari-ter Sahagun nuncupati, eâque Hispaniae parte quae vergit ad septentrionem, prope dioecesim Legionensem, post diuturnam matris sterilitatem, piis parentum precibus impetratus Ioannes circa annum reparatae salutis mcdxxx natus est. Ut vero sortitus erat animam bonam, pie a parentibus educatus, coepit ab ipsâ pueritiâ non obscura dare futurae sanctitatis indicia. Praeventus enim a Domino in benedictionibus dulcedinis, et inde puerilia pertaesus, ac de pace condiscipulorum sollicitus, quae ad concordiam, bonos mores, pietatem, ceterasque virtutes conferebant, illis proponebat, eiusque zelo succensus, qui linguas infantium facit esse disertas, ubi vel locus vel saxum prominens occurrebat, mirâ supra aetatem facundiâ concionabatur,

innocenti praesignans tyrocinio quantus quamque proficius praeco altissimae veritatis esset futurus.

§ 3. Aetate et virtute adolescens, humanioribus litteris, philosophiae et theologiae, multoque magis pietati operam dedit apud monachos Ss. Facundi et Primitivi. Interim vero ordinatus in clericum, beneficio, cui cura animarum iminebat, per vicarium, donec ad presbyteratum promoveretur, regendo, patre adnitente praepositus. At evangelicum documentum boni pastoris cognoscentis oves suas et ab illis cogniti reformidans, atque inde anxius tum de ovibus non pastoris sed mercenarii custodiae, quamvis temporaliter, creditis, tum de fructibus non suae sed interpositae personae labore partis, illibatam conscientiam, cuius stimulis angebatur, non prius quam eodem beneficio dimisso pristinae tranquillitati restituit.

§ 4. Emenso studiorum curriculo inter episcopi Burgensis familiares adscitus, eâ enituit morum honestate, praeclarâque indolis specie, ut apud ipsum intimam nactus benevolentiam et gratiâ valens, pro omnibus, praesertim pro pauperibus ad suum pastorem conlugentibus, non inutilis intercessor existeret. Sacris insignitus ordinibus, a memorato episcopo amplo ecclesiae Burgensis canonicatu donatus, post aurum non abiit, nec speravit in pecuniâ et auri, sed manum suam inopi liberaliter aperiens et palmas suas extendens ad pauperem, uti fidelis dispensator et prudens uberes dicti canonicatus et aliorum beneficiorum fructus dispersit, dedit pauperibus, ut iustitia eius maneret in saeculum saeculi.

§ 5. Nec tamen hic substitit ardens eius Deo placendi et serviendi desiderium; sed, ut proprium electorum est ire de virtute in virtutem, ad altiora

Adolescentia.

Plura argumenta charitatis erga proximum.

respicens, et Christum propter Christum non propter sua quaerens, familiari, quo apud praefatum episcopum Burgesem fungebatur, ministerio, canonicatui et beneficiis omnibus abrenunciatis, solisque elemosynis pro missae sacrificio ad sui sustentationem contentus, ferventius orationi et attentius sacrorum librorum lectioni animum adiunxit; et ne sibi solum, sed aliis viveret, coepit verbum Dei magno auditorum concursu parique profectu in eadem Burgensi civitate annunciare.

Stadium pa-
cis.

§ 6. Irreperat tunc Salmanticae summa et impunis peccandi licentia, adeoque exarserant potissime inter nobiles intestina odia et pertinacia dissidia, ut inde civitas, in esferatas factiones scissa, maximam animorum acerbitate caediumque frequentiam saeviret, quando aeterna maiestas charitatem servi sui, ut illic tamquam pacis angelus pergeret, excitavit. Piis ibi operibus et verbi Dei praedicationi prae viribus et utiliter plurimum annorum spatio addictus, nihil timuit, nihil recusavit, nihil omisit, ut animas, peccatorum coeno eruens, Deo lucrificaret, et civiles flammam rore pietatis et imbre praedicationis extingueret.

Ingressus in
religione sancti
Augustini et in
ea progressus.

§ 7. Sed ut Dei virtus in infirmitate Ioannis magis eluceret, gravi calculorum morbo corripitur, a quo cum non posset nisi extremo et ancipiti sectionis remedio medicorum iudicio liberari, in eo, qui sanat omnes infirmitates, confusus, votum vovit religiosae vitae institutum capessendi, si ab eodem gravi morbo graviorique sectionis discrimine ad maiorem Dei gloriam convaluisset. Exaudivit Dominus deprecationem servi sui, qui, pristinae restitutus sanitati, reddidit Altissimo vota sua in religione eremitarum sancti Augustini, selecto Salmanticensi conventu, ubi regularis disciplinae strictior observantia vigeat.

§ 8. Annum agens probationis, licet aetate proventus, gradu haecalaeus, ordine sacerdos, tanta enituit humilitate, modestia et obedientia, ut tamquam lucerna supra candelabrum lucret omnibus qui in domo erant; tyrocinium quippe religionis virtus veterana praecesserat. Emissa professione, per arduas regularis perfectionis semitas, abnegando semetipsum, iactoque profundo fundamento humilitatis, in sublime virtutum consurrexit, et exinde animarum zelo magis exardens, ac propterea omnia sustinens, in Deo, qui perennis charitas est, mansit et Deus in eo.

§ 9. Superseminaverat interea humani generis inimicus plura et peiora vitiorum et recrudescentium dissidiorum zizania, ad quae eradicanda e claustris revocatur Ioannes, qui, religionis lorica et Dei virtute praecinctus, pietatis ac pacis inimicos sic in Domino adorsus est et persequutus, ut non converteretur donec deficerent. Apostolico spiritu insurgens in scelera, et fervido simul ac facundo charitatis impetu sic vehabatur in odia, ut surdae alioquin pacificis consiliis aures et indurata inveteratis peccatis et simultatibus pectora non possent resistere sapientiae et spiritui qui loquebatur per os eius. Hinc, ut civium discordias evelleret, aliquorum magis pertinacium odia in seipsum convertit, dum illis vitia exprobrabat, prout Spiritus Sanctus dabat eloqui. At nullis iniuriis revocatus, nullis periculis vel minis territus unquam potuit a sancto opere dimoveri; sed potius persequutionem patiens propter iustitiam, animo semper invicto, nunquam fuit promptior quam inter discrimina, nunquam fortior quam inter adversitates. Si tamen aliquando divinum verbum seminavit in lacrymis, uberes etiam manipulos plurimum animarum Deo reconciliatarum in

Inimicitias
sedavit.

exultatione messuit. Cum iis, qui odio habebant pacem, erat pacificus, et evangelici samaritani instar, sauciarum animarum misericordia motus, easdem opportune modo compungebat vino acris comminationis divini iudicii, modo fovebat oleo sperandae remissionis peccati. Non e suggestu solum, sed in privatis colloquiis peccatores ad poenitentiam et discordes revocavit ad pacem. Naturam mitis, aspectu iucundus, eloquio suavis, audientium conciliabat affectus, extinguebat odia, arcebat vindictas, felix mediator pacis, potens intercessor veniae, strenuusque Salmanticensium dissidiorum dissipator et sedator. Nec mirum, quia, divino magisterio instructus, ad aram sacris operans, de iis, quae ad animarum salutem et dissidentium pacem annuncianda erant, ab ipso Christo Domino erudiebatur.

In audiendis
confessionibus
assiduit.

§ 10. Muneri concionandi ministerium addebat sacramenti Poenitentiae, ut qui ab accepta iustificationis gratia per peccatum exciderant, Deo reconciliarentur. Impiger operarius in vineam Domini audiendis confessionibus poenitentium, qui famam sanctitatis et experientiam charitatis allecti ad eum iugiter confluebant, naviter et proficue incumberebat, alios dulci sermone recreans, alios suavi simul et gravi correctione ad contritionem excitans, et a recidivis lapsibus praemunens, gnarusque restitutionem rei alienae esse actum iustitiae ad salutem necessarium, suspensam interim absolutione, contentes ad illam peragendam non verbis solum, sed opportunis factis coadiuvabat.

Reliqua amo-
ris in proximum
argumenta.

§ 11. Eodem charitatis impulsu frequenter consolabatur afflictos, invisebat aegrotos, et quaesitis elemosynis inopiam pauperum sublevabat; felix perditarum animarum venator, prostituerum mulierum, quas concionibus, cohortatio-

nibus, precibus et quaesitis similiter opibus a daemone servitute redemptas, victimas ab impudicitia purificatas offerebat Deo in holocaustum acceptabile.

Ardens amor
in Deum.

§ 12. Nec secundum dumtaxat ex duobus mandatis, in quibus universa lex pendet et prophetae, dilectionis nimirum erga proximum, fideliter servavit, sed multo magis primum et maximum ardentis amoris, quo ferebatur in Deum ex toto corde suo, in tota anima sua et in tota mente sua. Hinc in saeculo voluntariae paupertatis studio pingua beneficia ecclesiastica dimisit; effusus in preces, in Dei meditatione defixus, et operibus pietatis addictus, a mundo eiusque illecebris segregatus vivebat: in claustris autem trium votorum exactissimus cultor, ac virtutum praefulgens exemplar, et quasi caelestem vitam agens, corpus suum hostiam viventem et animam sanctam Deo placentem semper exhibuit; et tamen in hac innocentia vitae et cordis simplicitate singulis diebus non semel salutari poenitentiae sacramento magis purificari concupivit, quasi cum Psalmista ad Dominum incessanter clamaret: *Amplius lava me.*

Praelibavit
suavitatem hoi-
tudinum.

§ 13. Cum igitur immaculatus ambulasset in lege Domini, et toto corde exquisivisset eum, meruit singulari charismate caelestis beatitudinis suavitatem in hac vita praelibare. Eo enim fidei et charitatis ardore rapiebatur in Deum in augustissimo missae sacrificio, ut, caeli gaudia praegustans, Christum Dominum sole splendidiorum et lucidiorum stellis vulnera exhibentem intueretur, vivis e fontibus Salvatoris hauriens in gaudio fluentia vitae et arcana caeli mysteria; unde ab altare post longum temporis intervallum divelli vix poterat, quotidianam discens experientiam, quam suavis esset Dominus, eius miram dulcedine superfusum, quia tunc demum plene

satiaretur in gloria Dei: cuius eximii et perfecti doni descendenti a Patre luminum, praeter plurimos testes et historicos omni fide dignos, relator et praedicator extitit S. Thomas de Villanova, qui post obitum S. Ioannis in eadem religione et praesulatu Valentino suaves virtutum omnium odores effudit.

§ 14. Postremo, cum bonum certamen certavisset, cursum consummavisset, fidem servavisset, sacramentis Ecclesiae effuso cordis affectu receptis, properans ad coronam iustitiae, die xi iunii anno reparatae salutis MCDLXXIX pie sancteque obdormivit in Domino, qui fidelem servum suum miraculis ad eius intercessionem patris clarificavit.

§ 15. Famā igitur sanctitatis, quae eo vivente invaluerat, post obitum in dies excrecente, pia memoriae Paulus Papa III, etiam praedecessor noster, praevio examine processuum annis MCDLXXXVIII et MDXXV ordinariā auctoritate factorum, per suas in formā Brevis expeditas litteras die xxii maii MDXLII confectionem novorum processuum super puritate fidei, sanctitate vitae, et miraculis B. Ioannis delegavit. Quibus absolutis, et postmodum iussu recolendae memoriae Clementis Papae VIII, pariter praedecessoris nostri, primum per Hieronymum Pamphilium et Ioannem Garziam Millinum, tunc causarum palatii apostolici auditores, deinde per bonae memoriae Caesarem tituli Ss. Nerei et Achillei Baronium, Silvium tituli S. Salvatoris in Lauro Antonianum, et Robertum tituli S. Mariae in Viā Bellarminum nuncupatos S. R. E. presbyteros cardinales, ex quibus Antonianus vitae et miraculorum relationem exaravit, et demum ad eorumdem cardinalium relationem in Congregatione cardinalium sacris ritibus praepositorum diligenter recognitis et examinatis: idem Clemens praedecessor,

piis clarae memoriae Philippi III Hispaniarum regis catholici, ac collegii maximi S. Bartholomaei, necnon prioris et fratrum conventus S. Augustini Salmaticensis, ac provincialis et fratrum eiusdem Ordinis provinciae Castellae precibus benigne annuens, de suprascriptorum cardinalium sacris ritibus praepositorum voto, ut in ecclesiā S. Augustini Salmanticae, ubi corpus eiusdem beati Ioannis etiam tunc requiescebat et summā veneratione asservabatur, officium et missa de communi Confessoris non Pontificis singulis annis postridie eius obitum, nempe die xii iunii, ob festivitatem S. Barnabae antecedenti die xi cadentem, libere et licite celebrari posset, similibus in formā Brevis litteris die xix iunii MDCI datis indulgit, et huiusmodi indultum idem Clemens praedecessor prius ad universum Ordinem fratrum eremitarum sancti Augustini et quascumque domos et ecclesias tam fratrum quam monialium eiusdem Ordinis ubique locorum, et postmodum ad omnes ecclesias tum clericorum saecularium, tum cuiusvis Ordinis regularium Salmanticae, et oppidorum de Sahagun, seu de S. Facundo, patriae servi Dei, necnon Caeae, patriae eius genitricis, aliis in eadem formā Brevis litteris sub diebus xv octobris et xxiv novembris anni MDCIII, demum felicitis recordationis Innocentius Papa X etiam praedecessor noster, decreto memoratae Congregationis Rituum approbato, die xiv februarii anni MDCXLVII ad omnes ecclesias civitatis et dioecesis Burgensis extenderunt et ampliarunt.

§ 16. Magisque interim famā sanctitatis et miraculorum percrebescente, et in vim specialis commissionis ab eiusdem recordationis Paulo Papa V pariter praedecessore nostro signatae, confectis de annis MDCXXII et MDCXXIII binis novis

1 Praeposit. de nos addimus (A. 7.).

Examinatis examinatis, et edito a Congregatione decreto, permissum fuit a Clemente IX examen eorum post exhibitum cultum.

processibus remissorialibus et compulsorialibus in praefatis civitate Salmanticae et oppido de S. Facundo, cum supervenerint notoria decreta similis recordationis Urbani Papae VIII etiam praedecessoris nostri, signata postmodum fuit a memorato Innocentio X praedecessore commissio re assumptionis causae in statu et terminis, in quibus reperiatur, eaque directa praefatae cardinalium sacris ritibus praepositorum Congregationi; quae, attentis dictis litteris in formā Brevis praefati Clementis praedecessoris super concessione et extensionibus respective indulti officium et missam celebrandi, die xxvii iunii MDCLI, ad relationem bonae memoriae Iulii tunc tituli S. Susannae presbyteri cardinalis Sacchetti nuncupati, declaravit constare, cultum beato Ioanni exhibitum fuisse et tunc exhiberi vigore dictorum indultorum apostolicorum, et propterea huiusmodi casum inter exceptos in decretis ab eodem Urbano praedecessore super non cultu editis comprehendere. Cumque, in eorumdem decretorum executionem, ex praefatis prioribus processibus ante indultam venerationem peractis plene constitisset de puritate fidei, sanctitate vitae et virtutibus requisitis ad solemnem canonizationem, quorum relatio, olim, ut praefertur, commissa cardinalibus Baronio, Antoniano et Bellarmino, et a dicto cardinali Antoniano subscripta, exhibita fuit unā cum summario testium et actorum desuper confecto, memorata Congregatio cardinalium sacris ritibus praepositorum die xxi iulii anni MDCLXVIII, eiusdem memoriae Petro tituli S. Callisti presbytero cardinali Vidono nuncupato referente, censuit procedendum esse ad ea quae post venerationem supervenerant, si placuisset pia memoriae Clementi Papae IX, etiam praedecessori

nostro, qui, factā prius praedictorum relatione, eadem die benigne annuit.

§ 17. Quare in Congregatione coram eiusdem memoriae Clemente Papa X similiter praedecessore nostro habitā die viii martii anni MDCLXXII, ad relationem praefati cardinalis Vidoni discusso dubio de iis quae post indultam beato Ioanni venerationem supervenerant, idem Clemens X praedecessor, consultoribus prius auditis, de venerabilium fratrum nostrorum, tunc suorum, S. R. E. cardinalium iisdem sacris ritibus praepositorum consilio, decrevit ex dictis posterioribus processibus in eadem sacra Congregatione die xxv septembris anni MDCLXIII examinatis et approbatis constare de eorum relevantiā, nempe continuatione famae sanctitatis, devotionis populorum et miraculorum, et percrebescentiā cultus et venerationis, ac, ex octo inter plura selectis, duo miracula concludentissime probata esse declaravit: primum scilicet Elisabethae Gomez de la Roccha, quae, cum cancro in mammillā sinistrā per sesquiannum inveterato, et in molem insignem aucto, et altero subtus brachium in latere sinistro prope cor, medicorum iudicio insanabilibus, laborasset, post accessum ad sepulcrum eiusdem Beati, illiusque invocationem, necnon post confessionem sacramentalem et susceptionem SS. Eucharistiae ac impositionem habitus illius super mammillam, mane sequenti, iteratā Beati invocatione, sana et incolumis a praedictis cancri et acutis quibus afficiebatur doloribus, absque ullo signo seu vestigio praedictae infirmitatis, comperta est: et quartum Emmanuelis de Castello gibbosi per triennium ex rupturā spinæ dorsī ob lapsum e scalā dum erat novennis; qui, cum propterea cogere curvatus medio corpore manibus super genua appositis et cum adiutorio substentaculi sic inco-

Probata relevantia et veritate duorum miraculorum, a Congregatione desuper fuit deventi posse ad canonizationem.

deré ut se erigere volens cum impetu procideret, ductus a matre ad sepulcrum Beati ut novendialibus precibus incuberet, illuc ingressus, ab ingentibus quos patiebatur doloribus et ab incurvatione sanus evasit, consolidatis nimirum vertebri disruptis, eruribusque sic corroboratis, ut domum maternam veloci gressu redierit, substentaculum in altum gerens, ac demum etiam a gibbositate convaluit, postquam denuo a matre in capellam Beati ductus Evangelium in fine missae lectum audivit, permanente tamen osse elevato, ubi prius erat gibbosus: quapropter eadem Congregatio, audito prius in voce et in scriptis fidei promotore, et accersitis denuo consultoribus, communi omnium voto censuit, eundem Clementem X praedecessorem, quandocumque sibi visum fuisset, posse ad solemnem eiusdem beati Ioannis de S. Facundo canonizationem iuxta S. R. E. ritum et sacrorum canonum decreta cum Deo regnantem definire, atque universali Ecclesiae colendum et venerandum proponere

Preces et obsequia. At. vobis. dno VIII obsequia fieri pro canonizatione.

§ 18. Verum, praedefunctis interim eodem Clemente X ac similis memoriae Innocentio Papa XI etiam praedecessoribus nostris, solemniter adhuc canonizatione non expleta, cum aliae preces memorato Alexandro praedecessori a carissimo in Christo filio nostro Carolo II Hispaniarum rege catholico, necnon a pluribus venerabilibus fratribus nostris, tunc suis, eius nationis episcopis, ac dilectis filiis universo S. Augustini Ordine, ac pluribus eiusdem nationis civitatibus fuissent humiliter porrectae, ac subinde venerabilis frater noster, tunc suus, Flavius episcopus Portuensis S. R. E. cardinalis Chisius nuncupatus, vice venerabilis fratris nostri, tunc sui, Alderani episcopi Ostiensis eiusdem S. R. E. cardinalis Cybo nuncupati praefatae Con-

gregationis praefecti morbo tunc detenti, in consistorio ipsius Alexandri praedecessoris secreto summam processus, suamque et aliorum collegarum suorum dictae S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum sententiam exposuisset, ceterisque in eorum consistorio praesentes cardinales ei unanimi suffragio adhaesissent; et postea in alio publico consistorio, quo, praeter cardinales praefatos, etiam supradicti patriarchae, archiepiscopi et episcopi in Urbe commorantes, et dilecti filii Romanae Curiae praelati, ipsiusque Alexandri praedecessoris familiares convenerant, dilectus etiam filius Ioannes Franciscus Fagnanus, nostrae, tunc suae, consistorialis aulae advocatus, de vita, virtutibus et miraculis dicti beati Ioannis de S. Facundo dixisset, ac nomine regis, episcoporum, civitatum et Ordinis praefatorum supplices deprecationes pro eiusdem canonizatione detulisset: idem Alexander praedecessor eiusmodi deprecationes libenter excepit, quibus Sanctorum albo adscribendus sibi proponebatur impiger contentionum sedator, ut, aestuantibus undique saeculi huius tot privatarum simultatum et cesseratorum bellorum fluctibus atque procellis, ad eius praesidium conversi fideles, pacem et concordiam exposcentes, firmam tranquillitatis stationem, tum in via buius vitae, tum in caelesti Hierusalem quae est beata pacis visio, felicissime consequerentur.

§ 19. Antequam tamen ad rei tam gravis deliberationem procederet, orationibus, ieiuniis, aliisque piis operibus publice indictis, et concessa ad hoc fidelibus indulgentia, divinae voluntatis beneplacitum, sine praevia cuius intelligentia infirma fuisset quaelibet deliberatio, explorare satagit. Ac ad omnes accuratissimi iudicis partes explendas, exquisivit primum sententias praefatorum

Pia opera indicta fuere et indulgentia concessa.

venerabilium fratrum nostrorum, tunc suorum, dictae S. R. E. cardinalium, necnon patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum tunc in Urbe commorantium, qui in consistorio semipublico ad hunc effectum postmodum habito, praesentibus etiam nostris, tunc suis, et Sedis Apostolicae notariis et causarum palatii apostolici auditoribus, ex iis quae ab eo proposita et relata fuerunt, beatum Ioannem de S. Facundo canonizandum esse unanimibus suffragiis aperte decreverunt. Unde gaudens ex animo, huiusmodi canonizationem in magnam Dei gloriam splendidumque Ecclesiae catholicae decus cessuram esse, aperte intellexit, ac xvi tunc decurrentis mensis octobris diem praeclarae huiusmodi solemnitati designans, perspectam eorumdem pietatem ad perseverandum in effundendis ad Dominum infallibilis veritatis enixis precibus impense hortatus fuit, ut, ipso inspirante, praestantissimo huic negotio supremam rite manum imponere posset.

Canonizatio beati Ioannis cum aliis quatuor a dicto Alexandro celebrata fuit.

§ 20. His peractis, cum nihil aliud desideraretur eorum quae ex sanctorum patrum auctoritate, sacrorum canonum decretis, praefatae S. R. E. consuetudine, ac novorum decretorum praescripto agenda et observanda erant, idem Alexander praedecessor praedicta designata die xvi octobris anni praeteriti mdcxc, pontificatus sui ii, in sacrosancta beati Petri apostolorum principis basilica, quo solemniter cum venerabilibus fratribus nostris, tunc suis, eiusdem S. R. E. cardinalibus, patriarchis, archiepiscopis et episcopis, et dilectis filiis dictae Romanae Curiae praelatis, officialibus et familiaribus suis, clero saeculari et regulari, ac maxima populi frequentia mane convenerat, iteratis primo, secundo et tertio pro canonizationis decreto instantiis per dilectum filium nostrum,

tunc suum, Petrum S. Laurentii in Damaso cardinalem Ottobonum nuncupatum, nomine memorati carissimi in Christo filii nostri Carolo II Hispaniarum regis catholici, post sacros hymnos, litanias, aliasque preces, et post Spiritus Sancti gratiam rite imploratam, ad honorem sanctissimae et individuae Trinitatis, ad exaltationem fidei catholicae et christianae religionis augmentum, auctoritate Domini nostri Iesu Christi et beatorum apostolorum Petri et Pauli, ac sua, matura deliberatione praehabita, et divina ope saepius implorata, ac de praefatorum S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum, episcoporum tunc in Urbe existentium consilio, beatum Ioannem de S. Facundo, una cum beatis Laurentio Iustiniano, Ioanne a Capistrano, Ioanne de Deo et Paschali Baylon, Sanctum esse decrevit et definiit, ac Sanctorum catalogo adscripsit, statuens ab Ecclesia universali quolibet anno die eiusdem festo memoriam ipsius inter sanctos Confessores non Pontifices pia devotione recoli debere. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

§ 21. Eademque auctoritate omnibus utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, qui annis singulis in die festo eiusdem sancti Ioannis ad sepulchrum, in quo eius corpus requiescit, visitandum accessissent, septem annos et totidem quadragenas de iniunctis eis aut aliis quomodolibet debitis poenitentiis, misericorditer in Domino relaxavit in forma Ecclesiae consueta.

§ 22. Quibus peractis, Deum Patrem aeternum, regemque gloriae Christum Dominum Patris sempiternum Filium, et Sanctum Paraclitum Spiritum, unum Deum unumque Dominum, laudibus et confessionibus veneratus, sacroque hymno *Te Deum* solemniter decantato, peculiari oratione etiam per dicti Ioan-

Indulgentia septem annorum et totidem quadragenarum in eius festo concessa.

Alia indulgentia in ipsa die concessa Ioanis.

nis merita precatus fuit, atque missae ad altare beati Petri apostoli cum eiusdem beati Ioannis commemoratione a venerabili fratre nostro, tunc suo, Palutio episcopo Sabinensi S. R. E. cardinali de Alteriis nuncupato solemniter ritu celebratae interfuit, omnibusque christifidelibus tunc praesentibus plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem concessit.

Declarator
verissima case
praemissa o-
mnia.

§ 23. Ne autem de decreto, definitione, adscriptione, statuto, relaxatione, concessione, aliisque praemissis, ex eo quod super illis ipsius Alexandri praedecessoris litterae, eius superveniente obitu, confectae non fuerant, valeat quomodolibet haesitari: volumus et apostolicam auctoritatem decernimus, quod decretum, definitio, adscriptio, statutum, relaxatio, concessio, aliaque praemissa a dicta die xvi octobris suum consequantur effectum, ac si super illis ipsius Alexandri praedecessoris litterae sub datum eiusdem diei confectae fuissent, prout superius enarratur; quodque praesentes litterae, ad probandum plene decretum, definitionem, adscriptionem, statutum, relaxationem, concessionem, aliaque praemissa, ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Fides transumptorum.

§ 24. Ceterum, quia difficile foret praesentes nostras litteras ad singula loca, ubi opus esset, deferri, volumus ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici notarii subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate constitutae munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur si essent exhibitae vel ostensae.

Sanctio poenalis.

§ 25. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrorum voluntatis et decreti infringere, vel ei ausu teme-

1 Edit. Main. legit decreto (R. T.).

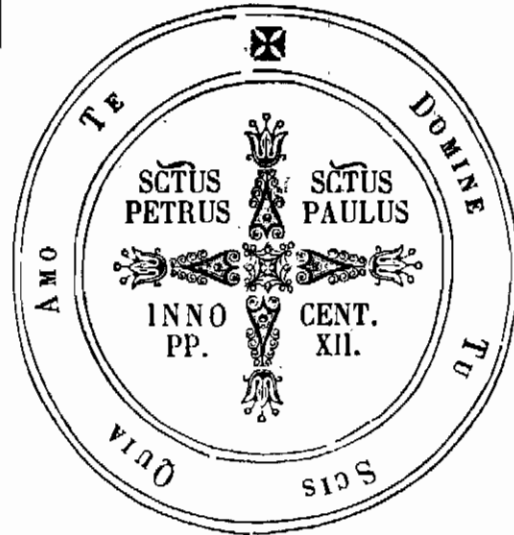
2 Semper ed. Main. legit nostrorum (R. T.).

rario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicae MDCXCI, idibus iulii, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 15. iulii 1691 pontif. anno I.

✠ EGO INNOCENTIUS
CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS.

- † Ego Alderanus episcopus Ostiensis cardinalis Cybo.
- † Ego Flavius episcopus Portuensis cardinalis Chisius.
- † Ego Iacobus episcopus Tusculanus cardinalis Franzonus.
- † Ego Petrus episcopus Sabinensis cardinalis de Alteriis S. R. E. camerarius.
- † Ego F. tituli S. Mariae in Via presbyter cardinali Maidalchinus.
- † Ego Carolus tituli S. Laurentii in Lucina presbyter cardinalis Barberinus.
- † Ego Nicolaus tituli S. Calixti presbyter cardinalis Acciaiulus.

- † Ego Gaspar tituli S. Mariae Transtiberim presbyter cardinalis Carpineus.
- † Ego Caesar tituli SS. Trinitatis in Monte Pincio presbyter cardinalis d'Estrées.
- † Ego Franciscus tituli S. Matthaei in Merulana presbyter cardinalis Nerlius.
- † Ego Hieronymus tituli S. Silvestri in Capite presbyter cardinalis Casanate.
- † Ego Galeatius tituli SS. Quirici et Iulittae presbyter cardinalis Marescottus.
- † Ego Fabritius tituli S. Chrysogoni presbyter cardinalis Spada.
- † Ego pater Thomas Howardus tituli S. Mariae super Minervam presbyter cardinalis de Norfolkia.
- † Ego Ioannes Baptista tituli S. Caeciliae presbyter cardinalis Spinula.
- † Ego Savus tituli S. Petri in Vincula presbyter cardinalis Millinus.
- † Ego Fr. Laurentius basilicae Duodecim Apostolorum presbyter cardinalis de Laurea.
- † Ego Iacobus tituli S. Mariae in Araceli presbyter cardinalis de Angelis.
- † Ego Ioannes tituli S. Petri in Monte aureo presbyter cardinalis de Gaessen.
- † Ego P. M. tituli S. Marcelli presbyter cardinalis Petruccius.
- † Ego Ioseph Saens tituli S. Balbinae presbyter cardinalis de Aguirre.
- † Ego Leander tituli SS. Nerei et Achillei presbyter cardinalis Colloredus magnus poenitentiarius.

- † Ego F. tituli Ss. Ioannis et Pauli presbyter cardinalis Carafa.
- † Ego Bandinus tituli S. Thomae in Parione presbyter cardinalis Panciaticus.
- † Ego F. tituli S. Clementis presbyter cardinalis de Abdua.
- † Ego Tussanus tituli S. Agnetis Extra Moenia presbyter cardinalis de Janson de Fourbin.
- † Ego Ioannes Baptista tituli S. Laurentii in Pane et Perna presbyter cardinalis Rubinus.
- † Ego Ioannes Baptista tituli S. Bernardi presbyter cardinalis Costagutus.
- † Ego Flavius Ss. Cosmae et Damiani diaconus cardinalis Astallius.
- † Ego Petrus tituli S. Laurentii in Damaso cardinalis diaconus Ottobonus S. R. E. vicecancellarius.
- † Ego Carolus S. Mariae in Cosmedin diaconus cardinalis Bichius.
- † Ego Aloysius S. Mariae in Porticu diaconus cardinalis Homodeus.
- † Ego Ioannes Franciscus S. Adriani diaconus cardinalis Albanus.
- † Ego Franciscus S. Angeli in Foro Piscium cardinalis Barberinus.
- † Ego Laurentius S. Mariae in Aquiro diaconus cardinalis de Alteriis.

VI.

Promulgatur canonizatio S. Paschalis Baylon Ordinis Minorum Discalcea-

torum, unâ cum indulgentiâ in eius festo¹.

Innocentius episcopus
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Rationi congruit et convenit aequitati, ut ea, quae Romani Pontificis providâ deliberatione ac venerabilium fratrum suorum S. R. E. cardinalium, necnon patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum, tunc in Romanâ Curia commemorantium, unanimi consilio decreta, definita et statuta fuerunt, licet ipsius superveniente obitu litterae apostolicae desuper confectae non fuerint, suum debitum consequantur effectum.

Hic Sanctus ab Alexandro VIII optimis de causis Sanctorum alio adscriptus fuit.

§ 1. Dudum siquidem felicitis recordationis Alexander Papa VIII praedecessor noster, piâ secum meditatione considerans, quod unigenitus Dei filius, splendor gloriae et figura substantiae Patris, qui pro lapsi medelâ hominis in utero Virginis caro factus semetipsum exinanivit, obediens usque ad mortem, mortem autem crucis, ut genus humanum tam ineffabili excitatum exemplo per humilitatis semitas secum ad aeternae gloriae exaltaret consortium, haud raro infirma, ignobilia et contemptibilia mundi eligit, ut fortia quaeque confundat et non gloriatur omnis caro in conspectu eius, ac propterea paupertatem divitiis, ignobilitatem nobilitati, et simplicis animi demissionem elationi cogitantium sublimia praeponens, sapientiam et gloriam huius saeculi eiusque principum despicit, humili spiritu et sincero cordis delectatus affectu; inter alios autem ex huiusmodi conditione selectos, quibus

¹ Beatus declaratus fuit a Paulo V, die 29 octobris MDCXVIII, sanctus vero ab Alexandro VIII, die XVI octobris MDCXC, pontif. I. Alias canonizationes vide in constitutione praecedenti, et in Clementis XI constit. edit. MDCCXII, die 21 maii, pontif. XII.

Ecclesiam suam, quam humilitate vult crescere, fecundavit, anteacto saeculo praestantissimum exaltatae humilitatis exemplar erexit in suo fideli servo Paschale Baylon, laico seu converso expresse professo Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ Discalceatorum nuncupatorum, quem humilibus genere et loco natum, custodiendisque ovibus addictum, sustulit de gregibus ovium, et de post foetantes accepit, implevitque spiritu sapientiae et intellectus, ut, quem suscitavit de terrâ inopem, collocaret in caelo cum principibus populi sui: quibus de rebus certior factus idem Alexander praedecessor, ex processibus diligenti inquisitione confectis et sedulâ discussione examinatis, ex quibus de illius vitae sanctitate et miraculis ad eius intercessionem patris evidentem constare percepit, beatum virum Sanctorum albo solemniter adscripsit, animo ex tunc revolvens huiusmodi vitae, miraculorum et actorum summam catholicae Ecclesiae notam facere; quod cum ipse, morte praeventus, non expleverit, nos qui, divinâ disponente clementiâ in eius locum successimus, huiusmodi seriem ex memoratis processibus breviter desumptam, in hunc, qui sequitur, modum, ad perpetuam rei memoriam, duximus enarrandam.

§ 2. Anno a partu Virginis MDXL, sacro recurrente festo Pentecostes, natus est Dei servus in oppido *Turris Formosae* dioecesis Seguntinae in regno Aragoniae, ex catholicis sed pauperibus parentibus, ablatusque fuit aquâ baptismatis, et procedente tempore sacro chrismate.

§ 3. A teneris annis insigne futurae sanctitatis specimen dedit, dum adhuc puer quascumque mundi illecebras, et innoxios etiam eius aetatis et conditionis ludos et exercitationes aspernabatur. Abiens post vestigia gregum, quorum custodiae paterna illum inopia de-

Eius nativitas

Pueritia.

stinaverat, sedulo satagebat, ne illae alienis agris vel pascuis damnum aliquod inferrent. Virtutum cultor eximius orationi, abstinentiae, pudicitiae, et silentio deditus, a iuramentis, mendaciis, detractionibus ac vanis et otiosis verbis penitus abstinebat, ac socios ad odium peccati, Deique religionem et amorem, ac in Deiparam pietatem, qua verbo, qua exemplo, suaviter excitabat, adeo omnes tantae innocentiae et singularium virtutum admirationes¹ iam tum praeviderent magnos huius servi Dei futuros in sanctitate progressus, quem in aetate puerili adeo innocentem vitam agere dignoscebant.

Adolescentia.

§ 4. Simplex, rectus et timens Deum, aetate simul et virtutibus crescebat Paschalis; humilitate, charitate, modestiâ, morumque suavitate sic eorum, qui ipsum noverant, conciliabat affectus, ut sancta monita et consilia libenter excipientes, et ipsum diligerent, ac in eiusdem conversatione magnopere delectarentur. Id quod praesertim accidit praediviti cuidam eius hero, qui, prole carens, eundem adoptare, et suorum bonorum haeredem designaverat instituere. Sed gnarus Paschalis, quod quicumque spiritu Dei aguntur, ii sunt filii Dei, accipientes spiritum adoptionis, in quo clamant Abba pater, adoptivam heri filiationem ac haereditatem despexit, sperans tum se beatius fore filium et haeredem Dei cohaeredemque Christi, cum paupertate, humilitate, suique corporis mortificatione Christo ipsi compareretur.

Ingredditur religionem.

§ 5. Ardore itaque religiosi instituti, quod paupertate et observantiâ praestaret, ab ineunte aetate succensus, circa annum salutis MDLXIV voti compos efficitur, ex pastore ovium in gregem Domini adscitus sub regulâ S. Franci-

¹ Forsan admiratione (R. T.).

sci Stricteris Observantiae in provinciâ S. Iohannis Baptistae regni Valentiae, ubi, summo fervore et gaudio, habitu Minorum Discalceatorum suscepto, riteque emissâ regulari professione, iis cumulatâ virtutibus statim apparuit, et disciplinâ religionis instructus in illis ita profecit, ut, tamquam lucerna ardens, iis, qui in domo Dei et religioso consortio vivebant, praefulgeret.

§ 6. Sancti institutoris sui exemplo pauper et humilis, volens excelsam fabricam virtutum construere, de fundamento prius cogitavit humilitatis, qua in abiectissimis conventus officiis sese libenter exercuit, et si quando ab illis propter vitae sanctitatem vel aetatem iussu superiorum retrahebatur, supplices humilesque preces non intermittebat, donec eorundem exercitio simul cum aliis laicis et iuvenibus fratribus restitueretur. Sui contemptor eximius quidquam in propriam laudem neque audire voluit, neque retulit. In loquelâ, incessu, vultu, oculis, omnique actionum genere profundam ostendebat humilitatem; quin de se ipso adeo demisse et vilissime sentiebat, ut, cum praeclarae vir sanctitatis haberetur, ipse tamen nullis se praeditum meritis, magnum peccatorem reputaret et affirmaret. Rogatus ut manus imponeret super aegros pristinae se valitudini per eius merita restituendos fore sperantes, summâ animi demissione se comiter excusabat, donec vel obedientiae praecepto compulsus, vel postulantium precibus motus, eos signo crucis aliquando obsignaret, frequentius vero suaderet iisdem ut suâ se manu signarent, quo reddi corporis sanitatem et robur in crucis virtute perciperent.

§ 7. Paupertatis non in saeculo solum, sed etiam in religione amantissimus, eiusdem sancti institutoris imita-

Humilitas.

Paupertas.

tor egregius, unica tantum induebatur tunica, eaque aspera, angusta, abiectissima, multisque frustis resecta, ratusque supervacaneum esse munditiam in cilicio quaerere, eadem femoralia, destructa prorsus et lacera, ac quibus poterat fragmentis resarcta, ad decem et octo annos pertulit.

Asperitas et
caustitas.

§ 8. Nec carnis mortificationem in sola et extrinseca indumenti asperitate continuit, sed eandem, ne unquam noxie moliretur in spiritum, continua maceravit inedia et perenni afflictatione subegit¹. Parcissimo eius cibo frequens succedebat in pane et aqua ieiunium, et quotidiano eius victui necessaria rigide subtrahens, alendo servabat pauperi. Plerumque vino abstinens, nigriora et duriora panis fragmenta, ac deteriora et, ab aliis fratribus derelicta edulia, quando poterat, sibi diligebat. Nudam humum aut rudes tabulas pellibus superimpositis aliquando stratus pro lecto habebat, frustumque lignum vel saxum pro pulvinari, ibique iacens, vel parieti innixus, brevissimum carpebat somnum, reliqua nocte orationi data. Nudis incedebat pedibus, etiam longum vel arduum iter agens. Duris flagellationibus, variis et asperrimis ciliciis, ferreaque catena bis terque circumducta corpus dilanians, illud in adeo districtam servitutum redegit, ut in eo spiritus pacifice dominaretur, nihilque vel minimum tum in saeculo, tum in claustro usus fuerit peragere vel dicere, quod ipsius castitatem unquam offenderet vel adumbraret.

Obedientia et
zelus catholice
fidei.

§ 9. Religiosis pauperatis et castitatis virtutibus indivisibilem earum comitem obedientiam adiunxit, quam ita exacte, ita studiose colendam suscepit, ut totus a superiorum nutibus pendens, ne quid minimum unquam petens vel

¹ Edit. Main. legit *subtegit* (R. T.).

desiderans, omnia licet dura et ardua ab illis demandata reverenti semper gaudio susceperit et alacri promptitudine impleverit. Praesertim vero religiosae obedientiae, cuius studio exardebat, simul ac catholice fidei, cuius zelo flagrabat, insigne praebuit experimentum, cum, a superioribus iussus longum et asperum iter per terras plerumque haereticis labe faedatas peragere, iussa capessere cunctatus non est, eaque hilaritate, qua iniunctum emensus est iter, contumelias, probra, minas et lapidationes ab haereticis, catholice religioni, praesertim regularium Ordini, apprime infensus, patienter et fortiter pertulit, illorumque impie de fide sententiarum audaciam retundens, publice et palam catholicam doctrinam et fidem professus est, a quibus persecutionibus et angustiis licet Dei misericordia tandem evaserit, defuit tamen ei potius martyrium, quam ipse martyrio.

Orationes.

§ 10. Nullam pene diu noctuque labi sinebat horam, qua non esset in preces effusus, seu mente elevatus in Deum. Quidquid temporis sibi ex obedientiae praescripto muneribus, proximorum saluti, brevisque somni tormento potius quam quieti supererat, totum id orationi et contemplationi ubique impendebat, et Dei praesentiam in ipsis exterioribus actibus non oblitus, iugi cum attentione et interna oratione venerabatur. Pervigil semper nocte intempesta nocturnis horis aderat, et quamvis perpetuis laboribus atque afflictationibus fatigatus et pene fractus, non nisi post auroram revertebatur in cellulam, toto eo tempore in choro vel ecclesia inter meditando delicias traducto.

Cura de aliena
salute.

§ 11. Zelator animarum quas alloquebatur, ad compunctionem et expiationem peccatorum, Deique et virtutum amorem mira disponebat dulcedine.

doctrinam christianam docebat ignaros, religiosos ad perfectionem suavi excitabat eloquio, corda antiquis odiis ad vindictam accensa, et aliorum pietate vel auctoritate praestantium suasionibus inflexibilia, paucis verbis sedabat, et veniae intercessionem¹ ad pacem et meliorem frugem revocabat.

Scientia in-
fusa.

§ 12. Hinc Altissimus, qui sapientiam praebet diligentibus se, iusto huic, quem deducebat per vias rectas, absconditos sapientibus et prudentibus huius saeculi sapientiae et scientiae suae thesauros caelitus revelavit. Homo enim litterarum plane rudis, nulloque mortali magistro² eruditus, adeo excelso scientiae dono meruit illustrari, ut altissima catholice fidei mysteria de Trinitate, Incarnatione, Praedestinatione, Gloria Caelesti, SS. Eucharistiae Sacramento et alia huiusmodi, necnon difficillimos Sacrae Scripturae sensus, etiam disputando, caelesti sublimitate tractaret, parique dilucidatione explicaret arduas quaestiones a doctissimis etiam theologis propositas, quos tamen non tenebat admiratio quomodo³ litteras sciret cum non didicisset, quia in eo infusae divinitus scientiae donum ad evidentiam dignoscebant.

Prophetia.

§ 13. Prophetico etiam spiritu afflatus, nonnulla futura, et praesertim aegrotis integram valetudinem, sanis infirmitatem, sibi et aliis mortem praedixit.

Obitus.

§ 14. Traducto itaque et consummato sanctae vitae curriculo per arduas poenitentiae et aliarum virtutum semitas, quibus per Dei gratiam regno caelorum vim inferre illudque violentus rapere studebat, post gloriosa mundi huius certamina sacramentis Ecclesiae rite sancteque munitus, die xvii maii

¹ Potius lege *intercessione* (R. T.).

² Legerem *magisterio* (R. T.).

³ Edit. Main. legit *quoquomodo* (R. T.).

anni MDXCII, qua praedixerat hora, in conventu oppidi Villae Regalis, Dertusensis dioecesis, in regno Valentiae, beato sine quievit; quique ab infantia spiritu semper vixit, spiritu et ambulavit, ac desideria carnis non perfecit, eodem illapsi olim super apostolis Spiritus Sancti recurrente die, quo natus fuerat in terris, meruit aeternum triumphaturus renasci et in caelis.

Exequiae cum
miraculo.

§ 15. Statim ac beati viri obitum fama vulgavit, ad illius venerationem mira undique populorum multitudo confluit, quae antiquam sanctitatis opinionem, eo vivente excitatam, etiam in eius cadavere confirmari mirata fuit, dum istud, licet exanime, quo fervidus, quem in vita habuerat, erga Eucharistiae Sacramentum demonstraretur affectus, visum est in illius elevatione oculos aperire, mox et in depositione occludere; quod pariter in elevatione et depositione calicis renovavit.

Tumores et
ulcera sanavit.

§ 16. Piae multitudinis obsequio et devotae aegrotantium spei opus fuit triduanam cadaveris expositione indulgeri: nec eam spem sefellit eventus, liquore quodam ex eius vultu et collo tunc temporis manante, quo aliqui perliniti integram sanitatem receperunt. Inter quos Catharina Simonis pluribus affecta¹ tumoribus, iisque, uno excepto, perforatis, ac medicorum et chirurgi iudicio post biennem curationem insanabilibus, huiusmodi delibuta liquore, ab omni morbo et tumoribus, cicatrice dumtaxat remanente, illico convaluit; id quod omni vel cicatricis abolito vestigio obtigit etiam Ursulae Mascarellae, eodem liquore perunctis inveteratis femorum ulceribus quibus excruciatam fuerat, post triennes medelas incassum semper adhibitas.

Membrorum
usum restituit.

§ 17. Ex iis etiam, qui, expositum ca-

¹ Edit. Main. legit *effecta* (R. T.).

daver deosculantes, servi Dei opem intimâ devotione implorarunt, Baptista Cabillin et Isabella Cano prorsus attracti, ille crure, et sic claudus ut sine sulcimento non valeret incedere, ista brachio et manu per sesquiannum ut eius sanationem chirurgi iam desperassent, ad eorundem membrorum pristinum robur et usum, ac si nunquam laesa fuissent, repente revocantur.

Os fractum et luxatum compositum.

§ 18. Ioanna Dominica cum sexagesimum tertium aetatis suae annum aegeret, ex alto delapsa, talem ossis sacri fracturam et alterius ossis in femore luxationem passa fuerat, ut genua flectere et sine sulcimentis incedere prorsus nequiret; sed quinto aegritudinis suae anno adhuc insepulti servi Dei manum ubertim fluentibus lacrymis osculata, illiusque intercessionem ex corde deprecata, cum se sulcimentis niteretur atollere, repente vehementi dolore, os fractum consolidari et luxatum sensu reponi, statimque expedite et sine ullis sulcimentis ambulavit, et incolumis effecta est.

Membris motum et sensum reddidit.

§ 19. Caecilia Sorli in altero corporis latere septemdecim mensibus fuerat eâ correpta paralyti, ut inibi nullus prorsus motus vel sensus carnis, a qua, pungenti ferro tentatâ, nec sanguis exibat, remansisset, brachio et crure pendentibus, manu attractâ, digitis immobiliter aduncis, carneque eiusdem lateris adeo consumptâ, ut solam et siccam pellem ossibus superinductam haberet, meritis beati Paschalis in spem salutis erecta, ad eius sepulcrum curavit afferri, statimque ac singulis membris laesis applicabatur catena, qua Dei servus in vitâ praecingebatur, sensus, motus, robur, caro, incessus et pristina salus redibant, donec Caecilia, ingenti perfusa gaudio, citato per ecclesiam gradu exsiliens discurrit.

§ 20. Ob quoddam sanguinis profuvium, nec pupillae nec ullâ earum vestigia remanserant Michaëli Gabaldo, qui a sexto aetatis mense ad septimum annum vitam duxerat non caecitate solum, sed superveniente surditate deplorabilem; emisso per afflictam matrem voto sepulcrum beati Paschalis adeundi, eiusque ope ferventius invocata, e vestigio puer videns et audiens ad illam festivus occurrit, perfectumque utriusque sensus usum iugiter exinde retinuit.

Duplicis sensus deperditum usum concessit.

§ 21. Extremâ unctione iam delibutus, et desperantibus salutem medicis, agebat animam Petrus Gil, qui magnis febribus, vomitibus, aliisque accidentibus, septem vel octo mensium spatio, fuerat afflictatus, gravissimum exhalans foetorem, corruptis prae morbi gravitate visceribus, vix maestissima uxor votum invisendi beati Paschalis sepulcrum et parata funeri deferendi miserat, cum vir nullâ morâ surrexit incolumis et uxore comite votum emissum persolvit.

Letalem morbum extulit.

§ 22. Famâ igitur sanctitatis B. Paschalis, miraculis et gratiis ad eius invocationem et intercessionem obtentis, in dies percrebrescente, post varias probationes ordinariâ auctoritate receptas, supervenit delegatio apostolica; cuius vigore confectis quinque processibus, iisque primum a tribus causarum palatii apostolici auditoribus, qui accuratam et distinctam edidere relationem, et postmodum in Congregationem tunc sacris ritibus praepositorum cardinalium, bonae memoriae Roberto tituli S. Mariae in Viâ, dum vivebat, presbytero cardinali Bellarmino nuncupato referente, diligenter examinatis et mature discussis, piae memoriae Paulus PP. V., etiam praedecessor noster, humilibus supplicationibus universi Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncu-

A Paulo V. beatus declaratus fuit cum officio et missâ die xvii maii.

patorum, clarae memoriae Philippi III, tunc in humanis agentis Hispaniarum regis catholici, bonae memoriae Francisci cardinalis Lermae nuncupati, et totius regni Valentiae procerum inclinatus, de eorundem sacris ritibus praepositorum cardinalium consilio, ut praefatus Dei servus in posterum beatus nuncupari, atque de eo singulis annis die xvii maii, qua obdormivit in Domino, a fratribus eiusdem Ordinis in regno Valentiae commorantibus tamquam de Confessore non Pontifice iuxta rubricas breviarii et missalis romani officium recitari et missa celebrari, necnon in ecclesiâ fratrum eiusdem Ordinis oppidi Villae Regalis in eodem regno Valentiae existentis, ubi eius corpus requiescere asserebatur, ab omnibus presbyteris tam saecularibus quam regularibus missa similiter celebrari libere et licite valeret, apostolicâ auctoritate per suas in formâ Brevis die xxix octobris anni mdcxviii desuper expeditas litteras concessit et indulsit, et huiusmodi indultum per similes in formâ Brevis litteras die x februarii anni mdcxx ad omnes utriusque sexus religiosos dicti Ordinis Minorum regularis Observantiae, in regnis Castellae et Aragoniae commorantes, pari auctoritate ampliavit et extendit, atque ut in Villae Regalis, ubi eiusdem beati Paschalis corpus requiescere, et Turris Formosae, ubi idem beatus natus ac educatus asserebatur, oppidis praedictis, ab omnibus utriusque sexus regularibus, ac etiam presbyteris et clericis saecularibus, de eodem beato Paschali iuxta rubricas breviarii et missalis romani huiusmodi de communi Confessoris non Pontificis officium recitari et missa celebrari respective valeret, eadem auctoritate concessit pariter et indulsit.

Probata veri-

§ 23. Reassumptâ postmodum in statu

et terminis causâ in vim specialis commissionis manu recolendae memoriae Innocentii Papae X similiter praedecessoris nostri signatae, post novos processus interpolatis temporibus confectos (eadem Congregatio sacris ritibus praepositorum S. R. E. cardinalium¹), ut de cultu beato Paschali auctoritate apostolicâ in vim praefati indulti eiusdem Pauli praedecessoris exhibito et de validitate processuum huiusmodi super iis quae post indultam beatificationem supervenerunt rite confectorum satis constitit, tandem in Congregatione die xxvii septembris anni mdcclxxviii habitâ coram eiusdem memoriae Clemente Papa X etiam praedecessore nostro, discussis plerisque miraculis, quae Deus, qui facit mirabilia magna solus, intercessione servi sui dignatus est operari, duo et sane celebriora ad relationem bonae memoriae Camilli tituli S. Eusebii, dum vixit, presbyteri² cardinalis de Maximis nuncupati, ex unanimi consultorum sententiâ et praefatorum sacris iisdem ritibus praepositorum cardinalium suffragio, uti omnibus probationis calculis absoluta, comprobata fuerunt: primum nempe Francisci de Bargas, cui index sinistrae manus, securis ictu ita praecisus ut vix cutis particulae cohaereret, statim consolidatis ossibus, nervis et cute omnino validus restitutus est: et quartum Dominici Perez agricolae, qui, ope Beati implorata, ad primum ligonis ictum, ex aridiori terrae situ perennis et nunquam vel excrescentis vel deficientis aquae fontem exilire obtinuit, quo publica loci et armentorum calamitas fuit reparata. Quare peractis omnibus, quae felicitis recordationis Urbani Papae VIII, similiter praedecessoris nostri, decreta exigebant, idem Cle-

tate duorum miraculorum post beatificationem patrum a Clemente X definitum fuit, procedi posse ad canonizationem.

¹ Comma istud suspensum manet (R. T.).

² Edit. Main. legit *presbyter* (R. T.).

mens praedecessor, accitis iterum consulloribus, eorum unanimum sententiam et cardinalium praefatorum suffragia probavit, posse videlicet quodcumque tuto deveniri ad solemnem memorati B. Paschalis canonizationem iuxta ritum S.R.E. et sacrorum canonum instituta, eumque definiri cum Deo regnantem in gloria Sanctorum, et eorum catalogo adscriptum, toti Ecclesiae colendum proponi.

Preces et suffragia pro canonizatione.

§ 24. Interim vero eodem Clemente et similis recordationis Innocentio Papa XI etiam praedecessoribus nostris viam universae carnis ingressis, ultimam manu huic canonizationis negotio nondum admotam, cum aliae preces memorato Alexandro praedecessori a carissimis in Christo filiis nostris Leopoldo Romanorum rege in imperatorem electo et Carolo Hispaniarum rege catholico porrectae fuissent, et subinde venerabilis frater noster, tunc suus, Flavius episcopus Portuensis S. R. E. cardinalis Chisius nuncupatus, vice venerabilis etiam fratris nostri, tunc sui, Alderani episcopi Ostiensis eiusdem S. R. E. cardinalis Cybo nuncupati praefatae Congregationis praefecti morbo tunc detenti, in consistorio ipsius Alexandri praedecessoris secreto summam processus, suamque et aliorum collegarum suorum dictae S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum sententiam exposuisset, ceterique in eodem consistorio praesentes cardinales ei unanimi suffragio adhaesissent, et postea in alio publico consistorio, quo, praeter cardinales praefatos, etiam patriarchae, archiepiscopi et episcopi in Urbe commorantes, ac dilecti filii Romanae Curiae praelati, ipsiusque Alexandri praedecessoris familiares convenerant, dilectus etiam filius Alexander Casalius,

1 Edit. Main. legit et pro ei (n. r.).

nostrae, tunc suae, consistorialis aulae advocatus, de vita, virtutibus et miraculis dicti B. Paschalis dixisset, atque praefatorum Romanorum regis in imperatorem electi et Hispaniarum regis catholici et universi Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia nomine supplices preces pro eiusdem canonizatione detulisset, dictus Alexander praedecessor huiusmodi preces effuso cum exultantis animi sensu excepit, et attendens quod ad Ecclesiae catholicae gloriam etiam numerus et excellentia Sanctorum, qui illam illustrarunt, pertineat, gavisus summopere fuit ab eximiis praedicti et aliorum Beatorum virtutibus meritisque in eodem consistorio relatis praestantissimum sibi praeberi argumentum eiusdem Ecclesiae gloriam amplificandi, firmam praesertim in spem adductus fore ut fideles tunc eius supremae custodiae commissi ad tam praeclara sequenda vestigia vehementer excitarentur.

§ 25. Ut autem difficillimum opus rite conficere valeret, a memoratis fidelibus, iuxta praescriptas iam a se salutare poenitentias, pia ferventiaque nuncupari vota impense in Domino flagitavit, ut supernorum luminum pater, caligantis humanitatis velo rescisso, divinum beneplacitum, sine praevia cuius intelligentiam infirma fuisset quaelibet deliberatio, sibi ostenderet. Quin etiam ad omnes accuratissimi iudicis partes implendas, antequam super re tam magni momenti decerneret, advocavit in consilium praefatos venerabiles fratres nostros, tunc suos, dictae S. R. E. cardinales, necnon patriarchas, archiepiscopos et episcopos tunc in Urbe commorantes, qui postmodum in consistorio semipublico ad hunc effectum indicto, praesentibus etiam nostris, tunc suis, et

1 Edit. Main. legit frequentique (n. r.).

Indictae supplicationes.

Sedis Apostolicae notariis et causarum palatii apostolici auditoribus, ex eis quae ab eo proposita et ex processu relata fuerant, B. Paschalem canonizandum esse apertis suffragiis unanimiter censuerunt.

Canonizatio dicti sancti cum aliis quatuor ab Alexandro VIII celebrata fuit.

§ 26. Cum itaque nil aliud desideraretur eorum, quae ex sanctorum patrum auctoritate, sacrorum canonum decretis, praefatae S. R. E. antiqua consuetudine, ac decretorum eiusdem Urbani praedecessoris praescripto agenda et observanda erant, idem Alexander praedecessor, adveniente praedestinata die xvi octobris anno praeterito mdcxc, pontificatus sui 1, in sacrosanta B. Petri apostolorum principis basilica, quo solemniter ritu cum venerabilibus fratribus nostris, tunc suis, eiusdem S. R. E. cardinalibus, patriarchis, archiepiscopis et episcopis, ac dilectis filiis dictae Romanae Curiae praelatis, officialibus et familiaribus suis, clero saeculari et regulari, et maxima populi frequentia mane convenerat, iteratis primo, secundo et tertio pro canonizationis decreto petitionibus per dilectum filium nostrum, tunc suum, Petrum S. Laurentii in Damasco cardinalem Ottobonum nuncupatum nomine praefatorum Leopoldi Romanorum regis in imperatorem electi et Caroli Hispaniarum regis catholici, post sacros hymnos, litanias, aliasque preces, et post Spiritus Sancti gratiam rite imploratam, ad honorem sanctissimae et individuae Trinitatis, ad exaltationem fidei catholicae et christianae religionis augmentum, auctoritate domini nostri Iesu Christi, beatorum apostolorum Petri et Pauli, ac sua, matura deliberatione praehabita et divina ope saepius implorata, ac de praefatorum eiusdem S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum tunc in Urbe existentium

consilio, B. Paschalem Baylon, una cum beatis Laurentio Iustiniano, Ioanne a Capistrano, Ioanne de S. Facundo et Ioanne de Deo, Sanctum esse decrevit et definivit, ac Sanctorum catalogo adscripsit, statuens ab Ecclesia universali quolibet anno die xvii maii, qua obdormivit in Domino, memoriam ipsius inter sanctos confessores recoli debere. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

§ 27. Quibus peractis, Deum patrem aeternum, regemque gloriae Christum Dominum Patris sempiternum filium, ac sanctum Paraclitum Spiritum, unum Deum, unumque Dominum, laudibus et confessionibus veneratus, sacroque hymno *Te Deum* solemniter decantato, peculiari oratione, etiam per dicti beati Paschalis merita precatus fuit, atque missae ad altari B. Petri apostoli cum eiusdem B. Paschalis commemoratione a venerabili fratre nostro, tunc suo, Paulio episcopo Sabinensi eiusdem S. R. E. cardinali de Altcriis nuncupato solemniter ritu celebratae interfuit, omnibusque christifidelibus tunc praesentibus plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem concessit. Visitantibus autem quotannis in praefato die festo eiusdem B. Paschalis sepulcrum, in quo eius corpus requiescit, septem annos et totidem quadragenas de iniunctis eis aut alias quomodolibet debitis poenitentis misericorditer in Domino relaxavit in formam Ecclesiae consuetam.

Indulgentia plenaria in ipsa die canonizationis et alia annorum et totidem quadragenarum in eius festo concessa.

§ 28. Ne autem de decreto, definitione, adscriptione, statuto, concessione, relaxatione, aliisque praemissis, ex eo quod super illis ipsius Alexandri praedecessoris litterae, eius superveniente obitu, confectae non fuerant, valeat quomodolibet haesitari: volumus et apostolicam auctoritate decernimus, quod

Relata omnia declarantur verissima ab Pontifice.

decretum, definitio¹, adscriptio, statutum, concessio, relaxatio, aliaque praemissa, a dicta die XVI octobris anni MDCXC suum consequantur effectum, ac si super illis ipsius Alexandri praedecessoris litterae sub datum eiusdem diei confectae fuissent, prout superius enarratur: quodque praesentes litterae ad probandum plene decretum, definitionem, adscriptionem, statutum, concessionem, relaxationem, aliaque praemissa ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Clausulae

§ 29. Ceterum, quia difficile foret praesentes nostras litteras ad singula loca, ubi opus esset, deferri, volumus ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici notarii subscriptis et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur si essent exhibitae vel ostensae.

Sanctio po-
nalis.

§ 30. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum² voluntatis et decreti infringere, eique ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicae MDCXCI, idibus iulii pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 15 iulii 1691, pontif. anno 1.

✠ EGO INNOCENTIUS

CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS.

† Ego Galeatus tituli Ss. Quirici et Iulitae presbyter cardinalis Marescottus.

† Ego Alderanus episcopus Ostiensis cardinalis Cybo.

¹ Male edit. Main. legit *definito* (R. T.).

² Aptius lege *nostrorum* (R. T.).

† Ego Flavius episcopus Portuensis cardinalis Chisius.

† Ego Iacobus episcopus Tusculanus cardinalis Franzonus.

† Ego Petrus episcopus Sabinensis cardinalis de Alteriis S.R.E. camerarius.

†

†

† Ego F. tituli S. Mariae in Via presbyter cardinalis Maidalchinus.

† Ego Carolus tituli S. Laurentii in Lucina presbyter cardinalis Barberinus.

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

† Ego Aloysius S. Mariae in Porticu diaconus cardinalis Homodeus.

† Ego Ioannes Franciscus S. Adriani diaconus cardinalis Albanus.

† Ego Laurentius S. Mariae in Aquiro diaconus cardinalis de Alteriis.

† Ego Franciscus S. Angeli in Foro Piscium cardinalis Barberinus.

VII.

Statuitur ut dieta intermedia Congregationis monachorum Cassinensium celebretur post biennium a capitulo¹.

Innocentius Papa XII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Alias, postquam felix recordationis Innocentius Papa XI praedecessor noster, ad evitandas expensas ac iterum incommoda quibus Congregatio Cassinensis Ordinis sancti Benedicti eiusque monasteria et personae propter nimium frequentes capitulorum generalium et dietarum intermediarum celebrationes gravabantur, per quasdam suas in simili forma Brevis die IX septembris MDCLXXX expeditas litteras, ut in posterum tam capitulum generale quam dieta intermedia praefatae Congregationis non nisi de triennio in triennium, ab inde proximo futuro capitulo generali, quod tertia dominica post Pascha Resurrectionis dominicae anni tunc proxime venturi MDCLXXXI celebrandum erat, incipiendo, celebraretur, ita scilicet ut dieta huiusmodi octodecim mensibus post celebrationem cuiuscumque capituli generalis pro rebus et negotiis, quibus interea consulendum fuisset, ante tamen festum Circumcisionis Domini immediate sequens, et non aliter, haberi deberet, statuerat et ordinaverat; idem Innocen-

¹ De huiusmodi dieta et capitulo vide Innocentii XI const. editam MDCLXXX, die 9 septembris, pontif. IV.

Ab Innocentio XI tam capitulum generale quam dieta determinata fuere de triennio in triennium.

tius praedecessor nonnullas declarationes ad regulam eiusdem S. Benedicti ac constitutiones dictae Congregationis, in quibus id ipsum inter cetera decretum fuerat, apostolica auctoritate confirmavit et approbavit, prout¹ in ipsius Innocentii praedecessoris litteris itidem in forma Brevis die xxii novembris mdclxxx desuper emanatis, quarum et praedictarum eiusdem Innocentii praedecessoris litterarum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis haberi volumus, uberius continetur.

Canas hanc
Constitutio.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius procurator generalis praefatae Congregationis Cassinensis nobis nuper exponi fecit, capitulum generale dictae Congregationis novissime, nempe mense aprilis mdccc, Perusiae celebratum, tempus hyemale pro dietae intermediae praefatae celebratione visitatoribus, qui eidem dietae interesse, nec non abbatibus ac monachis qui ab uno ad aliud monasterium tunc temporis transmigrare debent, valde incommodum adverterit, adeoque dicto procuratori generali mandaverat², ut ab hac Sancta Sede decerni curaret, quod in posterum dietae praedictae duobus annis post celebrationem capituli generalis, nempe tertia dominica post Pascha Resurrectionis dominicae celebrari posset: nobis propterea idem procurator generalis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Statutum praedictum de die in quolibet biennio.

§ 3. Nos igitur, specialem ipsi procuratori generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomo-

¹ Vocem prout nos addimus (R. T.).

² Aptius lege mandaverit (R. T.).

dolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter perrectis inclinati, ut de cetero dieta intermedia praefatae Congregationis Cassinensis duobus annis post celebrationem cuiuscumque capituli generalis, nempe tertia dominica post Pascha Resurrectionis dominicae, a proxime venturo anno mdccxcii incipiendo, atque ita perpetuis futuris temporibus continuando, et non aliter, haberi debeat, auctoritate apostolica, tenore praesentium, statuimus et ordinamus.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras et in eis contenta quaecumque semper firma, valida et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus praefatis Innocentii praedecessoris litteris, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Congregationis et Ordinis praefatorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis

¹ Praeposit. ab nos addimus (R. T.).

habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 6. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxviii iulii mdccxcii, pontificatus nostri anno i.

Dat. die 28 iulii 1691, pontif. anno i.

VIII.

Confirmatur decretum contra donationes ac remissiones post rem iudicatam bonorum fabricae S. Petri¹.

Innocentius Papa XII,
ad perpetuam rei memoriam.

Praedictum decretum editum fuit a cardinali praefecto iuxta mentem Innocentii XI.

§ 1. Cum, sicut accepimus, aliis venerabilis frater noster Alderanus episcopus Ostiensis S. R. E. cardinalis Cybo nuncupatus, Congregationis venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium super negotiis fabricae basilicae Principis apostolorum de Urbe deputatae praefectus, per suum decretum die vi octobris mdclxxxviii editum, declaravit² mentem felicitis recordationis Innocentii Papae XI praedecessoris nostri fuisse, quod nihil penitus a fabrica praedicta donaretur neque ad titulum eleemosynae, dum ipsa tamen ingenti aere aliene

¹ In Innocentii XI constit. ed. mdclxxviii, die 25 februarii, pontif. n. agitur de capitulo S. Petri.

² Aptius lege declaraverit (R. T.).

gravata dignoscebatur, minusque debitoribus vel aliis quibuscumque supplicantiibus pro compositione quidquam remitteretur post applicationem seu rem iudicatam ad favorem dictae fabricae, nisi constituto de vera paupertate et impossibilitate solvendi, onerando conscientias officialium seu deputatorum quorumcumque tunc et pro tempore ad negotia eiusdem fabricae existentium, et ita servari mandaverit: nos, inviolabilis decreti huiusmodi observationi, ac fabricae supradictae, cuius cura praecipuo quodam iure nobis incurabit, indemnitati, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, motu proprio, ac ex certa scientia et matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, decretum supradictum cum omnibus et singulis in eo contentis, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 2. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac fabricae praefatae Congregationem, officiales et ministros nunc et pro tempore quodcumque existentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Confirmatur.

Clausulae.

Clausulae.

Contrariorum derogatio.

Contrarium
derogatio.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon basilicæ Principis apostolorum illiusque fabricæ prædictarum, et aliis quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxxi iulii MDCXCI, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 31 iulii 1691, pontif. anno I.

IX.

Conceduntur privilegia spiritualia monachorum Congregationis Cassinensium Congregationi Benedictino-Bavaricæ¹

Innocentius Papa XII.
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Credita nobis divinitus dispensationis ratio exigit, ut, paternam religiosorum virorum Altissimi obsequiis sub laudabili vitæ monasticæ instituto mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus, adspirante superni favoris auxilio, proferre iugiter satagentium, curam gerentes, felicioribus eorum in viâ Domini progressibus, quantum nobis ex alto conceditur, providere studeamus.

¹ Ab Innocentio XI, const. ed. MDCLXXXVIII, die 10 iulii, pontif. XII, concessa fuere privilegia et indulgentiæ Congregationis Helveticæ.

§ 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Bonaventura Oberhveber monachus ex-
presse professus et procurator in Romanâ Curia Congregationis Bavaricæ monachorum Ordinis sancti Benedicti, etiam nomine dilectorum filiorum Gregorii abbatis monasterii Schirensis præsidis et ceterorum abbatum dictæ Congregationis, nobis nuper exponi fecit, aliâs Congregatio prædicta a felicis recordationis Innocentio Papa XI prædecessore nostro erecta et instituta, ac pluribus gratiis, indultis et privilegiis decorata fuerit, et subinde idem Innocentius prædecessor pro felici prosperoque eiusdem Congregationis regimine et gubernio nonnullas in primo ipsius Congregationis capitulo generali editas constitutiones auctoritate apostolicâ confirmaverit et approbaverit, et aliâs prout in binis ipsius Innocentii prædecessoris desuper in simili formâ Brevis die xxvi augusti MDCLXXXIV et die vi februarii MDCLXXXVI respective expeditis litteris, quarum tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis haberi volumus, uberius dicitur contineri; nunc vero ipse Bonaventura, ut regularis observantia, quæ per Dei gratiam in eadem Congregatione viget, latioribus in dies proficiat incrementis, ipsi Congregationi eiusque monasteriis et monachis easdem gratias, exemptiones, indulta, indulgentias, favores et privilegia, saltem ad res spirituales et salutem animarum spectantia, quibus Congregatio Cassinensis monachorum Ordinis prædicti gaudet, communicari plurimum desideret: nos, ipsius Bonaventuræ votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, dictosque Gregorium abbatem præsidem aliosque abbates specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et in-

Hæc congregatio ab Innocentio XI erecta fuit, et privilegiis ornata, et eius constitutiones approbatæ.

Concedit
in rubricâ.

terdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præfatae Congregationi Bavaricæ monachorum Ordinis sancti Benedicti, illiusque monasteriis, monachis et personis nunc et pro tempore existentibus, ut omnibus et singulis indultis, favoribus, exemptionibus, gratiis et privilegiis, spiritualibus dumtaxat, dictæ Congregationi Cassinensi eiusque monasteriis, monachis et personis quomodolibet concessis, etiam specificâ et individuâ mentione et expressione dignis, et quibus eadem Congregatio Cassinensis eiusque monasteria, monachi et personae de præsentibus utuntur, fruuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, frui, potiri et gaudere possunt, pari modo uti, frui, potiri et gaudere libere et licite possint et valeant, in omnibus et per omnia, perinde ac si indulta, favores, exemptiones, gratiæ et privilegia spiritualia huiusmodi ipsi Congregationi Bavaricæ eiusque monasteriis, monachis et personis specialiter concessa reperirentur, sine præiudicio tamen gratiarum, indulgentiarum et privilegiorum eidem Congregationi Bavaricæ a supradicto Innocentio prædecessore, sicut præmittitur, concessorum, apostolicâ auctoritate, tenore præsentium, concedimus et indulgemus.

Clausula.

§ 2. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quancumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari,

et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiti debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 3. Non obstantibus nostrâ et cancellariæ apostolicæ regulâ de non concedendis indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, dictæ Congregationis Bavaricæ, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xi augusti MDCXCI, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 11 augusti 1691, pontif. anno I.

X.

Conceditur indulgentia plenaria perpetua ecclesiis fratrum S. Ioannis de Deo, die viii martii¹.

Innocentius Papa XII,
ad perpetuam rei memoriam.

Caelestium munerum thesauros, quorum dispensatores nos esse voluit Altis-

¹ De hac indulgentiâ vide Bullam canonizationis, const. ed. MDCXCI, die 15 iulii, pontif. I.

Derogatio
contrariorum.

Exordium.

Innocentius Papa XII,
ad futuram rei memoriam.

Salvatoris et Domini nostri Iesu Christi, qui pro humani generis redemptione se ipsum exinanivit factus obediens usque ad mortem, vices licet immeriti gerentes in terris, inter multiplices gravissimasque apostolicae servitutis curas in eam praecipue pastoralis sollicitudinis vigilantiam incumbimus, ut tanti et tam salutaris mysterii monumenta, quae in civitate Hierusalem et locis circumvicinis sunt, conserventur, et omni qua fieri poterit maiori honorificentiam recolantur.

§ 1. Cum itaque alias, felicitis recordationis Urbano PP VIII praedecessori nostro exposito quod ecclesiae et alia loca pia in civitate Hierusalem et aliis locis Terraesantae existentia fere diruta erant, et quae adhuc ibi existebant monasteria aere alieno, ob impiam Turcarum, haeticorum et schismaticorum tyrannidem, et pro sanctae fidei catholicae in eisdem locis conservatione contracto, admodum gravata reperiabantur, idem Urbanus praedecessor patriarchis, archiepiscopis, episcopis et aliis locorum Ordinariis, necnon omnibus et singulis quorumvis Ordinum, congregationum et institutorum regularium generalibus, commiserit et mandaverit, ut ad minus duabus vicibus quolibet anno, Adventus et Quadragesimae temporibus, tam per verbi Dei praedicatorum in suis sacris concionibus, quam in actionibus et functionibus publicis, necessitates eorumdem sacrorum monumentorum populo proponi et commendari curarent et facerent, et alias, prout in ipsius Urbani praedecessoris litteris desuper in simili forma Brevis die III februaryi

lif. 1; et in huius Pontificis constit. ed. MDCXCVI, die 24 februaryi, pont. v, reperitur confirmatio alterius constitutionis pro iisdem locis

Exordium.

Ab Urbano VIII innotuit fuit Ordinariis et generalibus ut bis in anno exponi curarent necessitates locorum Terraesantae.

simus, cum ad christianae pietatis incrementum et animarum christifidelium salutem profuturos speramus, libenter elargimur. Itaque de omnipotentis Dei misericordia et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis ac sacra communione reffectis, qui aliquam ex ecclesiis quorumcumque conventuum et domorum regularium Ordinis fratrum sancti Ioannis Dei hactenus erectis et in posterum quodcumque erigendis et ubicumque locorum die VIII martii festo eiusdem S. Ioannis de Deo a primis vesperis usque ad occasum solis festi huiusmodi singulis annis devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordiam, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXVIII augusti MDCXCI, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 28 augusti 1691, pontif. anno I.

XI.

Confirmatur et innovatur constitutio Urbani VIII pro necessitatibus locorum Terraesantae¹.

¹ Similis confirmatio extat in Alexandri VIII constit. edit. MDCLXXXIX, die 18 novembris, pon-

Concessio ut in rubrica.

Fides transumptorum.

MDCXXXIV expeditis, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur; et, sicut pro parte dilecti filii Bernardi Iosephi a Iesu Maria, Ordinis fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorem nuncupatorum professoris, ac carissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum catholici concionatoris, necnon tribunalis sanctae Inquisitionis consultoris, ac eiusdem Terraesantae commissarii et procuratoris generalis, nobis nuper expositum fuit, ipse, quo praefatae Urbani praedecessoris litterae, quae a recolendae memoriae Innocentio X, Clemente etiam X, Innocentio XI, ac Alexandro VIII Romanis Pontificibus praedecessoribus pariter nostris confirmatae fuerunt, exactius observentur, illas per nos pariter confirmari et innovari desideret: nos, eorumdem sacrorum monumentorum conservationi et manutentioni consulere volentes, praedictas Urbani praedecessoris litteras apostolicam auctoritate tenore praesentium confirmamus pariter et approbamus, illasque innovamus et observari mandamus.

§ 2. Volumus autem ut patriarchae, archiepiscopi et episcopi praefati in relatione status ecclesiarum suarum, quando visitabunt limina Apostolorum faciendam, referant se praefatis Urbani praedecessoris et praesentibus nostris litteris paruisse; contrariis non obstantibus quibuscumque.

§ 3. Volumus insuper ut earumdem praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXIX se-

ptembris MDCXCI. pontificatus nostri anno I.

Dat. die 29 septembris 1691, pontif. anno I.

XII.

Revocantur immunitates et exemptiones a vectigalibus aliisque publicis oneribus¹.

Innocentius Papa XII,
ad perpetuam rei memoriam.

Circumspecta Romani Pontificis omnium christifidelium patris et pastoris providentia, sicuti spiritualibus dominici gregis sibi divinitus commissi utilitatibus irgi vigilantiam consulere studet, ita et temporalibus suorum et Apostolicae Sedis etiam quoad temporalia subditorum commodis paterno studio providere satagit, prout aequitatis et iustitiae ratio suadet, rei que publicae salus exposcere comperitur.

§ 1. Cum itaque (sicut nobis innotuit) per quasdam immunitates et exemptiones a vectigalibus aliorumque onerum publicorum solutione et supportatione, quae a nonnullis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris et Sede praefata, illiusque forsitan de latere legatis, ac aliis eiusdem Sedis et Camerae nostrae Apostolicae officialibus et ministris, ad importunas supplicantium preces, seu alias quomodolibet concessae reperiuntur, Camera praedicta et communitates et universitates civitatum, oppidorum, terrarum et locorum temporalis S. R. E. ditionis, in gravissimis quibus propter tot sumptus antehac in causam publicam factos multaque onera propterea imposita premuntur angustiis, maximam reductionem et proventuum suorum diminutionem patiantur, et plurimi subditi

¹ Eandem dispositionem habes in Alexandri VIII const. ed. MDCLXXXIX, die 24 decembris, pont. I.

Confirmatur.

Fides de exemptione dictarum constitutionum ab Ordinariis exhibenda.

Clausulae.

Prooemium.

Causa dictae revocationis.

nostri, ac praecipue pauperiores, in quos, eius quod ceteris iisque ut plurimum locupletioribus per immunitates et exemptiones huiusmodi remittitur, onus derivari necesse est, ingenti damno afficiuntur¹:

Revocat ut
in rubrica.

§ 2. Hinc est quod nos, Camerae ac communitatum et universitatum subditorumque nostrorum praedictorum indemnitati et levamento, quantum cum Domino possumus, aequè principaliter consulere cupientes, ac felicitis recordationis Sixti V, Pauli etiam V, Urbani VIII, Innocentii X, Alexandri VII, Clementis IX, Clementis X, Innocentii XI ac Alexandri VIII, aliorumque Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, qui constitutiones similium exemptionum et immunitatum revocatorias ediderunt, vestigiis inhaerentes, necnon quarumcumque concessionum, immunitatum et exemptionum huiusmodi, litterarumque apostolicarum sub plumbo ac in simili formâ Brevis, cedularum motusproprii et chirographorum cuiusvis Romani Pontificis praedecessoris nostri manu subscriptorum, ac aliarum litterarum et scripturarum desuper quomodolibet emanatarum pluriesque etiam confirmatarum tenores etiam veriores et datas ac occasiones, et alia etiam speciali ac individua expressione digna, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et verbatim insertis respective habentes, motu proprio, non ad cuiusquam nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, hac nostrâ perpetuâ² valiturâ constitutione omnes et quasque exemptiones et immunitates a solutione subsidii triennalis, necnon quarti illi adiuncti, taxarum, equorum,

¹ Aptius lege efficiantur (R. T.).

² Forsan perpetuo (R. T.).

tallearum, censuum, archivii, fogliettae, trirremium, utensilium, dohanarum, gabellarum quarumcumque, taxae portus Anconae, quatrinarum, tractarum, pedagiorum, vectigalium, collectarum et quorumlibet aliorum onerum et munerum, personalium, realium et mixtorum, ordinariorum et extraordinariorum, solitorum et insolitorum, cameralium quorumcumque, ac etiam eorum quae per communitates et universitates directe vel indirecte pro eorundem onerum cameralium solutione publicorumque munerum supportatione, ac pro viis et pontibus construendis, instaurandis, muniendis et manutenendis, aliisque indigentis et usibus quibuscumque tam Camerae quam communitatum et universitatum praedictarum, seu aliâs, indicta et imposita, ac exigi solita sunt, necnon ab obligatione recipiendi et hospitandi milites et Sedis praedictae officiales, barigellos, executores, aliosque iustitiae ministros, eisque utensilia et alia necessaria subministrandi, per Romanos Pontifices praedecessores nostros ac eandem Sedem Apostolicam, et quosvis Sedis et Camerae praedictarum officiales et ministros quacumque auctoritate et potestate fungentes, etiam S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, etiam camerarios, ceterosque etiam speciali notâ et expressione dignos ac specialem ad id facultatem habentes, quibusvis communitatibus et universitatibus, civitatibus, terris, oppidis et locis ditionis temporalis S.R.E. praedictae, ac etiam quibuscumque feudatariis, censuariis, dominis locorum, familiis nobilibus, baronibus, comitibus, marchionibus, ducibus, et aliis cuiusvis status, gradus, conditionis et praeeminentiae existentibus, ac quavis dignitate etiam ecclesiasticâ et auctoritate praeditis, etiam cardinalatus honore fulgentibus, qui castra et iurisdictiones intra

limites dictae ditionis temporalis S. R. E. possident, etiam qui nihil ratione castrorum et iurisdictionum huiusmodi Sedi praedictae annuatim seu aliâs persolvunt, et tam incolis quam extraneis et forensibus bona stabilia seu mobilia vel semoventia habentibus et tenentibus seu possidentibus, omniumque supradictorum colonis et laborantibus, etiam in recompensum laborum, danorum passorum, expensarum vel meritorum, seu illorum intuitu et contemplatione, ac ex aliâ quacumque quantumvis favorabili ac urgentissimâ et de necessitate specialiter exprimentâ causâ, sub quibuscumque verborum formis et expressionibus, etiamsi in appaltuum et locationum cameralium instrumentis quantumvis auctoritate apostolicâ confirmatis promissum et cautum sit eas observari debere, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam motu, scientiâ, deliberatione et potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, et aliâs quomodocumque et qualitercumque, in genere vel in specie, ad vitam vel ad tempus sive in perpetuum concessas et datas, ac pluries et iteratis vicibus confirmatas, approbatas, revalidatas et innovatas, et inde etiam iudicis auctoritate sequuta quaecumque, necnon quasvis litteras, etiam apostolicas, sub plumbo vel in simili formâ Brevis, motusproprii cedulas, chirographa et scripturas huiusmodi, ex nunc perpetuo revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, irritamus, abolemus, viribusque et effectu penitus et omnino evacuamus, ac revocata, cassata, sublata et abrogata, irrita, abolita, annullata, viribusque et effectu penitus ac omnino vacua esse, nec ulli prorsus in petitorio aut possessorio, etiam summariissimo, contra praesentium litterarum tenorem et dispositionem suffragari posse, sed praedictos

omnes et singulos exemptos ad omnium et singulorum onerum praedictorum solutionem et supportationem pro ratâ eos tangente in posterum realiter et cum effectu teneri in omnibus et per omnia perinde ac si dictae exemptiones et immunitates eis nullatenus concessae fuissent, nec litterae ac cedulae motusproprii, chirographa et scripturae huiusmodi unquam emanassent, motu, scientiâ, deliberatione et potestatis plenitudine praedictis decernimus, statuimus et declaramus.

§ 3. Praeterea omnia et quaecumque privilegia et indulta, personis ecclesiasticis, tam saecularibus quam cuiusvis Ordinis, congregationis et instituti, ac Societatis etiam Iesu regularibus, super similibus immunitatibus et exemptionibus per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros concessa, ad limites iuris communis, motu, scientiâ, deliberatione et potestatis plenitudine et tenore praedictis, reducimus.

§ 4. Illa vero, quae nonnullis collegiis in almâ Urbe nostrâ existentibus, per dilectos filios clericos regulares dictae Societatis Iesu sive alios quoscumque administrari consuetis, similiter a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris concessa fuerint, quoad victum et vestitum dumtaxat, non autem ut vulgo dicitur a fundaco et *magazzino*, prout antehac observatum fuit, suffragari volumus et decernimus.

§ 5. Ac demum similia privilegia et indulta nepotibus et aliis consanguineis vel affinibus quorumcumque Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum pro tempore viventium ab illis respective concessa itidem revocamus et abolemus, ac revocata et abolita esse ac censi debere volumus et statuimus, declarantes illa nemini eorundem nepotum sive consanguineorum vel affinium,

Excipiuntur
illae collegio-
rum exemptio-
nes ad limites
iuris communis
reducuntur.

Excipiuntur
illae collegio-
rum quoad vic-
tum et vestitum.

Aboluntur con-
cessae Pontifi-
cum consangui-
neis.

a die nostrae ad summi apostolatus apicem assumptionis, suffragari posse et debere, seu potuisse ac debuisse.

Consequenter
et iure vel cau-
sa onerosa da-
tae serventur.

§ 6. Per praemissa autem non intendimus revocare exemptiones et immunitates quibuscumque personis ecclesiasticis tam saecularibus quam regularibus de iure competentes, neque thesaurariis, appaltatoribus et conductoribus bonorum, introituum et iurium dictae Camerae nostrae ab ipsa Camera seu aliis illius nomine in appaltuum et locationum instrumentis et illorum ratione ex contractu tituloque vere oneroso concessas.

§ 7. Ac insuper a revocationibus et aliis supradictis excipimus et exemptas esse volumus et declaramus immunitates et exemptiones quibusvis universitatibus et personis datas et concessas in vim contractus ex causa vere onerosa, videlicet congruae et effectualis pecuniarum solutionis, et non aliis, eidem Camerae Apostolicae vel ipsis communitatibus legitima factae, vel ex aliis rationabilibus causis per nos cognoscendis et approbandis, ut infra, ac etiam declarandis: quas omnes causas onerosas non nisi legitimas ac licitas et honestas, prout de iure, approbare intendimus.

§ 8. Et propterea, quicumque illas obtinent, eas in dicta Camera, citato dilecto filio ipsius Camerae commissario generali, verificare, et in ipsa Camera examinari et admitti facere teneantur, etiamsi concessionem earundem immunitatum et exemptionum, ac litterae, cedulae motus proprii, chirographa et aliae scripturae desuper emanatae et emanata aliis in Camera praedicta admissae et admissa ac in illa eiusque libris registratae et registrata fuerint et sint; quatenus tamen causae onerosae huiusmodi pro vere onerosis et legitimis, ut supra, aliis in eadem Camera verificatae et approbatae ac praevia iudiciali discussione

non sint legitima habitae, quo casu ad indicationem tantum, non autem ad aliam verificationem, eosdem obtinentes teneri volumus; interim vero, quamdiu non fuerint verificatae, minime suffragari, et praesentis revocationis effectum retardare non posse declaramus. Praeterea nostrae intentionis non est sub revocationibus et aliis supradictis comprehendere immunitates et exemptiones eisdem S. R. E. cardinalibus ratione dignitatis cardinalatus, necnon Camerae praedictae clericis praesidentibus, aliisque camerae libus, qui in eadem Camera sederunt et sedent, concedi seu admitti solitas, nec illas, quibus praelati et officiales Romanae Curiae, ac praelati domestici, cubicularii secreti, ac secretarii, et alii familiares et continui commensales nostri et Romani Pontificis pro tempore viventis in rotulo descripti, gaudent et gaudere consueverunt, neque illas ob numerum duodecim filiorum a praedecessoribus nostris et aliis supra expressis concessas, quas tamen ad terminos constitutionis recolendae memoriae Pii Papae IV praedecessoris pariter nostri, quae incipit *Licet felicitis recordationis Paulus*, etc., cuius tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi, illamque exacte et adamussim iuxta illius seriem, tenorem et dispositionem in omnibus et per omnia servari debere volumus, ac aliarum constitutionum apostolicarum super similium exemptionum declaratione editarum, et ad illas tantum et pro tempore et personis¹, ac modo et forma prout de iure communi illis competunt, ac aliis iuxta ipsius iuris communis ac supradictarum et aliarum constitutionum apostolicarum dispositionem reducimus; neque aliter

¹ Potius et ad illas tantum pro tempore personas (R. T.).

quam ut praefertur, sive in possessorio sive in petitorio, suffragari volumus et decernimus.

Iniungitur mi-
nistriis executio
praesentium.

§ 9. Ceterum appaltatoribus, thesaurariis, depositariis, commissariis, executoribus, et ceteris agentibus et ministris dictae Camerae, ac communitatum et universitatum praedictarum, earundem serie praesentium districtius inhibemus, ne, contra ipsarum praesentium dispositionem, immunitates et exemptiones, nisi ut supra exceptas, ac eas, quas ex causa vere onerosa concessas in Camera praedicta, ut praefertur, admitti contigerit, ullatenus admittant; et si secus fecerint, id nemini eorum in suis computis seu rationibus per eandem Cameraam admitti volumus, sed eorum damno cessurum esse declaramus.

Lites super
praemissis ex-
tinguuntur.

§ 10. Postremo lites quaslibet occasione privilegiorum ac indulgiorum necnon immunitatum et exemptionum huiusmodi quomodolibet suscitatas et in quibusvis tribunalibus pendentes (illarum omnium et singularum statum et merita, nominaque et cognomina iudicum et colligantium quorumvis, etiam speciali mentione dignorum, et alia etiam de necessitate specialiter exprimenda, praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes) a quibuscumque tribunalibus huiusmodi ad nos earundem serie praesentium avocamus, illasque penitus et omnino perpetuo suppressimus et extinguimus, et pro suppressis et extinctis haberi volumus et declaramus, ac partibus perpetuum desuper silentium imponimus.

Clausulae.

§ 11. Decernentes praesentes litteras, ac omnia et singula in illis contenta, etiam ex eo quod quicumque in praemissis sive eorum aliquo interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes illis non consenserint, ac ad ea vocati et auditi, seu causae, propter

quas ipsae praesentes emanarunt, adductae, verificatae, seu aliis sufficienter aut etiam ullatenus iustificatae non fuerint, aut ex alia quavis quantumlibet legitima, pia, iuridica et privilegiata causa, colore, praetextu, occasione et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostrae vel quorumvis interesse habentium consensus, aut alio quovis quantumvis magno et substantiali ac inexcogitato defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, retractari, in ius vel controversiam revocari, suspendi, limitari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, aut impetrato seu etiam motu simili concessio quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse, neque easdem praesentes sub quibusvis similium vel dissimilium constitutionum ac revocationum et ordinationum revocationibus, suspensionibus, limitationibus et aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet factis comprehendi aut comprehensas censi, sed semper ab illis exceptas, et quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac etiam sub posteriori data, quatenus opus sit, de novo concessas, perpetuoque validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri ac obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat et quodcumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices et commissarios, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac

¹ Praeposit. ab nos addimus (R. T.).

eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et quosvis Sedis et Camerae praedictarum officiales et ministros, et alios quoscumque quavis auctoritate et potestate fungentes, nunc et pro tempore existentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Praecipit observari.

§ 12. Quocirca dilectis filiis nostro ac S. R. E. praedictae camerario, seu procamerario, necnon vicecamerario, thesaurario, ac clericis praesidentibus, commissario et aliis Camerae praedictae officialibus, ad quos spectat, praecipimus et mandamus, ut praesentem nostram constitutionem et in eâ contenta quaecumque in omnibus et singulis firmiter et inviolabiliter observent et faciant ab aliis observari.

Contrariorum derogatio.

§ 13. Non obstantibus supradictarum litiū pendentia, aliisque omnibus et singulis praemissis, necnon nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, ac, quatenus opus sit, praedicti Pii praedecessoris de gratiis, quaecumque interesse dictae Camerae concernentibus, in eadem Camerâ praesentandis et registrandis, itaut praesentes in eâ praesentari aut registrari nunquam necesse sit, aliisque apostolicis, ac in universalibus provincialibusque conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, concessionibus, immunitatibus, exemptionibus, chirographis, cedulis motuum priorum, ac aliis scripturis et lit-

teris etiam apostolicis praedictis, et quibusvis aliis, etiam, ut praefertur, qualificatis, ac speciali notâ et mentione dignis, etiamsi nominatim essent exprimentâ, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, etiam inexcogitabilibus et necessario exprimentis, etiam contractus iurati cum Camerâ nostrâ apostolicâ initi et camerari obligatione vallati, et quovis alio robore et cautelâ firmatis, editis seu factis, ac aliâs quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis et pluries innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi in eis caveatur expresse quod nullo unquam tempore sub similibus vel dissimilibus exemptionum et immunitatum revocationibus, abrogationibus, aut aliis quibuslibet contrariis dispositionibus et constitutionibus pro tempore edendis comprehendantur, sed semper ab illis excepta, et quoties illae emanabant, toties in pristinum, eumque validissimum statum restituta, reposita et reintegrata, ac etiam sub posteriori datâ per quascumque personas eligendâ de novo concessa sint et esse censeantur, necnon pro, sufficienti eorum derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua et expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio faciendâ, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores, formas et occasiones praesentibus pro plene et sufficienter expressis, insertis ac servatis respective habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, specialiter et express-

1 Edit. Main. legit *exprimentis* (R. T.).

derogamus, ac derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Publicatio.

§ 14. Ut autem eadem praesentes litterae ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus et auctoritate apostolicâ decernimus, illas ad valvas basilicae Principis Apostolorum et Cancellariae Apostolicae, ac in acie Campiflorae de Urbe per aliquem ex cursoribus nostris publicari, ac illarum exempla ibidem affixa relinqui, quae, sic publicatae, omnes et singulos, quos concernunt, perinde afficiant et arcent, ac si illorum unicuique personaliter notificatae et intimatae fuissent; utque earumdem praesentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem fides in iudicio et extra illud adhibeatur quae praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die v novembris MDCXCI, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 5 novembris 1691, pontif. anno I.

XIII.

*Indicatur iubilaeum universale initio pontificatus pro salutari Ecclesiae regimine*¹.

Innocentius Papa XII,

Universis christifidelibus praesentes litteras inspecturis, salutem et apostolicam benedictionem.

Prooemium.

Ad catholicae Ecclesiae regimen per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam, cui proprium est infirma mundi eligere et dexterâ suae potentiâ facere fortia, post diurnam Apostolicae Sedis

¹ Aliud iubilaeum universale vide in const. edit. MDCXIII, die 7 decembris, pontif. II.

vacationem, nullis nostris suffragantibus meritis evecti, parvum quidem, ut par erat, supernae vocis imperio, qua super nos Deus maiestatis intonuit, firmâ spe atque fiduciâ in Domino freti, ut, qui nobis honoris auctor fuerat, ipse nobis fieret administrationis adiutor, ac, ne sub magnitudine gratiae succumberemus infirmi, virtutem daret, qui contulit dignitatem. Verum dum onerosam curarum pontificiarum molem humilitati nostrae impositam serio contuemur, luctuosum undequaque hoc tempore christianae republicae statum apostolicae charitatis studio consideramus. Anticipaverunt vigiliis oculi nostri, atque inter moerores et suspiria cum propheta regio exclamare compellimur. *Exultatus humiliatus sum et conturbatus: terrores tui conturbaverunt me: circumdederunt me sicut aqua totâ die, circumdederunt me simul.* Ardet siquidem, cum gravissimo totius fere Europae incendio, ut cum maxime pertinax inter christianos principes bellum, quo pleraeque aequae florentissimae Christiani Orbis provinciae tot per annos agitatae tamquam virgâ furoris Domini affliguntur. Inimicus Turcarum tyrannus non modo nuperis cum immortali christiani nominis gloria acceptis cladibus irritatus, quam ingravescens in dies orthodoxorum dissensionibus in spem adductus, effertiori quam unquam rabie bellum instaurare satagit, collectisque tot provinciarum et regnorum, quae tyrannide sua opprimit, viribus, praeteritam ignominiam abolere, ac perniciosos conatus suos, qui protegente Domino incassum hactenus ceciderunt, ad exitum deducere, suaeque perfidiae abominationem in agro Dei viventis plantare et latius propagare meditatur. Crescunt quotidie, in catholicae fidei perniciem, haereticorum vires, sanctaeque Dei Ecclesiae facies, qua

multiplicatis in religione dissidiis lacera, qua filiorum suorum iniquitatibus foedata, colore in pallorem mutato, animae nostrae amaritudines cumulatissime adauget. Dira epidemiae lues ante oculos pene nostros saevire adhuc non cessat. Omne caput languidum et omne cor moerens. Ubique terror, ubique malorum impendentium formido, itaut si unquam, certe nunc gravem manum Domini sentiamus, flagitiis hominum eius iram iugiter provocantibus. Sed numquid in aeternum proiciet Deus, aut non apponet ut complacitior sit adhuc? Absit. Non enim obliviscitur misereri Dominus, nec continet in ira misericordias suas; sed, qui multus est ad ignoscendum ac propitiatur invocantibus eum veritate, effundet in nos divitias misericordiae suae, si iniquitates nostras, quibus eum offendimus nimis, humili confessione agnoscentes, dignos poenitentiae fructus faciamus et obsecrationes nostras ieiuniorum atque eleemosynarum viribus roboratas ad altare Dei patris misericordiarum iugiter offeramus. Concordibus itaque votis praestabilem super hominum malitia Dei bonitatem invocemus, ut clementissimus Dominus, qui dat lasso virtutem, et his qui non sunt fortitudinem et robur multiplicat, confortet nos in potentia virtutis suae, repleatque nos agnitione voluntatis suae in omni sapientia et intellectu spirituali, effundens super nos spiritum consilii et fortitudinis, quo inter tot rerum ac temporum difficultates agnoscamus quae agenda sunt, oculisque in Deum semper intentis, quae electa sunt salubriter perficiamus. Oremus unanimiter, ut dominator exercituum, qui conterit hella ab initio erigat brachium suum sicut ab initio, et illudat virtutem inimicorum nostrorum in virtute sua. Clamemus, ut, qui facit pa-

cem in sublimibus et reges in thronis collocat, dies nostros in sua pace disponat, ac principum christianorum animos, sublatis discordiis, quibus componendis frustra videntur esse humana consilia nisi caelesti ope adiuventur, fortiter ac suaviter vinciat in vinculo charitatis. Rogemus magnum Patrem-familias, ut vineam suam electam custodiat, quam plantavit, haereticos et schismaticos ad catholicae fidei veritatem et Ecclesiae unitatem revocet, suum denique populum ab iracundiae suae terroribus liberet, et per viam mandatorum eius ambulantem gratiae suae donis in hac peregrinatione consueat, et ad propositum aeternae beatitudinis praemium feliciter perducat.

Haec autem, etc. (*Cetera sicuti in superiori constit. Alexandri VIII, edita die XI decembris MDCLXXXIX, anno 1.*)

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XII novembris MDCXCI, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 12 novembris 1691, pontif. an. 1.

XIV

Confirmatur concordia super erectione cathedrae theologiae in universitate Oscensi inita inter monachos Cistercienses Congregationis Hispaniarum et episcopum aliosque

Dilecto filio nostro Petro S.R.E. presbytero cardinali de Salazar nuncupato,

Innocentius Papa XII.

Dilecte fili noster, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii vicarius generalis et monachi

Errecta fuit dicta cathedra sumptibus mo-

1 Edit. Main. legit *vincat* (u. r.).

2 De universitatibus fratrum Praedicatorum agitur in Alexandri VIII constit. edit. MDCXC, die 7 novembris, pontif. 11.

monasterii B.M.V. de Piedra pro monachis Cisterciensibus. Congregationis Hispaniae Ordinis Cisterciensium, quod, cum ipsi aliis sumptibus regalis monasterii B. Mariae Virginis de Piedra nuncupati dictae Congregationis Tirasonensis dioecesis cathedram de *Prima* nuncupatam cum facultate sacrae theologiae in universitate studii generalis Oscensis, a pro tempore existentibus monachis dicti monasterii tantum, et, eveniente casu eorum deficientiae, a ceteris regnorum Aragoniae et Navarrae monachis Congregationis huiusmodi obtinendam, fundaverint, iidem exponentes ac dilecti filii abbas et monachi monasterii supradicti ex una, necnon venerabilis frater modernus episcopus Oscensis, dilecti pariter filii capitulum et canonici ecclesiae Oscensis, praedicta universitas ac communitas, et homines civitatis Oscensis ex altera partibus, ad occurrendum litibus et dissidiis quae super fundatione huiusmodi oriri possunt, mense aprilis MDCLXXXIX ad quamdam transactionem seu concordiam inter se devenerunt, cum pactis et conditionibus infrascriptis, videlicet:

Conventiones referuntur.

I. Conventum fuit primo, quod episcopus Oscensis, capitulum, universitas, rectores, doctores, magistri, cathedratici, consilarii et consilium universitatis civitatis praedictae opportunum praestent consensum ad hoc ut Congregatio Cisterciensis praefata erigere possit et erigat in dicta universitate cathedram theologiae sub denominatione *Prima* pro monachis dictae Congregationis in perpetuum, cum pacto quod eadem Congregatio reportare debeat approbationem regiam et apostolicam.

II. Quod, quoties casus vacationis evenit dictae cathedrae, vicarius generalis dictae Congregationis et abbas praedicti monasterii regii de Petra pro tempore teneantur praesentare coram deputatis dictae universitatis duos mo-

nachos eiusdem monasterii, quorum alter eligendus erit a vicario generali et alter ab abbate monasterii de Petra, et quatenus in dicto monasterio unus dumtaxat reperiat cum infrascriptis qualitatibus, iidem vicarius et abbas eligere valeant alium ex aliis dictae Congregationis monasteriis; si vero nullus in dicto monasterio cum infrascriptis qualitatibus reperiat, vicarius generalis teneatur praesentare alium, et alium abbas praefatus, qui nequeat a vicario generali super hac praesentatione impediri, nec e contra.

III. Quando vero praesentatio fiet de duobus monachis, quorum alter sit filius dicti monasterii de Petra et alter alterius monasterii, post factum ab ipsis exercitium litterarum pro dictae cathedrae provisione, universitas arbitrium suum dare teneatur monacho filio dicti monasterii de Petra.

IV. Item, quod vicarius generalis et abbas non possint praesentare monachos, nisi prius constet deputatis dictae universitatis quod iidem monachi legerint spatio decem annorum philosophiam aut theologiam in religione aut universitate praedicta, quodque bis se opponendo in concursu alicuius cathedrae philosophiae vel theologiae dictae universitatis legerint, et si aliquis ex dictis monachis praesentatis legerit in universitate duorum annorum spatio mediante approbatione deputatorum aut scholasticorum, nihilominus habilis sit absque dictis oppositionibus.

V. Item, quod cathedra non vacet nisi monachus de ea provisos illam dimittat post lapsum viginti quinque annorum a quibus legerit, hic vero monachus remaneat quidem cum titulo, sed sine stipendio, et monachus, pro tempore pro quo legerit, sit subiectus visitationi deputatorum et ceteris observatio-

nibus statutorum disponentium de obligationibus cathedralicorum; et si casus evenierit quod aliquis privari debeat cathedrâ, tunc deputati teneantur prius dare notitiam vicario generali de causâ ob quam privandus sit.

vi. Quodque religio illum e contra nequeat amovere a cathedrâ, nisi prius constet deputatis de causis amotionis.

vii. Item vicarius generalis et abbas ad faciendam praesentationem praedictam tempus habeant trium mensium a die vacationis.

viii. Quodque provisus intra duos menses post provisionem gradum in sacrâ theologia suscipiat, aliâs ius amittat in dictâ cathedrâ et procedatur pro aliâ provisione, quodque locus in universitate et functionibus eiusdem esse debeat iuxtam antiquitatem gradus sui doctoratus.

ix. Item, quod monachus teneatur legere ab horâ nonâ usque ad decimam, quodque non possit legere nisi materias quas assignaverit consilium universitatis, teneatur observare turnum et praesidere in materiâ de qua legerit, modo et formâ quibus solent ceteri cathedralici.

x. Quod in eventum substitutionis possint deputati alium monachum substituere absque praesentatione vicarii generalis et abbatis durante impedimento provisi.

xi. Quod omnes monachi, collegae, professores theologiae in collegio S. Bernardi dictae civitatis studere teneantur apud cathedralicum dictae cathedrae *de prima*, absque eo quod sit necessarium quod studeant apud cathedralicum *de prima* sacrae theologiae dictae universitatis, et apud dictam cathedram erectam studere possint quindecim scholastici saeculares, et triginta remanere debeant pro cathedrâ *de prima* univer-

sitatis, quos nominabit rector dictae universitatis.

xii. Quod religio investire teneatur mille libras ad satisfactionem deputatorum seu aliam summam necessariam pro annuo reddito librarum qui quingenta per deputatos consignandarum cathedralicorum.

xiii. Quod ultra dictas mille libras teneatur Congregatio tradere deputatis duas libras et sex solidos annuatim, et quadragintasex sortis, pro expensis propinarum, ac propriis expensis fabricare mansionem pro cathedrâ, et cathedralicus obligatus sit solvere deputati iura vacantis.

xiv. Casu quo Congregatio omittat concurrere ad dictam civitatem et universitatem, cathedra sit solum pro filiis regii monasterii, et si in eo non adsint religiosi habiles, liceat deputatis providere cathedram de idoneo extra religionem, donec habilis existat monachus filius dicti monasterii, quatenus iuridice probetur quod eadem domus de Petra approbaverit vel procuraverit resolutionem, quod nempe Congregatio non concurrat cum suo collegio ad dictam universitatem, amittat in perpetuum ius cathedrae, quod e conversu amittant ceterae domus Congregationis non concurrentes cum collegio.

xv. Eveniente casu quod supra assignatum stipendium deperdatur, et monasterium de Petra non subroget alia bona, tali casu expiret huiusmodi fundatio.

xvi. Demum, quia abbas regii monasterii S. Salvatoris de Legre et cathedralicus philosophiae regens cathedram sacrae Scripturae multum laborarunt in fundatione dictae cathedrae, possint idcirco ad eam praesentari ex

1 Forsan deest si (R. T.).

pacto, etc., prout in dictâ concordia plenius continetur.

Concordia re-
lata confirmata
fuit a rege ca-
tholico.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, carissimus in Christo filius noster Carolus Hispaniarum rex catholicus transactionem seu concordiam huiusmodi confirmaverit et servari mandaverit, ipsi vero exponentes, ut omnia in ea contenta in posterum adimpleantur, nec de illorum validitate unquam dubitari contingat, transactionem seu concordiam praefatam apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri plurimum desiderent: nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Committitur
confirmatio a-
postolica cardi-
nali de Salazar.

§ 3. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet inodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum consilio, circumspectioni tuae per praesentes committimus et mandamus, ut, veris existentibus narratis, et postquam utriusque loco pio transactionem seu concordiam huiusmodi expedire iudicaveris, eandem transactionem seu concordiam, cum pactis et conditionibus supra expressis, auctoritate nostrâ apostolicâ pro tuo arbitrio et prudentiâ gratis approbes atque confirmes.

Clauusulae.

§ 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, felicitis recordationis Pauli II et aliorum Romanorum Pontificum praede-

cessorum nostrorum de rebus Ecclesiae non alienandis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon monasterii et Congregationis praefatorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro pleno et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIV novembris MDCXCI, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 14 novembris 1691, pontif. anno I.

XV.

Conceduntur privilegia familiaribus¹.

Innocentius Papa XI,
ad perpetuam rei memoriam.

Venerabilibus fratribus Herculi Vicecomiti, Damiatensi, palatii nostri apostolici, et Balthasari Cincio, Larissensi archiepiscopis, cubiculi nostri, necnon Iosepho Eusonio, episcopo Porphyriensi, sacrae nostri respective praefectis; ac dilectis filiis magistris Mario Spinulae, Ianuensis, litterarum nostrarum, quae ad principes scribuntur, secretario, et Iosepho Sacriponti, Narniensi, in utrâque signaturâ nostrâ referendariis, subdatario, praelatis domesticis nostris; ac Faustino Chrispoldi Perusiensi, Vincentio Ricci Senogalliensis, notarum arcanarum secretario, Ioanni

¹ Ab Alexandro VIII concessa fuerunt eadem privilegia constit. edit. MDCXCI, die 12 ianuarii, pontif. I.

Camporeali Interamnensis, Petro Laurentio Landucci de Piscia, nullius dioecesis, provinciae Florentinae, Ansaldo de Ansaldo Florentinae, auditori, Iosepho Ansolini Lauretanae, Carolo Augustino Fabroni Pistoriensis, libellorum supplicum nobis porrectorum secretario, Iulio Ricci Romano, vestiario et eleemosynario secreto, Thomae Emmanuelli de Zarate Galaguritanae, Ioanni Carolo de Falliafer de Barriere Petrocoriensis, Marcello Malpighi Bononiensis, medico secreto, ac Iosepho Lotario comiti de Kinigsegh Viennensis, cubicularis intimis seu secretis; necnon Urbano Roccio Romano, florario maiori, et Theodosio Collesio Pistoriensis, fratri militi magnae crucis hospitalis S. Iohannis Hierosolymitani, ac comiti Alexandro Capisucchio Romano, itidem cubicularis secretis; ac Augustino Sebastiani Cameriniensis, Iulio Caesari Bernardini Tudertinae, et Iohanni Baptistae Capilupi Matheranensis, cappellani secretis; necnon Iohanni Francisco Agliaudi Taurinensis, Iosepho Marabini Imolensis, et Carolo Nicolao Antolini Lauretanensis respective civitatum vel dioecesium clericis seu presbyteris vel laicis, cubiculi nostri adiutoribus, familiaribus continuis commensalibus nostris, salutem et apostolicam benedictionem.

(Reliqua vide in constitutionibus praedecessorum Pontificum).

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvii novembris mdcxci, pontificatus nostri anno i.

Dat. die 27 novembris 1691, pontif. anno i.

XVI.

Confirmantur constitutiones fratrum B. Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum¹.

¹ Extant quaedam decreta capituli generalis in Innocentii XI constit. edit. mdcclxxxvii, die 15 maii, pontif. xi; et aliud decretum in huius Pontificis constit. edit. mdcxliii, die 24 octobris, pontif. ii.

**Innocentius Papa XII,
ad perpetuam rei memoriam.**

Ex iniuncto nobis divinitus apostolicae servitutis munere¹, illa quae pro feliciter gubernandis et salubriter dirigendis religiosorum virorum vota sua Altissimo in sanctitate et iustitia assidue reddere satagentium ac propriae alienaeque non spirituali tantum sed etiam corporali saluti studiosa charitate iugiter incumbendum Ordinibus in Ecclesia Dei pie sancteque institutis provide prudenterque disposita atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper atque illibata persistant, apostolici muniminis praesidio, cum id a nobis petitur, libenter roboramus, sicut ad omnipotentis Dei gloriam, religionis et piorum operum incrementum et felicem progressum, ac animarum salutem in Domino expedire arbitramur.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Martinus Salvator Giaberti, vicarius et in Romanam Curiam procurator generalis Ordinis fratrum Beatae Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum, in sacra theologia magister, quod, cum alias ad praescriptum cuiusdam ordinationis in postremo capitulo generali dicti Ordinis editae pro felici prosperoque ipsius Ordinis regimine et gubernio nova constitutionum eiusdem Ordinis coordinatio seu compilatio facta fuerit, subinde constitutiones huiusmodi sic coordinatae seu compilatae ad felicis recordationis Alexandrum Papam VIII praedecessorem nostrum transmissa fuerint, ut suo et huius Sanctae Sedis patrocinio munirentur; ipse Alexander praedecessor easdem constitutiones sibi exhibitas nonnullis ex venerabilibus fratribus nostris tunc suis S. R. E. cardinalibus, quorum pietas, prudentia, rerum usus, et sacrorum canonum peritia

¹ Edit. Main. legit *muneri* (R. T.).

Exordium.

Iosua capituli facta fuit praedicta compilatio, ad Alexandrum VIII transmissa, et a nonnullis cardinalibus ad examen revocata.

sibi longe perspecta erat, discutiendas commisit, qui, mandatis eiusdem Alexandri praedecessoris morem gerentes, illas mature diligenterque examinerunt, et nonnullis adiectis, aliisque, ubi opus fuit, correctis et emendatis, constitutiones ipsas in unum volumen redigi curarunt, tenoris, qui sequitur, videlicet:

Ubi, a quibus et qua auctoritate constituta fuerit ista compilatio.

« Noverint universi, quod, cum die xv novembris anno Domini mdcclxxxvii essent legitime vocati et congregati in hoc Curiae Matritensis coenobio regalis ac militaris Ordinis B. Virginis Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum religiosi viri ex praedicto Ordine destinati ad novam exequendam coordinationem, compilationem texturamque constitutionum eiusdem Ordinis stabilitam in septimo decreto eius generalis capituli in conventu et civitate Optensi regni Castellae proxime celebrati die i iunii anno superiori mdcclxxxvi, in quo videlicet sancitum fuit, ad praefatam novam perfectionemque constitutionum compilationem quaedam specialis institueretur congregatio religiosorum ex primis et praecipuis eiusdem Ordinis, quos in hunc modum ad praedictam congregationem nominatim assumpsit, nimirum pro Aragoniae Galliaeque provinciis R. P. M. fratrem Iosephum Linas totius dicti Ordinis generalem magistrum, dominum Varoniarum de Algar et Escalles, et supremi senatus fidei censorem, pro Castellae provincia R. P. M. fratrem Iosephum Gonzalez tunc temporis provincialem eiusdem, a consiliis supremi¹ inquisitionis senatus regisque Immaculae Conceptionis consessibus et academiae Salamantinae vespertinum moderatorem, pro Valentina provincia R. P. M. fratrem Damianum Stephanum definitorem generalem eiusdem, pro Vandalica R. P. M. fratrem Marcum de Ostos ex-

¹ Edit. Main. legit *supremis* (R. T.).

Bull. Rom. — Vol. XX.

30

provincialem et definitorem generalem eiusdem provinciae, concionatorem regium, ac praefati summi fidei coetus censorem, pro Novae Hispaniae provinciae R. P. M. fratrem Michaëlem Mayers exprovincialem et definitorem generalem Castellanae provinciae, exvicarium generalem eiusdem Novae Hispaniae provinciarum, regiumque concionatorem, pro Peruanis provinciis et Italicis¹ R. P. M. fratrem Ferdinandum de Caubayal et Ribera, exvicarium generalem earundem provinciarum, concionatorem regium, ac in Urbe generalem procuratorem; in quorum insuper locum, cum a praefato capitulo concessa fuisset facultas praedicto reverendissimo generali, ut, quolibet deficiente, alios per se solum et pro libito substitueret, et ipse, virtute facultatis huiusmodi, pro praedictis R. P. M. fratre Iosepho Gonzalez et R. P. M. fratre Ferdinando de Carbayal legitime postmodum impeditis, ob assumptionem primi ad episcopatum Mirobrigensem, et secundi ad archiepiscopatum insularum S. Dominici, alios instituisset viros, pro primo scilicet R. P. M. fratrem Petrum Garzia provincialem provinciae Castellae et eius fortasse loco, si munere vel alias impediretur, uti revera impeditus fuit, R. P. M. fratrem Hieronymum de Mendoza definitorem generalem eiusdem provinciae regiumque concionatorem, et pro secundo R. P. M. fratrem Iacobum Brisegno provincialem Chilensem, qui tunc aderat in regali conventu Matritensi; eum in hoc, inquam, omnes praedicti vere essent legitime congregati, ut praemissum est, in forma definitorii generalis, et praedictae plenitudinis potestatis utentes, ad praefatam constitutionum texturam sibi a capitulo generali concessa, denuo roborata et confirmata a sanctissimo domino nostro Inno-

¹ Vel *Italiae* legendum vel *Italicis* (R. T.).